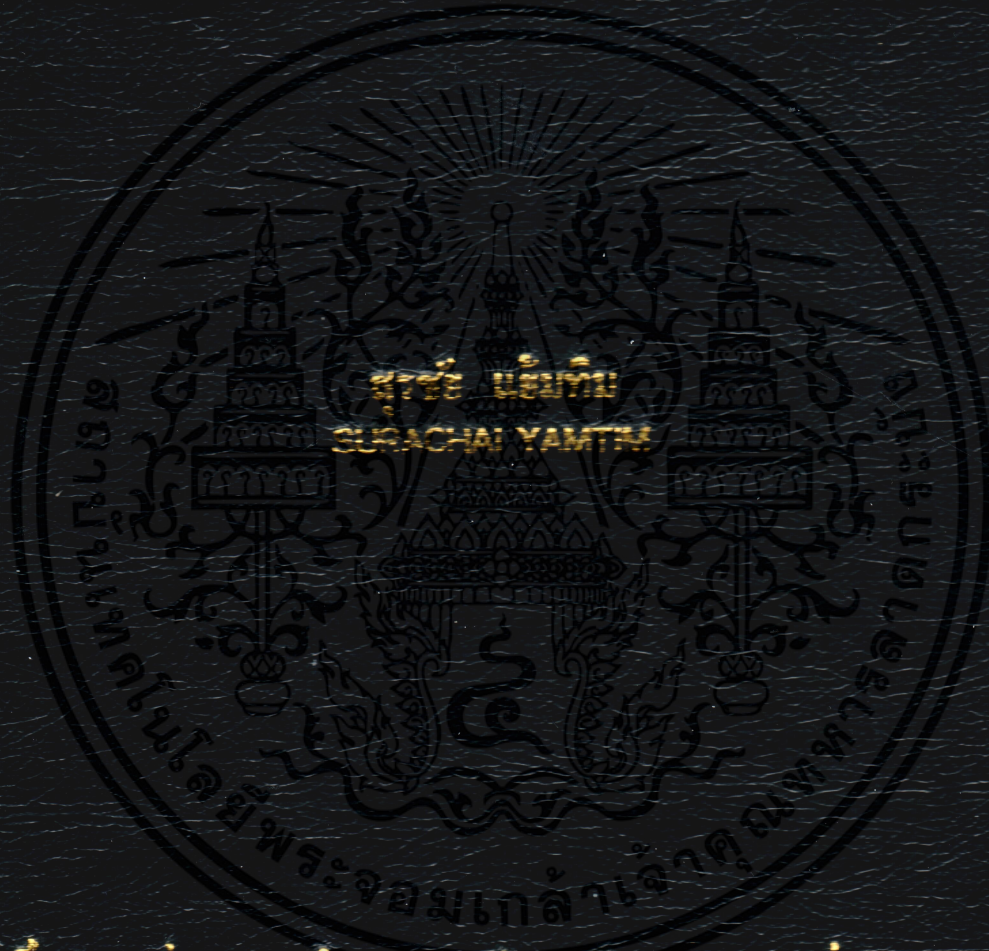

การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษา
สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา

STUDENT ADVISOR PERFORMANCE IN COLLEGES
THE DEPARTMENT OF VOCATIONAL EDUCATION IN SONGKHLA PROVINCE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2543

ISBN 974-622-862-5

การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษา
สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา

STUDENT ADVISOR PERFORMANCE IN COLLEGES

THE DEPARTMENT OF VOCATIONAL EDUCATION IN SONGKHLA PROVINCE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ บัณฑิตวิทยาลัย นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

เล่มนี้ ครอบคลุมทั้งสิ้น อีก สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ครั้งที่มีการนำไปใช้

เลขที่... 36308

พ.ศ. 2543

วัน, เดือน, ปี - 7 ส.ค. 2543

ISBN 974-622-862-5

STUDENT ADVISOR PERFORMANCE IN COLLEGES

THE DEPARTMENT OF VOCATIONAL EDUCATION IN SONGKHLA PROVINCE

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDITES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2000

ISBN 974-622-862-5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

COPYRIGHT 2000

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT' S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา
 จังหวัดสงขลา

STUDENT ADVISOR PERFORMANCE IN COLLEGES THE
 DEPARTMENT OF VOCATIONAL EDUCATION IN SONGKHLA
 PROVINCE

ชื่อนักศึกษา นายสุรัชย์ แยมทิม

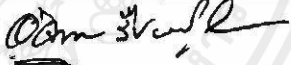

รหัสประจำตัว 40064140

ปริญญา ครุศาสตรบัณฑิตศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชา การบริหารอาชีวศึกษา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ดร.ศิริพรรณ ชุมนุม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ลายมือชื่อ
อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย	
ดร.ศิริพรรณ ชุมนุม	
ศส.ดร.นาวรัตน์ วิไลชนม์	
รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์	
รศ.ดร.สมพร ไชยะ	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 27 เมษายน 2543 เวลา 9.30 น. เป็นต้นไป
 สถานที่สอบ ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตรบัณฑิตศึกษาศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงที่มาในการนำไปใช้

ฉบับนี้บัณฑิตวิทยาลัย
 วันที่... ๑/...เดือนพฤษภาคม...พ.ศ. ๒๕๔๓...

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา
ชื่อนักศึกษา	นายสุรัชย์ แยมทิม
รหัสประจำตัว	40064140
ปริญญา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	การบริหารอาชีวศึกษา
พ.ศ.	2543
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.ศิริพรรณ ชุมนุม

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาและเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา จำนวน 8 แห่ง ที่แตกต่างกัน ด้านเพศและเกรดเฉลี่ยสะสม โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวนทั้งสิ้น 375 คน ในปีการศึกษา 2542 กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มแบบอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ได้รับกลับคืนคิดเป็นร้อยละ 95.73 วิเคราะห์ข้อมูลคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบโดยค่า t ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ for Windows Version 7.5 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนมีความคิดเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาได้ปฏิบัติให้คำปรึกษาแก่นักเรียนโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 3 ด้านเรียงลำดับได้ดังนี้ ด้านการศึกษาเรื่องที่ปฏิบัติที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ ให้ความรู้เกี่ยวกับการนับเวลาเรียนเพื่อสิทธิในการสอบ ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการชำระเงินค่าลงทะเบียน ให้คำแนะนำการขอทุนการศึกษาหรือกู้ยืมเงินจากกองทุนเพื่อการศึกษา ส่วนการปฏิบัติที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนระบบทวิภาคี รองลงมาคือ ด้านส่วนตัวและสังคม เรื่องที่ปฏิบัติที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับการป้องกันสิ่งเสพติด เช่น บุหรี่ เหล้า ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัย กิจกรรมชมรมต่าง ๆ ส่วนการปฏิบัติที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ให้คำ

แนะนำในเรื่องการจัดหาที่พัก การปฏิบัติตัวเมื่ออยู่ในหอพักสำหรับนักเรียนต่างจังหวัด ส่วนลำดับสุดท้ายคือ ด้านอาชีพ เรื่องที่ปฏิบัติที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ให้คำแนะนำเรื่องการปฏิบัติตัวในการทำงานกับสถานประกอบการ ให้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ ให้คำแนะนำเรื่องการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพส่วนการปฏิบัติที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาชีพในตลาดแรงงาน

2. เปรียบเทียบนักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาแก่นักเรียน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านส่วนตัวและสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. เปรียบเทียบนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาแก่นักเรียนโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยครั้งนี้ สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนระบบทวิภาคี การจัดหาที่พักการปฏิบัติตัวเมื่ออยู่ในหอพักสำหรับนักเรียนต่างจังหวัด ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาชีพในตลาดแรงงาน ให้มีการพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาโดยจัดให้มีการอบรมสัมมนา เพื่อช่วยให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการให้คำปรึกษาสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Student Advisor Performance in Colleges the Department of Vocational Education in Songkhla Province
Student	Mr. Surachai Yamtim
Student ID.	40064140
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Vocational Administration
Year	2000
Thesis Advisor	Mrs.Ashara Suebsinskulchai
Thesis Co-Advisor	Dr.Siripan Choomnoom

ABSTRACT

This research was aimed at studying student advisor performance as perceived by students at the 3-year vocational certificate level in 8 colleges of the Department of Vocational Education in Songkhla Province, and comparing the perceptions of those students according to these variables; sex, and grade point average. The research sample included 375 students, in academic year 2542, drawn by a simple random sampling.

The data collection instrument was a rating scale questionnaire with 2 parts; part I consisted of the respondents' general background, part II collected the student advisor performance as perceived by the students.

The completed questionnaire was received from the samples at the 95.73 percent. Statistics utilized for data analysis were percentage, means, and standard deviation. The t-test was employed for hypothesis testing under an application of SPSS/PC+ for Windows Version 7.5. The findings were as follows;

1. As a whole and for individual aspects, the student advisor performance as perceived by students was at a moderate level. The priorities of perceptions on educational information were advise giving on; studying about practical issues, minimum percentage of class attendance, registration and fees, financial assistance or loan, and learning under a dual system. The priorities of perceptions on personal and social information were advise giving on; prevention from habit-formation drug like cigarette, and liquor, college activity participation, club activities, residential placement,

and conduct regulations for up-province students. The priorities of perceptions on vocational information were advise giving on; conduct regulations in work places, techniques for successful working, readiness for world of work, and labour market..

2. As a whole, the students who differed in terms of sex indicated a statistically significant difference at the .01 level in their perceptions of student advisor performance. When individual aspects were analyzed, it was found that they indicated a statistically significant difference at the .01 level in their perceptions of student advisor performance for an aspect namely personal and social information, and at the .05 level in their perceptions of student advisor performance for an aspect called educational information. However, they indicated no statistically significant difference in the their perceptions of student advisor performance for an aspect called vocational information.

3. As a whole, the students who differed in terms of grade point average indicated no statistically significant difference in their perceptions of student advisor performance. When individual aspects were analyzed, it was found that they also indicated no statistically significant difference in their perceptions of student advisor performance for these aspects; educational information, vocational information, and personal and social information.

These research findings in the Department of Vocational Education could be applied as guidelines for student advisor performance on giving advise about; a dual system learning, a conduct regulation observation for up-province student placement, occupations in labour market, seminar on professional development for student advisors to help them in understanding advise activities and prachcing efficiently.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของ อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย และ ดร.ศิริพรรณ ชุมนุม ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำช่วยเหลือ ให้แนวคิด แนววิเคราะห์ การตรวจแก้ไขสำนวนการเขียน อันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ตลอดจนให้ กำลังใจและติดตามความก้าวหน้าในการทำวิจัยอยู่เสมอ จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี ผู้วิจัยต้องขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณดร.รักเกียรติ แก้วจำนง ผู้อำนวยการศูนย์นิเทศอาชีวศึกษาภาคใต้ ผศ.สุชา ไอยราหงส์ ภาควิชาจิตวิทยาแนะแนว สถาบันราชภัฏสงขลา นายบุญเรือง เมืองสง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสตูล นายสุธรรม เดชนครินทร์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคจะนะ นางยินดี สมานี อาจารย์วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ และนางสาววิญญา สิ้นศุภเสวต อาจารย์วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ ที่ได้กรุณาสละเวลาในการตรวจแบบสอบถามด้วยความยินดีและเต็มใจ ยิ่ง ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามรวมทั้งวิทยาลัยสังกัดกรม อาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาที่ให้ความอนุเคราะห์ความสะดวกในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล ทำให้ การเก็บข้อมูลเป็นไปได้ด้วยความราบรื่นและผศ.วันชัย ธรรมสังการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ได้กรุณาช่วยอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูล ทางสถิติ

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่แนะนำปรับปรุงรูปแบบให้วิทยานิพนธ์ มีความสมบูรณ์ และขอขอบคุณบุคคลในครอบครัวทุกคน เพื่อน ๆ และผู้มีพระคุณที่ให้การ สนับสนุน ส่งเสริมและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ประโยชน์และคุณค่าของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่คุณพ่อ-คุณแม่ คณาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

สุรัชย์ แยมทิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	4
1.4 ทฤษฎีหรือกรอบความคิดที่ใช้ในการวิจัย	4
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	6
1.6 คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	7
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 ความหมายของการให้คำปรึกษา.....	9
2.2 จุดมุ่งหมายของการให้คำปรึกษา	11
2.3 ประเภทของการให้คำปรึกษา.....	14
2.3.1 การให้คำปรึกษาด้านการศึกษา.....	15
2.3.2 การให้คำปรึกษาด้านอาชีพ	16
2.3.3 การให้คำปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคม.....	16
2.4 ความสำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษา.....	17
2.5 การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษา	20
2.6 ปัญหาความต้องการความช่วยเหลือของนักเรียน	29
2.7 การจัดอาชีพศึกษา.....	33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	36
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	36
3.1.1 ประชากร	36
3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง	36
3.2 วิธีเลือกตัวอย่าง	37
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	37
3.3.1 การสร้างเครื่องมือ	38
3.3.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	39
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	40
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
4.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม	42
4.2 ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 เกี่ยวกับการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาจังหวัดสงขลา.....	43
4.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ต่อการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ.....	48
4.4 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม.....	56
4.5 สรุปความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 จากแบบสอบถามเปิดเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา	63

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	64
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	65
5.2 อภิปรายผล	68
5.3 ข้อเสนอแนะ	93
บรรณานุกรม.....	96
ภาคผนวก.....	103
ภาคผนวก ก.	104
ภาคผนวก ข.	107
ประวัติผู้เขียน.....	131

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 แสดงจำนวนนักเรียนที่จบการศึกษาและพันสภาพ/ลาออกของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาจังหวัดสงขลา.....	3
3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 จำแนกตามสถานศึกษา	37
3.2 สรุปจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ส่งไปได้รับคืนและสมบูรณ์ จำแนกตามสถานศึกษา.....	40
4.1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปร.....	43
4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติให้คำปรึกษา ของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา รวมทุกด้าน.....	43
4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติให้คำปรึกษา ของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา ด้านการศึกษา..	44
4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติให้คำปรึกษา ของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา ด้านอาชีพ.....	46
4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติให้คำปรึกษา ของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา ด้านส่วนตัวและสังคม.....	47
4.6 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา จำแนกตามเพศ รวมทุกด้าน.....	48
4.7 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา จำแนกตามเพศ ด้านการศึกษา.....	49
4.8 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา จำแนกตามเพศ ด้านอาชีพ.....	52
4.9 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา จำแนกตามเพศ ด้านส่วนตัวและสังคม.....	53

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.10 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ต่อการปฏิบัติการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม รวมทุกด้าน.....	56
4.11 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ต่อการปฏิบัติการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ด้านการศึกษา.....	57
4.12 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ต่อการปฏิบัติการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ด้านอาชีพ.....	60
4.13 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ต่อการปฏิบัติการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ด้านส่วนตัวและสังคม.....	61
4.14 แสดงจำนวนผู้เสนอแนะคำตามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคการปฏิบัติให้ คำปรึกษาทั้ง 3 ด้าน.....	63
6.1 แสดงจำนวนประชากรที่นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 จำแนกตามสาขาวิชา.....	106
6.2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 จำแนกตามสาขาวิชา.....	107

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้เพราะการศึกษาจะช่วยสนับสนุนกระบวนการพัฒนาต่าง ๆ ให้บังเกิดผลดีเป็นอย่างดี (ก่อ สวัสดิพันธุ์, 2529 : 1) กระบวนการที่มุ่งพัฒนาคนให้มีความเจริญอกงามตามทิศทางที่สังคมปรารถนา โดยพยายามที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนให้สอดคล้องสัมพันธ์กับความต้องการหรือการยอมรับของสังคมรวมทั้งมุ่งหวังจัดหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบางอย่างที่สังคมไม่ต้องการให้ลดน้อยลงหรือหมดไป (ไพศาล หวังพานิช, 2522 : 92) ดังนั้น การจัดการศึกษาก็เพื่อให้เยาวชนของชาติมีความรู้ ความสามารถและทัศนคติที่ดีในการประกอบอาชีพด้วยตนเองในสภาพแวดล้อมของสภาวะเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน (เสนาะ อุณาภูล, 2529 : 8) แต่ต้องตระหนักเสมอว่าการศึกษาไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตกำลังคนให้มีคุณสมบัติตามความต้องการของตลาดแรงงานเพื่อให้มีงานและอาชีพแต่เพียงแต่อย่างเดียว แต่การศึกษาจะต้องฝึกคนให้เกิดการเรียนรู้ มีคุณธรรมและมีทักษะสามารถนำความรู้ไปปรับตัวให้เข้ากับสังคมและสามารถดำเนินชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุขไม่เป็นปัญหาของสังคม (พจน์ สะเพียรชัย, 2529 : 6) จึงเป็นที่ยอมรับกันว่าการศึกษาคือกระบวนการพัฒนาบุคคลให้เจริญอกงามด้วยภูมิปัญญา ทักษะ จริยธรรม คุณธรรม และสุขภาพอนามัยตามศักยภาพที่ควรจะเป็นการศึกษาช่วยให้บุคคลรู้จักตนเอง รู้จักชีวิตเข้าใจสังคมและสิ่งแวดล้อมใช้ทักษะในการประกอบอาชีพได้ สามารถดำรงชีวิตอย่างผาสุกในสังคม (บรรจง ชูสกุลชาติ, 2533 : 403)

การศึกษาวิชาชีพหรืออาชีวศึกษาเป็นการเตรียมประสบการณ์ในการทำงานให้กับผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะตามสาขาวิชาชีพของตน (สปลันต์ อุตกฤษฎ์และคณะ, 2535 : 1) เป็นการจัดการศึกษาเพื่อเตรียมบุคคลให้มีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพของตนหรือเปลี่ยนอาชีพใหม่ที่ดีกว่าเดิม (วิรัช ภูมิพมาศ, 2528 : 49) การจัดการอาชีวศึกษานับว่าเป็นภารกิจหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งในการผลิตกำลังคนระดับกลางด้านวิชาชีพเพื่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้น ในการดำเนินการจัดการอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เพื่อให้เยาวชนและประชาชนได้รับการเรียนรู้ มีประสบการณ์ สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมมีความสุขในความเป็นจริงการจัดการอาชีวศึกษาประสบปัญหาอยู่มาก จากการประเมินผลการวิจัยของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2538 : บทนำ) ปรากฏว่าคุณภาพของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาไม่ตรงกับความต้องการเนื่องจากการเรียนการสอนยังคงมุ่งเน้นการมีความรู้ในด้านเนื้อหาวิชาหรือทฤษฎี

ในขณะที่ผู้ประกอบการต้องการผู้สำเร็จอาชีวศึกษาที่มีความรู้ความสามารถด้านปฏิบัติ และมีคุณลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์อันได้แก่ ความซื่อสัตย์ ความอดุสาหะ ความตรงต่อเวลา ความมีระเบียบวินัย ความสามารถในการเรียนรู้ จึงจำเป็นจะต้องฝึกปฏิบัติทฤษฎีและปลูกฝังและพัฒนาคุณธรรม การพึ่งตนเอง การเพิ่มความรู้ และประสบการณ์เพื่อให้เยาวชนมีความสามารถและความพร้อมที่จะออกไปประกอบอาชีพ

ในส่วนที่เกี่ยวกับนักศึกษาจะมีปัญหาเรื่องขาดความกระตือรือร้นการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ขาดคุณธรรม จริยธรรม ความรับผิดชอบ ความมีวินัยและความมีมนุษยสัมพันธ์ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2538 : 18) ในการเลือกเรียนวิชาชีพมักจะมีปัญหา เลือกไม่ถูก เลือกไม่เป็น เข้ากันไม่ได้ระหว่างความสนใจกับความถนัด แต่สภาพที่เป็นจริงนักศึกษาได้พบปัญหาต่าง ๆ มากมายอันเป็นผลกระทบกระเทือนถึงความสำเร็จและความก้าวหน้าทางการเรียน ปัญหาส่วนมากของนักศึกษาคือ ปัญหาการเรียนการเลือกวิชาชีพและปัญหาการปรับตัว เช่น การเข้ากับเพื่อนไม่ได้ มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา นอกจากนี้ยังมีปัญหาด้านเศรษฐกิจของครอบครัว ปัญหายาเสพติด ความประพฤติก่อเร่ รวมทั้งปัญหาทางสังคม ดังเช่น เดลินิวส์ (2541 : 10) ลงข่าวว่าขณะนี้ปัญหานักศึกษาร่ำรวยตายมีเกิดมากขึ้น สาเหตุมักมาจากเรื่องส่วนตัว การเรียนและความเครียด และมติชน(2541 : 10) กล่าวถึงกรณีเดียวกัน เนื่องจากการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม เพื่อช่วยแก้ปัญหาให้นักเรียนสามารถปรับตัว การพัฒนาทั้งทางการเรียนสังคมและส่วนตัว อาจารย์ที่ปรึกษามีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือแนะนำนักเรียนทั้งในด้านวิชาการและส่วนตัวเช่น การแนะนำหลักสูตรหรือแผนการศึกษาการเรียนของนักเรียน ปัญหาทางบ้าน ความวิตกกังวล สุขภาพและปัญหาทางการเงิน (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2524 : 52 - 53) และควรเพิ่มพูนความรู้ความสามารถให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ตระหนักในคุณค่าของตนเองให้เต็มตามศักยภาพ ปรับตัวทางการเรียนให้ได้และการฝึกตนเองให้กล้าเผชิญความจริง มีความรับผิดชอบ สิ่งที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งคือการช่วยนักเรียนตัดสินใจเลือกและวางแนวชีวิตในอนาคตอย่างฉลาดถูกต้องและเหมาะสม ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนักเรียนในการศึกษานั้น อาจารย์ที่ปรึกษา คือ ผู้มีส่วนสำคัญที่สุดมากกว่าบุคคลอื่น

อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่จะช่วยเสริมสร้างความเจริญงอกงามทางสติปัญญาและคิดค้นด้านวิชาการแก่นักศึกษา ตลอดจนพัฒนาให้นักศึกษาให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม อันจะช่วยให้สามารถดำเนินชีวิตและทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากนักศึกษาไม่มีอาจารย์ที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำให้แนวทางแล้วการศึกษาอาจจะไม่ประสบผลดีเท่าที่ควร วชิรญา บัวศรี (2535 : 137) กล่าวไว้ว่าผู้ที่ทำหน้าที่แนะนำให้คำปรึกษาทำเพื่อช่วยเยาวชนให้พัฒนาความสามารถของตนเองให้เต็มศักยภาพพร้อมที่จะเผชิญกับปัญหาทุกรูปแบบ

รู้จักการวางแผนชีวิต เพื่อเป็นแนวทางนำไปสู่ความสำเร็จในการทำงานและการดำรงชีวิต รวมทั้งพัฒนาในด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคมและจิตใจ การเลือกวิชาและการประกอบอาชีพที่เหมาะสม ระบบอาจารย์ที่ปรึกษาจึงเป็นการแก้ปัญหาที่ตรงจุดและลดช่องว่างระหว่างอาจารย์ผู้สอนกับศิษย์ในเรื่องการพบปะกันในเรื่องที่จะได้ปรึกษาหรือกันให้สามารถดำเนินการสอนต่าง ๆ ไปได้ โดยมีประสิทธิภาพสูงสุด และมีความสำคัญต่อสถาบันการศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะเป็นผู้พัฒนานักศึกษาให้เป็นคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งด้านวิชาการ สติปัญญา สังคม อารมณ์ และจิตใจ เท่ากับเป็นการช่วยผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพสนองต่อสังคมและประเทศชาติ

ถึงแม้ว่ากรมอาชีวศึกษาจะได้ให้สถานศึกษาแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาพร้อมทั้งมอบความรับผิดชอบ เนื่องจากการเรียนการสอนในด้านวิชาชีพมีความซับซ้อน ซึ่งมีทั้งการเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ซึ่งแตกต่างจากหลักสูตรอื่นๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือ ดูแล ประคับประคองพร้อมให้คำปรึกษาหารือ ให้นักเรียนสามารถเรียนไปได้โดยที่เรียนไม่ต้องออกกลางคันหรือพ้นสภาพการเป็นนักเรียน แต่จากข้อมูลของศูนย์นิเทศอาชีวศึกษาภาคใต้ พบว่าในระหว่างปีการศึกษา 2538 – 2541 มีนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา ต้องออกกลางคันและพ้นสภาพการศึกษาเฉลี่ยประมาณปีละ 447 คน

ตารางที่ 1.1 แสดงจำนวนนักเรียนที่จบการศึกษา และพ้นสภาพ/ลาออกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาจังหวัดสงขลา

ปีการศึกษา ที่จบการศึกษา	จำนวนนักเรียน ที่จบการศึกษา	จำนวนนักเรียนที่ พ้นสภาพ/ลาออก
2538	1,712	355
2539	1,786	488
2540	1,829	441
2541	2,160	505

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการที่อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ที่ได้รับความคาดหวังจากสังคมโดยทั่วไปในฐานะผู้ที่ใกล้ชิดกับตัวนักศึกษาแต่ละคนมากกว่าผู้อื่น ทั้งนี้เพราะโดยหน้าที่ในทางนิตินัยอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นเสมือนผู้ทำแผนการศึกษาตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกจนจบการศึกษาพิจารณาในเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ส่วนหน้าที่ในทางพฤตินัยอาจารย์ที่ปรึกษาควรควบคุมความประพฤติหาทุนการศึกษาหรือหางานพิเศษให้นักศึกษาหารายได้ไว้เป็นทุนการศึกษา (วิจิตร บุญยธโรกุล. 2541 : 4) ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา ทั้งนี้เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานและสนองต่อความต้องการของนักเรียนในการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาอีกทั้งยังได้ทราบข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหา และนำไปใช้ในการปรับปรุงให้คำปรึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศและเกรดเฉลี่ยสะสม

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกัน

1.3.2 นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน

1.4 ทฤษฎีหรือกรอบความคิดที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ยึดกรอบแนวคิดของสำนักานาว์ ชวงศิลป (2530 : 7) ได้กล่าวถึงการบริหารให้คำปรึกษา 3 ประเภท คือ ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คิดเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. บริการให้คำปรึกษาด้านการศึกษา นิสิต นักศึกษา จะต้องปรับตัวให้เข้ากับการสอนของอาจารย์ บางคนต้องการความช่วยเหลือในเรื่องที่เกี่ยวกับทักษะในการศึกษาเล่าเรียน ความวิตกกังวลไม่มีสมาธิในการศึกษาเล่าเรียนไม่ชอบและไม่สนใจไม่มีความถนัดในการเรียนวิชาเหล่านั้น ผู้ให้คำปรึกษาต้องช่วยให้นิสิตนักศึกษาศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. บริการให้คำปรึกษาด้านอาชีพ จะต้องมีการจัดให้ผู้มีความรู้ ความชำนาญด้านนี้ประจำ จัดให้มีแบบทดสอบเพื่อใช้ทดสอบนักศึกษาเกี่ยวกับการเลือกประกอบอาชีพทั้งทางด้านความสนใจ ความถนัดความสามารถบริการข่าวสารด้านอาชีพประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ และห้องสมุดอาชีพ

3. บริการให้คำปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคม นักศึกษาที่มีปัญหาทางด้านจิตใจ จะขาดสมาธิในการศึกษาเล่าเรียน ทำให้ไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยทั่วไปเพื่อช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ตั้งแต่ความวิตกกังวล ปัญหาครอบครัว ปัญหาที่เกี่ยวกับเพื่อน ปัญหาบุคลิกภาพของนักศึกษา

และเจียรนัย ทรงชัยกุล (2533 : 382 – 384) กล่าวถึงบริการให้คำปรึกษา 3 ประการ คือ

1. บริการให้คำปรึกษาด้านการศึกษา โดยนักเรียนจะได้รับความช่วยเหลือเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างสิ่งที่จำเป็นของความใฝ่ฝันของนักเรียนทางด้านการศึกษากับความรู้ความสามารถและประสบการณ์ที่เขามีอยู่

2. บริการให้คำปรึกษาด้านอาชีพ โดยนักเรียนจะได้รับความช่วยเหลือเพื่อช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับอาชีพในอนาคต การวางแผนอาชีพและการเตรียมตัวเข้าสู่งาน

3. บริการให้คำปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคม โดยนักเรียนจะได้รับความช่วยเหลือ เพื่อให้ตระหนักถึงศักยภาพของตน การเผชิญปัญหาและการแก้ปัญหาด้วยตนเองได้ดี

ดังนั้น ในการวิจัย ครั้งนี้จะทำการศึกษาการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษารวม 3 ด้าน คือ

1. การให้คำปรึกษาด้านการศึกษา
2. การให้คำปรึกษาด้านอาชีพ
3. การให้คำปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ขอบเขตการวิจัย

มุ่งศึกษาการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2542 ในการให้คำปรึกษา 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม โดยสอบถามกับนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา จำนวน 8 แห่ง คือ วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ วิทยาลัยเทคนิคจะนะ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา วิทยาลัยประมงติณสูลานนท์ วิทยาลัยการอาชีพหลวงประธานราษฎร์นิกร วิทยาลัยการอาชีพนาทวี และวิทยาลัยสารพัดช่างสงขลา

1.5.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา จำนวน 3,149 คน

1.5.2 กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 375 คน

1.5.3 ตัวแปรที่ศึกษา

1.5.3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 แบ่งออกได้ดังนี้

(1) เพศ จำแนกเป็น

(1.1) เพศชาย

(1.2) เพศหญิง

(2) เกรดเฉลี่ยสะสม จำแนกเป็น

(1.1) เกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00

(1.2) เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00

1.5.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร

วิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา แบ่งได้ 3 ด้าน คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- (1) การให้คำปรึกษาด้านการศึกษา
- (2) การให้คำปรึกษาด้านอาชีพ
- (3) การให้คำปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคม

1.6 คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา

2. การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาในการให้คำปรึกษาแนะนำนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

2.1 การให้คำปรึกษาทางด้านการศึกษา หมายถึง การกระทำหรือปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา แนะนำนักเรียนในเรื่องเกี่ยวกับการวางแผนการเรียน หลักสูตรลักษณะรายวิชา วิธีการเรียนภาคทฤษฎีและปฏิบัติ การลงทะเบียน วิธีการเลือกรายวิชา การวัดประเมินผลและช่วยแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการศึกษาคือ

2.2 การให้คำปรึกษาทางด้านอาชีพ หมายถึง การกระทำหรือปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำนักเรียนในเรื่องเกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับความสนใจและความถนัดของอาชีพในการประกอบอาชีพ เลือกสถานที่ทำงาน การสมัครงานสามารถตัดสินใจในการเลือกอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ

2.3 การให้คำปรึกษาทางด้านส่วนตัวและสังคม หมายถึง การกระทำหรือปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำนักเรียนในเรื่องการปรับตัว สุขภาพ การใช้เวลาว่าง การคบเพื่อน บุคลิกภาพและการอยู่ร่วมกันในสังคม ได้เข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น มีทักษะในการแก้ปัญหาและตัดสินใจเพื่อจะได้ปรับปรุงพัฒนาขึ้นในทุกด้าน

3. อาจารย์ที่ปรึกษา หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง อาจารย์ที่ได้รับการแต่งตั้งจากสถานศึกษาให้ปฏิบัติหน้าที่ อาจารย์ที่ปรึกษานักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

4. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2542 ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา

5. เกรตเฉลี่ยสะสมของนักเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนของนักเรียนซึ่งจะพิจารณาจากเกรตเฉลี่ยสะสมแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ เกรตเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 และเกรตเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่มอบให้มาเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาจังหวัดสงขลา หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนวิชาชีพ ภายใต้การควบคุมดูแลของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ วิทยาลัยเทคนิคจะนะ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา วิทยาลัยประมงติณสูลานนท์ วิทยาลัยการอาชีพหลวงประธานราษฎรนิกร วิทยาลัยการอาชีพนาทวี และวิทยาลัยสารพัดช่างสงขลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องการศึกษาการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบการศึกษาตามลำดับดังนี้

- 2.1 ความหมายของการให้คำปรึกษา
- 2.2 จุดมุ่งหมายของการให้คำปรึกษา
- 2.3 ประเภทของการให้คำปรึกษา
 - 2.3.1 การให้คำปรึกษาด้านการศึกษา
 - 2.3.2 การให้คำปรึกษาด้านอาชีพ
 - 2.3.3 การให้คำปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคม
- 2.4 ความสำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษา
- 2.5 การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษา
 - 2.5.1 ด้านการศึกษา
 - 2.5.2 ด้านอาชีพ
 - 2.5.3 ด้านส่วนตัวและสังคม
- 2.6 ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของนักเรียน
- 2.7 การจัดอาชีวศึกษา

2.1 ความหมายของการให้คำปรึกษา

การให้คำปรึกษาเป็นบริการที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการได้ให้ความหมายของการให้คำปรึกษาดังนี้คือ

วัชรีย์ ทรัพย์มี (2525 : 5) กล่าวว่า การให้คำปรึกษาเป็นกระบวนการของสัมพันธภาพระหว่างผู้ให้คำปรึกษาซึ่งเป็นนักวิชาชีพที่ได้รับการฝึกอบรมกับผู้รับบริการซึ่งต้องการความช่วยเหลือเพื่อช่วยให้ผู้รับบริการเข้าใจตนเองเพิ่มขึ้น ปรับปรุงทักษะในการตัดสินใจและทักษะในการแก้ปัญหา ตลอดจนปรับปรุงความสามารถในการที่จะทำให้ตนเองพัฒนาขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปเผยแพร่ ใช้งาน การค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ทำซ้ำหรือดัดแปลงในชื่อของตนเองหรือผู้อื่นทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศุภวดี บุญญวงษ์ (2531 : 113) ได้ให้ความหมายของการให้คำปรึกษาไว้ดังนี้ การให้คำปรึกษาเป็นกระบวนการที่ผู้ให้คำปรึกษาซึ่งมีความรู้ได้รับการฝึกฝนอบรมมาเป็นอย่างดี ช่วยผู้มารับคำปรึกษาอันหมายถึง บุคคลที่ประสบปัญหาและความต้องการต่าง ๆ ได้สามารถแก้ไขปัญหาลดจนตอบสนองความต้องการนั้น ๆ โดยใช้กลวิธีต่าง ๆ เพื่อจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ ผู้มารับคำปรึกษาสามารถตัดสินใจและดำเนินการแก้ปัญหาด้วยตนเอง

เจียรนัย ทองชัยกุล (2533 : 734) ให้ความหมายของการให้คำปรึกษา ดังนี้ คือ กระบวนการช่วยเหลือ ซึ่งเกิดจากความสัมพันธ์ร่วมมือกันเป็นอย่างดีระหว่างบุคคลอย่างน้อยสองคน ได้แก่ ผู้ให้บริการปรึกษาซึ่งมีคุณลสมบัติด้านส่วนตัวและคุณสมบัติด้านวิชาชีพที่เหมาะสม ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้รับบริการปรึกษา ซึ่งเป็นผู้ที่ประสบปัญหาต้องการพัฒนาและต้องการความช่วยเหลือ เพื่อให้เขามีความเข้าใจในตนเองและสิ่งแวดล้อมได้ดีขึ้น มีทักษะและความสามารถในการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาตนเองด้วยตนเองได้อย่างเหมาะสมและดำเนินชีวิตด้วยความสุขตามควรแก่อัตภาพ

อาภา จันทรสกุล (2535 : 2) กล่าวว่า การให้คำปรึกษาเป็นกระบวนการให้ความช่วยเหลือโดยผู้ขอรับคำปรึกษาพบปะกับผู้ให้คำปรึกษาภายใต้สัมพันธภาพที่ช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษาเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง สภาพแวดล้อม และปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่ได้ดีขึ้นให้คำปรึกษาใช้เทคนิคและวิธีการทางจิตวิทยาช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษามีโอกาสสำรวจความรู้สึก ค่านิยมตลอดจนข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับตนเองเพื่อนำไปสู่ทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจเลือกเป้าหมายในการดำเนินชีวิตของตนเองได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การให้คำปรึกษาควรดำเนินการในสภาพที่มีลักษณะเป็นส่วนตัว มีแบบแผนทางวิชาชีพ โดยผู้ให้คำปรึกษาปฏิบัติตามจรรยาบรรณในการรักษาข้อมูลของผู้รับคำปรึกษาไว้เป็นความลับ

Patterson (อ้างใน อรอนงค์ ธัญญวัน. 2539 : 184 – 185) ให้ความหมายว่า การให้คำปรึกษาเป็นกระบวนการที่นักจิตวิทยาการปรึกษาช่วยเหลือผู้รับคำปรึกษาให้เข้าใจและยอมรับตนเองในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านความสามารถด้านความถนัด ความสนใจ ชี้นำให้ตระหนักถึงความต้องการของตนเองและช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาได้ดำเนินตามจุดหมายที่วางไว้เพื่อให้เกิดการพัฒนาตนเองจนถึงที่สุด

Pietrofesa, Hoffman and Splete (อ้างใน อรพรรณ พงษ์ประสิทธิ์. 2537 : 17) ให้ความหมายว่า การให้บริการปรึกษาเป็นสัมพันธภาพระหว่างผู้ให้บริการปรึกษา ซึ่งผ่านการฝึกอบรมทางวิชาชีพและมีสมรรถภาพทางวิชาชีพที่เหมาะสมกับบุคคลซึ่งแสวงหาความช่วยเหลือ เพื่อที่จะให้บุคคลที่แสวงหาความช่วยเหลือเข้าใจตนเองได้ดีขึ้น มีการตัดสินใจที่ดีขึ้น มีทักษะในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อการจัดปัญหา และหรือเพื่อให้เติบโตและเจริญงอกงามตามพัฒนาการอย่างสมวัย

Good (1973 : 104) ได้นิยามการให้คำปรึกษา คือ การช่วยเหลือบุคคลเป็นการส่วนตัวเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาการศึกษาเล่าเรียน ปัญหาเกี่ยวกับอาชีพ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลต่าง ๆ มาวิเคราะห์เพื่อหาทางแก้ปัญห

จากความหมายของการให้คำปรึกษาดังกล่าว สรุปได้ว่า การให้คำปรึกษาเป็นกระบวนการให้ความช่วยเหลือระหว่างผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษา เพื่อที่จะให้ผู้รับคำปรึกษาพร้อมที่จะเปิดเผยตนเอง และเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้ที่จะนำไปสู่การเข้าใจตนเองและผู้อื่น ในสถาบันการศึกษาจะเป็นกระบวนการให้ความช่วยเหลือในด้านการเรียนด้านอาชีพ ด้านส่วนตัว และสังคมด้านทั่ว ๆ ไป สามารถแก้ปัญหาได้อย่างฉลาดและปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม

2.2 จุดมุ่งหมายของการให้คำปรึกษา

Tyler (อ้างใน เจียรนัย ทรงชัยกุล, 2533 : 735) กล่าวว่าจุดมุ่งหมายของการให้บริการปรึกษา คือ การช่วยส่งเสริมพัฒนาการของบุคคลทุกเพศ ทุกวัย และในทุกสภาพแวดล้อม ซึ่งเกี่ยวข้องกับสิ่งสำคัญ 3 ประการ หรืออาจเรียกได้ว่า 3 C'S ดังนี้

1. สามารถเลือกและตัดสินใจอย่างฉลาด (Choice) เช่น การเลือกและตัดสินใจศึกษาต่อในสาขาวิชาชีพ
2. สามารถเปลี่ยนแปลงไปในทางที่เหมาะสมยิ่งขึ้น (Change)
3. สามารถลดความยุ่งยากลดลงได้ (Confusion reduction)

เจียรนัย ทรงชัยกุล (2533 : 736) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการให้บริการปรึกษาว่าประกอบด้วยประเด็นสำคัญ 6 ประการ คือ

1. เพื่อช่วยให้ผู้รับบริการปรึกษาเข้าใจในตนเองและสิ่งแวดล้อมของเขาอย่างถูกต้องตามความเป็นจริง
2. เพื่อช่วยให้ผู้รับบริการปรึกษาสามารถค้นพบทักษะและความถนัด ความสามารถของตนเองและนำไปใช้อย่างเหมาะสมกับการดำรงชีวิตในสังคมทั้งในด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม
3. เพื่อช่วยให้ผู้รับบริการปรึกษาสามารถปรับเปลี่ยนแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ไปสู่พฤติกรรมที่พึงปรารถนาด้วยความสำเร็จ ซึ่งจะเปิดโอกาสให้เขาดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขและมีคุณค่ามากขึ้น

เอกสารนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. เพื่อช่วยให้ผู้รับปรึกษา มีความรู้ ความเข้าใจและมีทักษะในการแก้ปัญหาและตัดสินใจได้อย่างเหมาะสมด้วยตนเอง และมีความสามารถที่จะพัฒนาตนเองให้ได้รับความสุขความสำเร็จได้

5. เพื่อช่วยให้ผู้รับบริการปรึกษา สามารถพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพในทุกด้าน ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้เกิดประโยชน์อย่างดียิ่งต่อตนเองและต่อสังคมได้

6. เพื่อช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาเป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในชีวิตตามที่มุ่งหวังไว้

สถิต วงศ์สวรรค์ (2523 : 402) ได้กล่าวถึง การให้คำปรึกษาว่ามีจุดมุ่งหมาย คือ ช่วยให้ผู้รับบริการมีโอกาสได้สำรวจตนเองว่ามีความถนัด ความสามารถ จุดเด่น จุดด้อย อย่างไร เพื่อให้ได้ข้อมูลในการตัดสินใจ และแก้ปัญหา โดยสรุปไว้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. เพื่อช่วยให้ผู้รับบริการได้สำรวจตนเองรู้จักและเข้าใจตนเองอย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้ผู้รับบริการสามารถมองเห็นช่องทางในการแก้ปัญหาและตัดสินใจได้ด้วยตนเอง
3. เพื่อให้ผู้รับบริการได้ยอมรับและกล้าเผชิญต่อสภาพความจริงที่เกิดขึ้นกับตนและสามารถรับรู้ข้อบกพร่องของตนได้
4. เพื่อให้มีความรู้ความชำนาญในการเลือก การตัดสินใจ และการแก้ปัญหา ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นในโอกาสต่อไปอีกได้
5. เพื่อให้สามารถปรับปรุงตนเองและจัดข้อบกพร่องต่าง ๆ ของตนเองได้ รู้วิธีการปรับปรุงแก้ไขที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ
6. เพื่อให้โอกาสระบายความขุ่นเคืองใจ คับข้องใจ อัดอั้นตันใจ
7. เพื่อส่งเสริมให้เกิดทัศนคติและอุปนิสัยที่ดีทั้งในด้านการศึกษาและสังคม
8. เพื่อเป็นการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับนักเรียนให้เกิดความคุ้นเคย เป็นกันเอง มีความไว้วางใจ สร้างความอบอุ่น
9. เพื่อรู้จักวิธีการเลือกอย่างฉลาดในอันที่จะพัฒนาตนเองให้บรรลุความสำเร็จสูงสุดในชีวิต
10. เพื่อช่วยป้องกันและลดความรุนแรงของปัญหาให้ลดน้อยลงหรือหมดไป
11. เพื่อช่วยให้สามารถใช้วิจารณญาณของตนในการแก้ปัญหาข้อแย้งระหว่างความต้องการและขอบเขตของศีลธรรมจรรยาได้ดีขึ้น
12. เพื่อช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาสามารถพัฒนาพฤติกรรมและบุคลิกภาพของตนให้เป็นที่น่าปรารถนาของสังคม

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

สำเนา ขจรศิลป์ (2525 : 5) สรุปว่า จุดประสงค์ของการให้คำปรึกษาคือการให้คำ

ปรึกษาแก่นักเรียนในการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม และช่วยเหลือนักเรียน แก้ปัญหาทุกด้านที่

จะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนของนักเรียน ตลอดจนให้ความร่วมมือกับอาจารย์และสถาบัน เพื่อช่วยเหลือนักเรียนในด้านการเรียนและการพัฒนาตนเอง

รวิวรรณ ชินนะตระกูล (2539 : 184) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการให้คำปรึกษาไว้

ดังนี้

1. เพื่อช่วยให้เด็กที่มีความทุกข์ กลุ้มใจ มีปัญหา ได้เกิดมีความรู้สึกสบายอกสบายใจ
2. เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจตัวเองชัดเจน แจ่มแจ้งขึ้น เข้าใจในปัญหาของตนดีขึ้น
3. เพื่อช่วยให้เด็กมองเห็นช่องทางในการแก้ปัญหาได้กว้างขวาง รอบคอบ ไคร่ครวญดีขึ้น
4. เพื่อช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จ แก้ปัญหาด้วยตนเองได้ด้วยดี มีความภาคภูมิใจ

ตนเอง

5. เพื่อช่วยให้เด็กมีความรู้สึกไม่ว่าเหวไม่เปล่าเปลี่ยวใจ มีครูเป็นที่พึ่ง เป็นมิตรที่สนิท เพราะเราต้องการมีเพื่อนฝูง ต้องการที่พึ่ง

ศุภวดี บุญญวงค์ (2542 : 3) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการจัดให้มีอาจารย์ที่ปรึกษาไว้ดังนี้

1. ให้คำปรึกษาแนะนำด้านวิชาการ เกี่ยวกับหลักสูตร แผนการเรียน การลงทะเบียนเรียน การเลือกวิชาเรียน และวิธีการเรียนให้เกิดผลสูงสุด
2. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ ข้อบังคับ ระเบียบของสถาบันที่ควรรู้ เพื่อนักศึกษาสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง
3. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับบริการและสวัสดิการต่าง ๆ ที่สถาบันจัดให้แก่นักศึกษา
4. เป็นสื่อกลางประสานความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างนักศึกษา ผู้บริหารและอาจารย์
5. ให้คำปรึกษา แนะนำนักศึกษาที่มีปัญหาส่วนตัวและช่วยเหลือให้สามารถแก้ไข ตลอดจนพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านสังคม บุคลิกภาพ อารมณ์และจิตใจ

ดังนั้น สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการให้คำปรึกษา คือ การช่วยให้บุคคลผู้รับคำปรึกษา ได้เข้าใจตนเอง รู้จักตนเอง และสามารถตัดสินใจแก้ปัญหาของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้มีความเจริญงอกงาม อย่างตามวัยในการพัฒนาทุก ๆ ขั้นตอนของชีวิตต่อไปอย่างมีความสุข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ประเภทของการให้คำปรึกษา

การให้คำปรึกษาเป็นหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา ฉะนั้นการแบ่งประเภทของการให้คำปรึกษาจึงยึดหลักของ สำเนาวิ ชจรศิลป์ (2530 : 7) โดยได้จัดแบ่งการบริการปรึกษาออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. การบริการให้คำปรึกษาด้านการศึกษา การให้คำปรึกษาในระดับอุดมศึกษา ต่างจากการปรึกษาในระดับประถมและมัธยมศึกษา นิสิตนักศึกษาจะต้องปรับตัวให้เข้ากับการสอนของอาจารย์ บางคนต้องการความช่วยเหลือในเรื่องที่เกี่ยวกับทักษะในการศึกษาเล่าเรียนบางคนอาจมีผลการเรียนที่ตกต่ำ เนื่องจากหลายสาเหตุด้วยกัน เช่น มีความวิตกกังวล ไม่มีสมาธิในการศึกษาเล่าเรียน ไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาที่เรียนหรือไม่มีความถนัดในการเรียนวิชานั้น ๆ ผู้ให้คำปรึกษาจะต้องค้นหาสาเหตุ เพื่อช่วยให้นิสิต นักศึกษาสามารถเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การบริการให้คำปรึกษาด้านอาชีพ การให้คำปรึกษาด้านอาชีพถือว่าการบริการที่สำคัญของการให้คำปรึกษา การบริการให้คำปรึกษาด้านอาชีพจะรวมทั้งการจัดให้มีผู้มีความรู้ความชำนาญในด้านการศึกษาให้คำปรึกษาด้านอาชีพประจำ จัดให้มีการทดสอบเพื่อใช้ทดสอบนักศึกษาที่เกี่ยวกับการเลือกประกอบอาชีพทั้งทางด้านความสนใจความถนัดและความสามารถ บริการข่าวสารด้านอาชีพซึ่งประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ

3. การบริการให้คำปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคม ในสภาพเศรษฐกิจและสังคม ปัจจุบันก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตแก่นักเรียนเป็นอันมาก เมื่อนักศึกษามีปัญหาทางด้านจิตใจ หรือขาดสมาธิในการศึกษาเล่าเรียน ทำให้ไม่สามารถทำการศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยทั่วไปเมื่อช่วยนักศึกษาแก้ปัญหาต่าง ๆ ตั้งแต่ปัญหาที่เกี่ยวกับความวิตกกังวลต่าง ๆ ปัญหาครอบครัว ปัญหาที่เกี่ยวกับเพื่อน ปัญหาบุคลิกภาพของนักศึกษา

เจียรนัย ทรงชัยกุล (2533 : 382 - 384) กล่าวถึงบริการให้คำปรึกษามี 3 ประการ คือ

1. บริการให้คำปรึกษาด้านการศึกษา โดยนักเรียนจะได้รับความช่วยเหลือ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับระหว่างสิ่งที่จำเป็น ความใฝ่ฝันของนักเรียนทางด้านการศึกษากับความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ที่เขามีอยู่

2. บริการให้คำปรึกษาด้านอาชีพ โดยนักเรียนจะได้รับความช่วยเหลือเพื่อช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับอาชีพในอนาคตการวางแผนอาชีพและการเตรียมตัว เพื่อเข้าสู่งาน

3. บริการให้คำปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคม โดยนักเรียนจะได้รับความช่วยเหลือ เพื่อให้ตระหนักถึงศักยภาพของตน การเข้าใจตนเองและยอมรับตนเอง การเผชิญปัญหาและการแก้ปัญหาด้วยตนเองได้ดี

2.3.1 การให้คำปรึกษาด้านการศึกษา

2.3.1.1 ความหมายของการให้คำปรึกษาด้านการศึกษา

การให้คำปรึกษาด้านการศึกษา เป็นการที่ช่วยให้นักเรียนมั่นใจในวิชาที่เรียน ช่วยให้สำรวจตนเอง มีเหตุผลในการเลือกวิชาเรียน มีผู้ให้ความหมายของการให้คำปรึกษาด้านการศึกษาไว้ดังนี้

ธีรฤดี ประทุมพรรัตน์ (2526 : 22) กล่าวว่า การให้คำปรึกษาด้านการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาและครูผู้สอน ช่วยให้นักเรียนตัดสินใจเลือกเรียนได้ด้วยตนเอง อย่างฉลาดและรอบคอบ

วัฒนา พัชรวานิช (2531 : 148) กล่าวว่า การให้คำปรึกษาด้านการศึกษามีบริการให้ความรู้เกี่ยวกับการศึกษา ได้แก่ การเข้าศึกษาต่อ การเข้าใจหลักสูตร การเลือกวิชาที่เรียน ระเบียบต่าง ๆ ของโรงเรียน รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียนและแนวทางในการปฏิบัติตนไปสู่ความสัมฤทธิ์ผลในการเรียน

จากความหมายการให้คำปรึกษาด้านการศึกษาสรุปได้ว่าการให้คำปรึกษาด้านการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยเหลือนักเรียนในด้านการเรียนการศึกษาคือ สามารถคิดและตัดสินใจในเรื่องการเรียนการศึกษาคือไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.1.2 จุดมุ่งหมายของการให้คำปรึกษาด้านการศึกษา

ธีรฤดี ประทุมพรรัตน์ (2526 : 22-23) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการให้คำปรึกษาด้านการศึกษา ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนได้รู้จักวางแผนการเรียนอย่างสมเหตุสมผล
2. ช่วยให้นักเรียนได้พิจารณาตรวจสอบตนเองในด้านต่าง ๆ อันได้แก่ ความสามารถ ความถนัดทางการเรียน และความสนใจในการเรียน
3. ช่วยให้นักเรียนรู้จักประมาณความสามารถในเรื่องการศึกษาคือ

วัฒนา พัชรวานิช (2531 : 152) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการปรึกษาด้านการศึกษา ดังนี้

1. ช่วยทำให้บุคคลรู้จักและเข้าใจตนเองในการเลือกวิชาเรียน
2. ช่วยทำให้บุคคลรู้จักโลกทางการศึกษามากยิ่งขึ้น
3. ช่วยทำให้บุคคลได้มีพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ และสติปัญญาทางการเรียน

งอกงามไปพร้อม ๆ กัน ช่วยทำให้บุคคลสามารถปรับตัวเข้ากับสถานที่เรียนได้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 การให้คำปรึกษาด้านอาชีพ

2.3.2.1 ความหมายของการให้คำปรึกษาด้านอาชีพ

การให้คำปรึกษาด้านอาชีพ เป็นการให้บริการแก่นักเรียน ช่วยให้นักเรียนได้รู้จักคิดและตัดสินใจ การเลือกประกอบอาชีพได้เหมาะสมกับตนเอง มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

วัชรีย์ ทรัพย์มี (2523 : 89) กล่าวว่า เป็นกระบวนการช่วยเหลือบุคคลให้พัฒนาความเข้าใจตนเองและโลกของงานตลอดจนสามารถทำความเข้าใจที่ไปใช้ในการแก้ปัญหาทางอาชีพ และดำเนินการตามโครงการประกอบอาชีพตนได้

พรรณณี เกษกมล (2532 : 9) อธิบายความหมายของการให้คำปรึกษาด้านอาชีพว่าเป็นบริการที่ช่วยให้บุคคลปรับตัวเข้ากับอาชีพได้ถูกต้องและเหมาะสม

จากความหมายที่กล่าวไว้สรุปได้ว่า การให้คำปรึกษาด้านอาชีพเป็นการช่วยให้บุคคลที่มารับคำปรึกษาได้เข้าใจตนเอง สามารถคิดและตัดสินใจในการเลือกอาชีพให้เหมาะสมสอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และตลาดแรงงานได้อย่างถูกต้อง ทำให้สามารถทำงานร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างเป็นสุข

2.3.2.2 จุดมุ่งหมายของการให้คำปรึกษาด้านอาชีพ

วิวัฒนา พัทธราวิช (2531:198)กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการให้คำปรึกษาด้านอาชีพ ดังนี้

1. เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความคิดและกล้าตัดสินใจในการเลือกประกอบอาชีพ
2. เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจตนเองและเข้าใจโลกของอาชีพ
3. เพื่อช่วยลดปัญหาในการว่างงานให้ลดน้อยลง
4. เพื่อช่วยให้นักเรียนได้ประกอบอาชีพที่สุจริตและมีนิสัยรักการทำงาน มีทัศนคติต่ออาชีพต่าง ๆ

2.3.3 การให้คำปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคม

2.3.3.1 ความหมายของการให้คำปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคม

ธีรฤทธิ ประทุมพรรัตน์ (2526 : 29) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นบริการชนิดหนึ่งที่ใช้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนหรือบุคคลอื่น ๆ ให้รู้จักและเข้าใจถึงเอกลักษณ์ของตนเอง รวมทั้งสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว

एका บุญเรือง (2528 : 180) ให้ความหมายไว้ว่า เป็นกระบวนการที่ให้นักเรียนรู้จักตนเอง รู้จักสิ่งแวดล้อม และปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม โดยคำนึงถึงบุคลิกภาพ นิสัยใจคอ

การแต่งกาย การรู้จักกาลเทศะ มารยาทในการเข้าสังคม เพื่อที่จะประพฤติปฏิบัติตามแบบของสังคมนั้น ๆ

การให้คำปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคม เป็นบริการที่ช่วยให้นักเรียนหรือบุคคลได้เข้าใจ และรู้จักตนเอง ในการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น ๆ รู้จักบทบาทและหน้าที่ตนเอง รู้จักมารยาท ดีงามเพื่อที่จะปรับตัวให้เข้าสังคมได้อย่างเป็นสุข

2.3.3.2 จุดมุ่งหมายของการให้คำปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคม

ธีรภูมิ ประทุมณพรัตน์ (2526 : 30) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการให้คำปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคม คือ

1. เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักตนเอง ปรับปรุงตนเอง ให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมและสังคมที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของตน
2. ช่วยเตรียมนักเรียนให้มีความพร้อมที่จะเป็นผู้ใหญ่ที่ดี สมบูรณ์แบบทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ

และฉกา บุญเรือง (2528 :180) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการให้คำปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคม ดังนี้

1. เพื่อมุ่งส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ คือทางด้านร่างกาย ทางอารมณ์และทางจิตใจ
 2. เพื่อส่งเสริมให้เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี สามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี
- วัฒนา พัทธราวิช (2531:197) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการให้คำปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคมไว้ดังนี้

1. เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างราบรื่น รู้แนวทางในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นอย่างสันติสุข
2. รู้หลักปฏิบัติที่จะหลีกเลี่ยงสภาพแวดล้อมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ดิถยาเสพยิตติ เล่นการพนัน
3. รู้จักวิธีรักษาสุขภาพอนามัยให้สมบูรณ์ มีจิตใจที่แจ่มใสอยู่เสมอ

2.4 ความสำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา หมายถึง อาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนในภาควิชาที่ตนสังกัดและทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำ ควบคุมหรือช่วยเหลือนักศึกษาให้สำเร็จการศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนด (วิจิตร บุญยธโรกุล. 2541 : 5) สำเนาวิ ขจรศิลป์. (2525 : 29) กล่าวเพิ่มเติมอีกว่า อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อสถาบันการศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะเป็นผู้ที่มีส่วนช่วย

พัฒนานักศึกษา ให้เป็นคนสมบูรณ์ทั้งด้านวิชาการ สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ ซึ่งเท่ากับเป็นการช่วยผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพสนองต่อสังคมและประเทศชาติ และวิลลาซีนี เพชรขาว (2536 : 16) กล่าวเสริมอีกว่าอาจารย์ที่ปรึกษามีความสำคัญ เพื่อช่วยให้นักศึกษามีทัศนคติต่อกิจกรรมที่ถูกต้องว่ากิจกรรมต่าง ๆ พัฒนาให้นักศึกษาเจริญงอกงามทางสติปัญญา ความคิดและความรับผิดชอบและความเป็นผู้นำซึ่งวิโรจน์ ว่องวรานนท์ (2529 : 1-2) กล่าวสรุปความสำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษาได้ดังนี้

1. ด้านวิชาการ อาจารย์ที่ปรึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จทางด้านวิชาการของนักเรียนนักศึกษา กล่าวคือ อาจารย์ที่ปรึกษาจะช่วยให้คำแนะนำเกี่ยวกับหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร การลงทะเบียนวิชาเรียน วิธีการเรียน การวัดผล ตลอดจนแนวทางการศึกษาที่นักศึกษาจะสามารถจบหลักสูตรไปได้อย่างราบรื่น
2. ด้านพัฒนาบุคลิกภาพ อาจารย์ที่ปรึกษาจะมีส่วนสำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษา เช่น การแต่งกายให้ถูกระเบียบและเหมาะสมและสอดคล้องกับวัฒนธรรมประเพณีไทย การสร้างมนุษยสัมพันธ์ การรู้จักกาลเทศะและบุคคล ตลอดจนคุณธรรมต่าง ๆ เช่น ความซื่อสัตย์ ความอดทนวิริยะ ความรับผิดชอบ เป็นต้น
3. ด้านการทำกิจกรรมต่าง ๆ อาจารย์ที่ปรึกษาจะมีส่วนกระตุ้นและสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของวิทยาลัย อาทิ การประชุมนิเทศ วันไหว้ครู งานแห่เทียนพรรษา งานกีฬาภายใน ฯลฯ การเข้าร่วมชมรม ชุมนุมหรือสโมสรนักศึกษา เพื่อฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในสังคมประชาธิปไตย การทำงานร่วมกัน การแสดงความรู้ความสามารถพิเศษ เช่น ดนตรี กีฬา หรือความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ตลอดจนการตัดสินใจและการแก้ปัญหาต่าง ๆ
4. ด้านการบริการต่าง ๆ อาจารย์ที่ปรึกษามีความสำคัญในการแนะนำบริการและสวัสดิการต่าง ๆ ของวิทยาลัยให้นักศึกษาทราบ เช่น บริการแนะแนวสนเทศและบริการอาชีพ บริการตรวจสุขภาพ บริการของฝ่ายทุนและรางวัล บริการจากฝ่ายทะเบียนวัดผล เป็นต้น
5. ด้านการสร้างชื่อเสียงให้สถาบัน อาจารย์ที่ปรึกษามีส่วนสำคัญในการส่งเสริมสนับสนุนและกระตุ้นให้นักศึกษาช่วยสร้างเสริมและรักษาชื่อเสียงของสถาบัน รวมทั้งการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับสถาบัน โดยพัฒนาความรู้ความสามารถของตนให้มีศักยภาพสูงจนเป็นที่ยอมรับของสังคม เช่น ความรู้ ความสามารถทางด้านการเรียน การสอบชิงทุน การได้รับรางวัล ด้านกีฬา ดนตรี การแสดงการแข่งขันและประกวดต่าง ๆ
6. ด้านการวางแผนชีวิตและการเลือกอาชีพ อาจารย์ที่ปรึกษามีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นให้นักศึกษาวางแผนชีวิตและการเลือกอาชีพ โดยประสานกับฝ่ายต่าง ๆ เช่น ฝ่ายแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ฝ่ายจัดหางานของกรมแรงงาน

7. ด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมและเป็นพลเมืองดีของชาติ อาจารย์ที่ปรึกษามีส่วนสำคัญในการเสริมสร้าง สนับสนุนและกระตุ้นให้นักศึกษาประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคมและเป็นพลเมืองดีของชาติ โดยเสียสละอุทิศกำลังกาย กำลังใจ กำลังสติปัญญา หรือกำลังทรัพย์ สร้างสรรค์สังคมรวมทั้งการให้ความร่วมมือ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบและกติกากำหนดไว้มีความจงรักภักดีต่อสถาบันต่อชาติศาสนาพระมหากษัตริย์ เป็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน ฯลฯ

ศรีนวล โกมลวนิช (อ้างใน วิโรจน์ ว่องวรานนท์. 2529 : 2-3) มีความเห็นว่าสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาจำเป็นต้องจัดอาจารย์ที่ปรึกษาให้แก่นักเรียนนักศึกษาด้วยเหตุผลสำคัญสรุปได้ดังนี้

1. หลักสูตร ปวช. ปวท. และ ปวส. มีความซับซ้อนในการจบหลักสูตรมีการกำหนดสัดส่วนวิชาที่จะต้องเรียนในหมวดต่าง ๆ ไว้ตลอดจนมีการอนุญาตให้สอบเทียบได้ และในระเบียบประเมินผลการศึกษามีเกณฑ์ที่กำหนดให้ทันสมัยภาพเป็นระยะหากไม่ได้ระดับคะแนนตามที่กำหนดนักเรียนนักศึกษาที่มาเรียนจึงต้องมีอาจารย์ที่ปรึกษาคอยช่วยเหลือดูแลตักเตือนให้สามารถเรียนไปได้ตลอดโดยมิต้องออกกลางคัน

2. นักเรียน นักศึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาส่วนหนึ่งต้องเช่าหอพักหรืออาศัยอยู่กับเพื่อน เช่น ญาติพี่น้อง พระภิกษุ เนื่องจากสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษามีน้อยการที่นักศึกษาซึ่งอยู่ในวัยรุ่นต้องจากบิดามารดา หรือช่วยแก้ปัญหา ดังนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาจึงนับว่ามีความสำคัญต่อนักเรียนนักศึกษา

3. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรอาชีวศึกษาทุกระดับชั้น แสดงความคาดหวังไว้อย่างกว้างขวางว่าต้องการผลิตนักเรียนนักศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์เช่นใด ดังนั้นการให้การศึกษาก็มิได้อยู่ที่การสอนรายวิชาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้เท่านั้นจะต้องให้การศึกษารอบร้อมและจะต้องกระทำโดยต่อเนื่อง ครู - อาจารย์หลายฝ่ายรวมทั้งอาจารย์ที่ปรึกษา ล้วนมีหน้าที่จะต้องรับผิดชอบในการให้การศึกษิตตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

จากที่กล่าวมาพอจะมองเห็นแล้วว่า การทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นภาระงานที่มีคุณค่าอันสำคัญยิ่งต่อนักศึกษาและต่อประเทศชาติ นอกจากนี้ยังเป็นผู้ที่ได้รับการคาดหวังจากสังคมโดยทั่วไปในฐานะผู้ที่ใกล้ชิดกับตัวนักศึกษามากกว่าผู้อื่น ภาระหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษามีส่วนสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวทางการศึกษาของนักศึกษาในความดูแล (วิจิตร บุญยธโรกุล. 2541 : 4-5)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษา

การให้คำปรึกษา คือ การให้ความรู้ สัจจะหรือความจริงที่ถูกต้องที่เป็นสากลให้กับ นักศึกษาที่ได้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ในการปรับตัวแก้ปัญหาเรื่องการเรียนรู้ เรื่องส่วนตัว ปัญหาที่เกิดขึ้นจากสังคมนักศึกษา (พจน์ สะเพียรชัย. 2533 : 19) อีกทั้งยังช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและการเรียนการสอนที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน การพัฒนาทั้งใน ด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคมและจิตใจ การเลือกเรียนอาชีพและการประกอบอาชีพที่เหมาะสม (สุกัญญา สุวรรณาคินทร์. 2537 : 32)

การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษามีความสำคัญเพราะเป็นการช่วยเหลือนักศึกษา แนวทางการศึกษาและแก้ปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน อาจารย์ที่ปรึกษามีหน้าที่และความรับผิดชอบในการช่วยเหลือแนะนำนักศึกษาเกี่ยวกับวิชาการ เช่น การวางแผนการเรียน อาจารย์ที่ปรึกษาควรเป็นผู้ที่มีความรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และสถาบันเป็นอย่างดี เพียงพอที่จะให้คำแนะนำแก่นักศึกษาได้ ซึ่งการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาในแต่ละสถาบันย่อมแตกต่างกันไป แต่ส่วนใหญ่จะมีการปฏิบัติหน้าที่และความรับผิดชอบที่สำคัญดังนี้คือ

2.5.1 ด้านการศึกษา

เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านการศึกษานั้น สุมณ อมรวิวัฒน์ (2518 : 25) กล่าวว่าหน้าที่ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา คือ อาจารย์ที่ปรึกษาที่รับนักศึกษาเข้ามาอยู่ในความดูแลงานอันดับแรกที่จะช่วยเหลือ คือ การให้คำปรึกษาด้านวิชาการ ซึ่ง ประชุมสุข อาชวอำรุง (2523 : 158 – 159) ถือว่าเป็นหน้าที่สำคัญอันดับแรกแล้ว อาจารย์ที่ปรึกษายังได้รับมอบหมายหน้าที่เกี่ยวกับให้คำแนะนำการเรียนตามความมุ่งหมายของหลักสูตร กรมอาชีวศึกษา (2534 : 151) ได้มอบหมายหน้าที่ดูแลนักเรียนในความรับผิดชอบที่เกี่ยวกับการศึกษา ดังนี้

1. ให้คำปรึกษา แนะนำการทำสัญญาและตรวจสอบหลักฐานสัญญาการเป็นนักเรียน นักศึกษา
 2. ประมุขนิเทศนักเรียนนักศึกษาในความรับผิดชอบ ในด้านการศึกษา
 3. ให้ความเห็นชอบแก่นักเรียนนักศึกษาในการลงทะเบียนรายวิชา (ลงทะเบียนเรียน หรือลงทะเบียนสอบเทียบความรู้หรือประสบการณ์) การขอเปลี่ยน ขอเพิ่มและขอถอนรายวิชา
 4. ให้คำปรึกษาและให้ความเห็นชอบในการขอผ่อนผันชำระเงินค่าลงทะเบียนรายวิชา
- ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อธิการบดีเป็นผู้คิดเปลี่ยนแปลง และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ของนักเรียนนักศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบ

5. ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเรียน การคำนวณหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ยแก่นักเรียน นักศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบ

6. แนะนำ หาทางป้องกันและติดตามนักเรียนนักศึกษาที่ขาดเรียน

7. เสนอความคิดเห็น และข้อมูลเกี่ยวกับการกำหนดรายวิชาในการลงทะเบียนแต่ละ ภาคเรียน

8. ติดต่อบริษัทกับผู้ปกครองพร้อมทั้งรายงานการเรียนของนักเรียนนักศึกษาที่อยู่ใน ความรับผิดชอบให้ผู้ปกครองทราบ

9. ติดตาม แนะนำ และช่วยแก้ไขนักเรียน นักศึกษาที่ขอผ่อนผันการชำระเงิน ค่าลงทะเบียน รายวิชาก่อนการสอบปลายภาคเรียน

สุมน อมรวิวัฒน์ (2518 : 25) กล่าวถึงหน้าที่ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาด้าน วิชาการ ดังนี้

1. การเลือกวิชาเรียนและการลงทะเบียนเรียน อาจารย์ที่ปรึกษาหน้าที่รับผิดชอบใน การอธิบายลักษณะของหลักสูตร ฝึกการอ่านเลขรหัสวิชา แนะนำวิธีการกรอกบัตรลงทะเบียน

2. การเพิ่มและถอนรายวิชาเรียนในรายวิชาต่าง ๆ เมื่อนักศึกษาไปได้ระยะหนึ่ง นักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษามีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนในรายวิชาเพื่อปรับ ให้เหมาะสมกับความสามารถและความถนัดของนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องทำความเข้าใจ เกี่ยวกับระเบียบของการขอเพิ่มและถอนรายวิชา ตรวจสอบรายวิชา ตามเหตุผลและการตัดสินใจ ของนักศึกษาให้แน่นอนเสียก่อนลงนามรับรอง

3. การวัดผลการเรียนแบบหน่วยกิต ตามรายวิชาทุกรายวิชาที่มีความสำคัญเท่าเทียม กันหมดจะต่างกันก็แค่จำนวนหน่วยกิต อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำนักศึกษาให้เอาใจใส่การเรียน ทุกรายวิชาและคำนึงอยู่เสมอว่า การวัดผลในแต่ละรายวิชาอาจมีขึ้นได้เสมอ มิใช่สอบประจำภาค เท่านั้น

4. วิธีการเรียนและการแก้ปัญหาการเรียน อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำวิธีการเรียนการค้นคว้า การจัดการเรียนให้นักศึกษาได้ทราบตั้งแต่ต้นและหมั่นสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษา อยู่เสมอ พร้อมให้คำแนะนำตามสภาพที่เป็นจริงและถูกต้อง

สำเนาฯ ขจรศิลป์ (มปป : 3) กล่าวว่าหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ ดังนี้

1. ให้การปรึกษา แนะนำ เกี่ยวกับหลักสูตรและการเลือกวิชาเรียน

2. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการลงทะเบียนวิชาเรียน

3. ควบคุมการลงทะเบียนให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่ควรนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์อื่นใด หากมีข้อผิดพลาดประการใด ขออภัยไว้ล่วงหน้า

4. ให้คำปรึกษาแก่นิสิต นักศึกษา เพื่อเลือกวิชา เอก-โท และการวางแผน การศึกษาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
5. ให้การแนะนำเกี่ยวกับวิธีการเรียน การค้นคว้าและติดตามผลการเรียนของนิสิตนัก ศึกษาอย่างสม่ำเสมอ
6. ทักท้วงการลงทะเบียนบางวิชา เมื่อพิจารณาเห็นว่าลงทะเบียนวิชานั้น ๆ ไม่ เหมาะสม
7. ให้การปรึกษา แนะนำหรือตักเตือน เมื่อผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาต่ำลง
8. ให้การปรึกษาแนะนำและช่วยเหลือนิสิต นักศึกษา เพื่อการแก้ไขอุปสรรคปัญหาใน การเรียนวิชาต่าง ๆ

9. ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดค่าคะแนนระดับเฉลี่ยของนิสิตนักศึกษา

10. ให้การปรึกษาแนะนำ เกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับสูง

ชอลดา ชวัณเมือง (2524 : 125-133) ได้ศึกษาเกี่ยวกับหน้าที่ที่ปฏิบัติจริงและหน้าที่ การปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษา ผลการวิจัยสรุปว่า

1. ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักเรียนที่เกี่ยวกับหน้าที่ปฏิบัติจริงของ อาจารย์ที่ปรึกษา ปรากฏว่าอาจารย์ที่ปรึกษามีความเห็นเรื่องที่ได้ปฏิบัติจริงมากได้แก่ อบรมเรื่อง กิริยามารยาทและคุณธรรมอันดีงาม เรื่องที่ได้ปฏิบัติจริงน้อยได้แก่ รายงานความประพฤติและ ผลการเรียนให้ผู้ปกครองทราบและตามความเหมาะสม ส่วนนักศึกษามีความคิดเห็นว่าเรื่องที่ อาจารย์ที่ปรึกษาได้ปฏิบัติมากได้แก่ ให้คำแนะนำเรื่องการวัดผลและการคิดคะแนนระบบ หน่วยกิต เรื่องที่ได้ปฏิบัติจริงน้อยเหมือนกับความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษากับนักเรียนเกี่ยวกับหน้าที่ที่ควร ปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษา ปรากฏว่าอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษามีความคิดเห็นตรงกันว่า อาจารย์ที่ปรึกษาควรปฏิบัติให้มากทุกเรื่องและเรื่องที่ควรปฏิบัติมาก ได้แก่ ให้คำแนะนำในเรื่อง การปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้น ติดตามเรื่องราวของนักศึกษาในความรับผิดชอบ ให้คำแนะนำด้าน อาชีพ รวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับนักศึกษาและระเบียบสะสมและร่วมพิจารณาคัดเลือก นักศึกษาเรียนต่อและรับทุนประเภทต่าง ๆ

มนต์ชัย เทียนทอง (2527 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ ปรึกษา ผลการวิจัยสรุปว่า อาจารย์ที่ปรึกษาได้ปฏิบัติมาก ได้แก่ เรื่องการให้ความรู้ความเข้าใจใน เรื่องหลักสูตรและการวางแผนการศึกษา การให้คำแนะนำแก่นักศึกษา เมื่อมีปัญหาทางการศึกษา

นวลจันทร์ รมนารักษ์ (2530 : 90 - 92) ได้ศึกษาพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของ อาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาลมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่เกี่ยวกับด้านวิชาการผลการทำ วิจัยปรากฏดังนี้ อาจารย์ที่ปรึกษามีทัศนะว่า อาจารย์ที่ปรึกษามีพฤติกรรมในการให้คำปรึกษา

มาก ได้แก่ ให้คำแนะนำช่วยเหลือเกี่ยวกับการลงทะเบียน ให้คำแนะนำช่วยเหลือแก่นักศึกษาที่เรียนอ่อนให้ปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้น ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีเรียนที่ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ ส่วนข้อที่อยู่ในระดับน้อยได้แก่ ประชุมชี้แจงเรื่องหลักสูตรและลักษณะวิชาชีพพยาบาล และให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลาพักการศึกษา นักศึกษาพยาบาลมีทัศนะว่า อาจารย์ที่ปรึกษามีพฤติกรรมกรทำให้คำปรึกษาอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ ให้คำแนะนำช่วยเหลือเกี่ยวกับการลงทะเบียน ให้คำแนะนำช่วยเหลือแก่นักศึกษาที่เรียนอ่อนให้ปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้นให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดประเมินผลและการสอนของคณะและมหาวิทยาลัย และให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการเรียนที่ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ

สมพร สุทธิสังข์ (2532 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นและบทบาทในการปฏิบัติหน้าที่ของครูแนะแนวในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา : ต่อกรณีนักเรียนออกกลางคัน ผลการวิจัยปรากฏว่า บทบาทในการปฏิบัติหน้าที่ครูแนะแนวและครูที่ปรึกษา พบว่าได้ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่นักเรียนนำมาขอรับคำปรึกษานั้นเป็นปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการลงทะเบียน การเรียน ผลการเรียน การเลือกวิชาเรียน เรื่องเกี่ยวกับครอบครัว และการเงิน อยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาเกี่ยวกับเพศ เป็นปัญหาที่นักเรียนมาขอรับคำปรึกษาอยู่ในระดับมาก ส่วนความสามารถในการให้คำแนะนำและช่วยเหลือนักเรียนที่มาขอคำปรึกษาอยู่ในระดับปานกลาง เรื่องการลงทะเบียนเรียนและผลการเรียน ซึ่งครูเห็นว่ามีความสามารถให้คำปรึกษาได้ในระดับน้อยและความรู้สึกลำบากใจต่อการปฏิบัติหน้าที่ให้คำปรึกษาต่อนักเรียนนั้นมีอยู่ในระดับปานกลาง

อาภรณ์ แก้วมาลา (2537 : 116) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการบริการให้คำปรึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษา 7 ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการบริการให้คำปรึกษาด้านการศึกษาในเรื่องจัดให้มีข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ประกอบการให้คำปรึกษาทุกครั้ง เพื่อให้นักเรียนได้รับข้อมูลอย่างละเอียด

นพดล เตชวาทกุล (2539 : ค) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาในการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาในวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความเห็นว่าการใช้บริการจากอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตรและแผนการเรียนแนวทางการปฏิบัติและการแก้ปัญหาทางการเรียน

วิโรจน์ ว่องวรานนท์ (2539 : ก) ได้ศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะและหน้าที่ที่ควรปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาตามความคิดเห็นของนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ความคิดเห็นของนักเรียนนักศึกษาให้ความสำคัญในระดับมาก ในเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาเรียงลำดับดังนี้ การให้คำปรึกษาด้านการเรียน การวัดผลประเมินผล หลักสูตรแผนการเรียน ให้กำลังใจและส่งเสริมตามความถนัดความสนใจ การเลือกและลงทะเบียนราย

วิชา การจัดสอนซ่อมเสริมสำหรับผู้เรียนอ่อน การเสริมสร้างเจตคติในรายวิชา การเพิ่มรายวิชา การแจ้งข้อมูลข่าวสาร การจัดกิจกรรมเสริมสร้างหลักสูตร ดูแลความประพฤติด้านการเรียน แนะนำการรักษาสภาพ นักศึกษา การคิดคะแนนเฉลี่ย การสอบเทียบความรู้และการเสริมสร้างนิสัยในการเรียน นักศึกษาให้ความสำคัญในระดับปานกลางในเรื่องการติดตามช่วยเหลือการขอผ่อนชำระค่าลงทะเบียน การชี้แจงให้สวัสดิการในวิทยาลัย การลา การมาสายและระเบียบการชำระเงินค่าลงทะเบียน

มิตรจิตร ทะโรงอาด (2542 : 60 –61) ได้ศึกษาหน้าที่และบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาตามความคิดเห็นของนักศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า หน้าที่และบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ปฏิบัติจริงด้านวิชาการในเรื่องพิจารณาให้ความเห็นชอบในการลงทะเบียน การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับสูง ให้คำปรึกษาแนะนำและช่วยเหลือ เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในการเรียนและแนะนำวิธีการเรียน

2.5.2 ด้านอาชีพ

การปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านอาชีพ มีความสัมพันธ์กับชีวิตแทบทุกด้าน ซึ่งลำเนาวิ ขจรศิลป์ (2529 : 92) กล่าวว่า อาชีพเป็นตัวกำหนดวิถีชีวิตของบุคคล บุคคลจะประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เมื่อบุคคลได้ประกอบอาชีพที่สอดคล้องหรือเหมาะสมกับความสนใจ ความถนัดและความสามารถของตน เกี่ยวกับการปฏิบัติการให้คำปรึกษาด้านอาชีพนั้น ลำเนาวิ ขจรศิลป์ (มปป : 3 – 5) กล่าวถึงหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านอาชีพ คือ การให้การปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาด้านอาชีพ ได้แก่ การให้ข้อมูลในแง่มุมต่าง ๆ เช่น ลักษณะของงาน สภาพแวดล้อมของงาน ตลาดแรงงาน ตลอดจนจรรยาบรรณวิชาการ

มนต์ชัย เทียนทอง (2527 : 78 – 80) ได้ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้ปฏิบัติและควรปฏิบัติในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปีการศึกษา 2526 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความเห็นว่างานที่ปรึกษาควรปฏิบัติในเรื่อง การให้คำแนะนำในเรื่องการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ

นวลจันทร์ รมณารักษ์ (2530 : 90 – 92) ได้ศึกษาพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาลมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านอาชีพ ผลการทำวิจัยปรากฏดังนี้อาจารย์ที่ปรึกษามีทัศนะว่า อาจารย์ที่ปรึกษามีพฤติกรรมการให้คำปรึกษาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่ออาชีพพยาบาล ข้อที่อยู่ในระดับน้อยได้แก่ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมตัวสัมภาษณ์ก่อนไปทำงาน นักศึกษาพยาบาลมีทัศนะว่า อาจารย์ที่ปรึกษามีพฤติกรรมการให้คำปรึกษาอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ เสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่ออาชีพพยาบาล ข้ออื่นอยู่ในระดับน้อย

อาภรณ์ แก้วมาลา (2537 : 116) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการบริการให้คำปรึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษา 7 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความต้องการ บริการให้คำปรึกษาด้านอาชีพในเรื่อง ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับแหล่งประกอบอาชีพ

อรพรรณ พงษ์ประสิทธิ์ (2537 : 123 – 125) ได้ทำการศึกษาถึงความต้องการบริการ ปรึกษาของนักเรียนพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความต้องการบริการการปรึกษาด้านอาชีพ ในเรื่อง การเตรียมตัวก่อนไปประกอบอาชีพ เมื่อสำเร็จการศึกษา เทคนิคการทำงานให้ประสบความสำเร็จ

Mosher (1984 : 2363-A) ได้ทำการศึกษาถึงการพัฒนาการของการให้คำปรึกษาทาง อาชีพในสถาบันทางศิลปศาสตร์ ซึ่งเป็นการศึกษารายกรณี ทำการศึกษาที่ศูนย์ให้คำปรึกษาทาง อาชีพและการจัดวางตัวบุคคลที่วิทยาลัยเดวิดและเอลลิปส์ ผลของการศึกษาพบว่าสถาบันแห่งนี้มี วิธีการที่มีประสิทธิภาพโดยใช้การสอนนักศึกษาให้ทราบถึงความหมายของอาชีพ มีหลักการว่าผู้ที่ อธิบายความหมายของอาชีพได้ดีจะมีโอกาสในการทำงานมากและสถาบันนี้มีการให้นักศึกษา สำรวจอาชีพ ซึ่งเป็นวิธีที่มีผลดีมาก

Champagne (1984 : 2979-A) ได้ศึกษาผลการให้คำปรึกษาทางอาชีพที่มีต่อพัฒนาการ ทางอาชีพของนักศึกษาที่เรียนอยู่ในสถาบันการศึกษาเบื้องต้นสำหรับผู้ใหญ่เป้าหมายการศึกษา เพื่อประเมินผลระยะยาวของการให้คำปรึกษาทางอาชีพของนักศึกษาที่เรียนอยู่ในสถาบันนี้ ใน การศึกษาใช้กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง จำนวนกลุ่มละ 133 คน ผลการศึกษาพบว่า การให้คำ ปรึกษาทางอาชีพมีผลบวกกับตัวแปรที่สัมพันธ์กับพัฒนาการทางอาชีพของนักศึกษาเหล่านี้ และ ผลจากการศึกษานี้ไม่ปรากฏความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิง

2.5.3 ด้านส่วนตัวและสังคม

การปฏิบัติให้คำปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคม จะเป็นการให้คำปรึกษานอกเหนือจาก ทางด้านการศึกษา เพื่อให้แก่นักเรียนที่มีปัญหาด้านการปรับตัวปัญหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม รวมทั้ง อบรมความประพฤติเพราะองค์ประกอบเหล่านี้มีผลต่อการเรียนทั้งสิ้นซึ่งประทุมสุข อาชวอำรุง (2523 : 158 – 159) กล่าวว่าอาจารย์ที่ปรึกษาต้องช่วยแก้ปัญหานักศึกษาทั้งทางด้านส่วนตัวและ ทางด้านวิชาการ เกี่ยวกับการปฏิบัติให้คำปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคม ลำเนาวิ ขจรศิลป์ (มปป : 3 – 5) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านบริการและพัฒนานักศึกษา ดังนี้

1. ให้การแนะนำเกี่ยวกับระเบียบ ข้อบังคับ และบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยและ ชุมชน
2. ให้การปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาสังคม เช่น ปัญหาการปรับตัวในสังคม ทั้งสุขภาพกาย และสุขภาพจิต

3. ให้การปรึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร ความประพฤติและจริยธรรม
4. ให้การแนะนำเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต นักศึกษา
5. พิจารณาคำร้องต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษาและดำเนินการให้ถูกต้องตามระเบียบ
6. ประสานงานกับอาจารย์ผู้สอนและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยเหลือและเพื่อประโยชน์ของนิสิตนักศึกษา

7. กำหนดเวลาให้นิสิตนักศึกษาเข้าพบเพื่อขอคำปรึกษาแนะนำอย่างสม่ำเสมอ
8. เก็บข้อมูลรายละเอียดของนิสิตนักศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบเพื่อใช้กับระเบียบ
สะสม

9. สร้างสัมพันธภาพและความเข้าใจอันดีระหว่าง นิสิตนักศึกษา อาจารย์ คณะและมหาวิทยาลัย

10. ให้การรับรองนิสิตนักศึกษา เมื่อต้องการนำไปแสดงแก่ผู้อื่น ๆ
11. ป้อนข้อมูลย้อนกลับมายังผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ
12. ชี้แจงให้นิสิตนักศึกษา เข้าใจหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาและหน้าที่ของนิสิต
นักศึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษา

13. ในกรณีที่นิสิตนักศึกษา แต่งกายไม่เรียบร้อยหรือมีความประพฤติไม่เหมาะสม
อาจารย์ที่ปรึกษาต้องตักเตือน

กรมอาชีวศึกษา. (2534 : 151) ได้มอบหมายหน้าที่ดูแล นักเรียนในความรับผิดชอบใน
ด้านที่เกี่ยวกับส่วนตัวและสังคม ดังนี้

1. ปฐมนิเทศนักเรียนนักศึกษาในความรับผิดชอบในด้านความประพฤติ ระเบียบวินัย
และข้อบังคับต่าง ๆ ของสถานศึกษา รวมทั้งให้ความรู้เกี่ยวกับแหล่งบริการและสวัสดิการต่าง ๆ
ของสถานศึกษาที่นักเรียนนักศึกษาจะเข้าไปขอความช่วยเหลือ
2. จัดทำเก็บ รวบรวมประวัติ ข้อมูลการเรียนและพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษาที่อยู่ใน
ความรับผิดชอบเพื่อเป็นข้อมูลในการออกหนังสือรับรองต่าง ๆ
3. ติดตามช่วยเหลือและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมชมรมตามที่กำหนด
ไว้ในระเบียบกฎกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนในแต่ละระดับแก่นักเรียน
นักศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบ
4. ติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองพร้อมทั้งรายงานพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษาที่
อยู่ในความรับผิดชอบให้ผู้ปกครองทราบ

เอกสารนี้เป็นเอกสาร
ไม่รั่ว
เอกสารนี้เป็นเอกสาร
ไม่รั่ว

5. ให้คำปรึกษา ตักเตือน ดูแล แก้ไขและปรับปรุงความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา
ที่อยู่ในความรับผิดชอบ มิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มนต์ชัย เทียนทอง (2527 : 78 – 80) ได้ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้ปฏิบัติ และควรปฏิบัติในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปีการศึกษา 2526 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความเห็นที่ปรึกษาควรปฏิบัติในเรื่อง การให้คำแนะนำในการวางตัวเมื่อออกไปสู่สังคม การแนะนำในเรื่องการดำเนินชีวิตในสถาบัน การให้คำแนะนำช่วยเหลือในการแก้ปัญหาสุขภาพทางกายและสุขภาพทางจิต การให้คำแนะนำเรื่องการใช้บริการต่าง ๆ ของสถาบัน เช่น ศูนย์วิทยบริการ ฯ

นวลจันทร์ รมณารักษ์ (2530 : 90 – 92) ได้ศึกษาพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาลมหาวิทาลัยสงขลานครินทร์ด้านส่วนตัวและสังคม ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ อาจารย์ที่ปรึกษามีทัศนะว่า อาจารย์ที่ปรึกษามีพฤติกรรมการให้คำปรึกษาอยู่ในระดับมากได้แก่ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ข้อที่อยู่ในระดับน้อยได้แก่ ให้คำแนะนำด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ นักศึกษาพยาบาลมีทัศนะว่า อาจารย์ที่ปรึกษามีพฤติกรรมการให้คำปรึกษาอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น

อาภรณ์ แก้วมาลา (2537 : 116) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการบริการให้คำปรึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษา 7 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความต้องการบริการให้คำปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคมในเรื่อง ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับแนวทางในการดำเนินชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ

อรพรรณ พงษ์ประสิทธิ์ (2537 : 123 – 125) ได้ทำการศึกษาถึงความต้องการบริการปรึกษาของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความต้องการบริการปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคมในเรื่อง ทักชะการเป็นผู้นำแนวทางไปสู่การพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง และสร้างความอดทนในการทำงาน

หน้าที่ของอาจารย์ในสถาบันประการสำคัญที่จะต้องปฏิบัติคือ การให้คำปรึกษาแก่นักเรียนในด้านการเรียน การเลือกอาชีพ และอื่น ๆ ที่นักเรียนมาขอคำปรึกษาทั้งนี้ เพราะว่าผู้ประกอบอาชีพครูจะถูกมอบหมายจากสังคมให้รับผิดชอบ การสั่งสอนและอบรมนักเรียนให้มีความรู้ทางวิชาการ เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ และเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ เพื่อให้เขาสำเร็จออกไปเป็นพลเมืองที่มีคุณค่า ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมในสังคม รวมทั้งการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่ให้ได้ผลดีนั้น สุจริต เพียรชอบ (2523 : 108 – 112) กล่าวว่าการให้คำปรึกษาที่ปรึกษาควรปฏิบัติดังนี้

1. พยายามศึกษาและเข้าใจนักเรียนที่ตนรับผิดชอบ อาจจะทำแบบรายการเขียนชื่อประวัตินักศึกษา รวมทั้งปัญหาต่าง ๆ ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาทราบและให้ความร่วมมือ

2. ทำความเข้าใจหลักสูตรให้ต้องแท้เกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย วิชาบังคับ วิชาเลือก
ข้อกำหนดของหลักสูตร เพื่อจะได้สามารถให้คำแนะนำที่ถูกต้องกับนักศึกษา
3. ติดตามความคืบหน้าและการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทั้งในด้านหลักสูตรการลงทะเบียน
และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่ออาจารย์ที่ปรึกษาจะได้เป็นคนทันสมัยทันต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ
อยู่เสมอและสามารถให้คำปรึกษาที่ถูกต้อง
4. ทำความเข้าใจกับนักศึกษา ให้นักศึกษาเข้าใจบทบาทและความรับผิดชอบของตน
เกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน การลงทะเบียน การดำเนินชีวิตในสังคมของมหาวิทยาลัย และ
พยายามให้นักศึกษาได้เข้าใจบทบาทและความรับผิดชอบของตนเองและของอาจารย์ที่ปรึกษาใน
ด้านต่าง ๆ
5. ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทะเบียนและชี้แจงให้นักศึกษาเข้าใจจนสามารถปฏิบัติ
ได้ถูกต้อง
6. ประชุมนักศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบเป็นประจำเมื่อทราบปัญหาและข้อข้องใจ
ก็พยายามช่วยเหลือแก้ไขปัญหาเท่าที่จะทำได้ การประชุมควรเป็นการแบบกันเอง แต่ในขณะ
เดียวกันก็พยายามปลูกฝังคุณธรรม ความคิดและมโนทัศน์คติที่ถูกต้องไปด้วยวิธีการที่นุ่มนวล
7. การให้คำปรึกษาและแก้ปัญหาต่าง ๆ นั้น อาจารย์ที่ปรึกษาควรให้ความช่วยเหลือ
ทุกด้านทั้งทางด้านวิชาการ สุขภาพอนามัย ปัญหาทางเศรษฐกิจและปัญหาส่วนตัวอื่น ๆ มิใช่
เพียงเล็งเฉพาะทางด้านวิชาการอย่างเดียว
8. เมื่อนักศึกษาขอความช่วยเหลือใด ๆ ควรช่วยเหลือให้ทันท่วงที นักศึกษาจะได้เกิด
ความอบอุ่นและไว้วางใจอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างเต็มที่
9. ในขณะที่ให้คำปรึกษา ควรเป็นผู้มีใจกว้างเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิด
เห็นต่าง ๆ ได้อย่างอิสระเสรี แต่ในขณะเดียวกันพบว่านักศึกษาเข้าใจบางสิ่งบางอย่างคลาด-
เคลื่อนก็พยายามอธิบายให้เข้าใจและชี้แนะไปในทางที่ถูกต้อง
10. ให้ความเอาใจใส่ในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาเป็นประจำอยู่เสมอและให้ต่อเนื่อง
กันไม่ควรให้คำปรึกษาแต่เฉพาะตอนที่ลงทะเบียนเท่านั้น หรือตอนที่เกิดปัญหาเท่านั้น
11. ดูแลความเป็นอยู่ทุกข์สุขของนักศึกษาเท่าที่จะทำได้ อาจารย์ที่ปรึกษาควรเปิด
โอกาสให้นักศึกษาเป็นรายบุคคล ซึ่งจะได้ทำได้โดยการแจ้งเวลาและสถานที่ให้นักศึกษาเข้าพบ
12. เมื่อให้คำปรึกษาแล้ว ควรบันทึกเรื่องราวที่ได้ให้คำปรึกษาไปแล้ว เพื่อกันลืมและ
เพื่อให้การให้คำปรึกษาเป็นเรื่องที่ต่อเนื่องสะดวกกับการวิเคราะห์และติดตามผล
13. เมื่อปรากฏว่าให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำผิดพลาดไป ควรจัดการแก้ไขโดยด่วน
และควรใจกว้างยอมรับความผิดพลาดนั้น ๆ

14. หากทางติดต่อกับผู้ปกครองเป็นครั้งคราวทั้งนี้ เพื่อจะได้ให้คำปรึกษาหรือช่วยแก้ไข ปัญหาได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วทันการ

2.6 ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของนักเรียน

ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเป็นการเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมที่จะออกไปประกอบ อาชีพ การให้คำปรึกษาในระดับนี้จึงมีความสำคัญ เช่นเดียวกับระดับมหาวิทยาลัยเพราะ นักศึกษาอาจจะต้องพบกับปัญหาด้านต่าง ๆ ขณะที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยซึ่งปราณี เถกิงพล (2515 : 76-77) กล่าวถึงนักศึกษา มักจะพบปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือ ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน เป็นต้นว่า ปัญหาในการอ่านหนังสือไม่เข้าใจ จับใจความไม่ เป็น รู้จักแบ่งเวลาไม่ถูก

2. ปัญหาส่วนตัว เช่น การปรับตัวให้เข้ากับสภาวะและบุคคลตลอดจนสภาพแวดล้อม อันจะประสบความสำเร็จทั้งในด้านการเรียนและสังคม นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ การขาดแคลนทุนทรัพย์ในการศึกษา

3. ปัญหาที่ต้องการความช่วยเหลือในการจัดหางานอาชีพ หรือการเลือกอาชีพต้องการ ความรู้ในเรื่องแนวปฏิบัติตนเพื่อออกไปประกอบอาชีพเพื่อความเจริญก้าวหน้า

วัฒนา พัทธราวิช (2531 : 200-201) ได้กล่าวถึง ปัญหาของผู้ที่ศึกษาอยู่ในระดับอุดม ศึกษาที่จะพบคือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษา การเลือกวิชาที่เรียน ความสับสนของหลักสูตรการแบ่งเวลา
2. ปัญหาส่วนตัวและสังคม เนื่องมาจากปัญหาในวัยเด็ก หรือสภาพครอบครัว เช่น การขาดแคลนทุนทรัพย์ในการศึกษา การแตกร้างภายในครอบครัว ปัญหาการอยู่ร่วมกันภายใน สังคมเดียวกัน สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นปัญหาอันจะเป็นอุปสรรคเกี่ยวกับการปรับตัว

3. ปัญหาด้านอาชีพ การประกอบอาชีพย่อมมีแนวทางที่จะไปสู่ความสำเร็จหรือความ สัมฤทธิ์ในชีวิต อาชีพถือว่เป็นสิ่งสำคัญในชีวิตที่จะเป็นเครื่องตัดสินใจและชี้ว่าบุคคลผู้นั้นประสบ ความสำเร็จในชีวิตได้

4. ปัญหาการเลือกคู่ครอง ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่สำหรับวัยนี้

สุชา จันทรโสม (2527 : 139-143) ได้กล่าวถึง ปัญหาส่วนตัวที่มักเกิดขึ้นกับนักเรียน สรุปลงได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ปัญหาด้านร่างกาย อาจเกิดขึ้นจากความเปลี่ยนแปลงของร่างกายทำให้เด็กปรับตัวไม่ทัน จึงทำให้เกิดความกังวลใจเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เช่น รูปร่าง โรคภัยไข้เจ็บ
2. ปัญหาด้านอารมณ์และสังคม คือ ปัญหาที่เกิดขึ้นกับทางบ้าน เช่น พ่อแม่ บังคับเด็กมากเกินไป ปัญหาที่เกิดมาจากโรงเรียนและมาจากที่ชุมชน
3. ปัญหาทางจิต เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กที่ขาดความรัก ความอบอุ่นจากบิดามารดา
4. ปัญหาการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การใช้เวลาว่างจะช่วยให้บุคคลประสบความสำเร็จ ผู้ที่ใช้เวลาว่างมักจะเป็นความสุขมีบุคลิกภาพดี
5. ปัญหาทางเพศ เมื่อเติบโตเข้าสู่วัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่อยู่ในระหว่างหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต เด็กจะรู้สึกอึดอัดไม่สบายใจว่าจะปฏิบัติตัวอย่างไรให้เหมาะสมและถูกต้อง

6. ปัญหาด้านการเรียน การเรียนเป็นงานและหน้าที่ของนักเรียนทุกคน ปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียน เช่น เด็กเรียนช้าชั้น เด็กสอบตก ปัญหาความเบื่อหน่ายต่อการเรียน

อาภา ถนัดช่วง (2537 : 21-23) กล่าวถึง แนวโน้มและปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดมากขึ้น ดังนี้

1. ปัญหาด้านการศึกษา การศึกษายังมีปัญหาทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ การเร่งรัดพัฒนา จะไม่ประสบผลสำเร็จเลยถ้าไม่เข้าใจสาเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเริ่มตั้งแต่การสร้างค่านิยมที่ถูกต้องในการศึกษา การคัดเลือกและการช่วยให้คนได้เรียนตามความถนัดและความพร้อมของแต่ละบุคคล การปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนที่เน้นทั้งความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติ
2. ปัญหาด้านอาชีพและการทำงาน เช่น ปัญหาการประกอบอาชีพที่ไม่เหมาะสมและการทำงานที่ไม่มีประสิทธิภาพ ควรช่วยเหลือบุคคลในด้านการวางแผนอาชีพ การเตรียมตัว เข้าสู่งาน การสมัครงาน การปรับตัวและพัฒนาตนเองในการทำงาน
3. ปัญหาด้านสุขภาพกาย-สุขภาพจิต เนื่องจากสภาพแวดล้อมทั้งกายภาพและจิตใจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและไม่แน่นอน เชนภัยกับมลพิษทางสิ่งแวดล้อม ความไม่เป็นธรรมในสังคม เหล่านี้ล้วนสร้างความเครียดและความกดดันตลอดเวลา ทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพกายสุขภาพจิต การช่วยให้บุคคลสามารถปรับตัวหรือแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยไม่สูญเสียความสมดุล ซึ่งจะนำไปสู่การล้มป่วยทั้งด้านร่างกายและจิตใจ
4. ปัญหาด้านสังคมและค่านิยมของคน การพิจารณาเลือกค่าความนิยมและวัฒนธรรมที่เหมาะสม จำเป็นต้องมีการให้คำปรึกษาเพื่อให้บุคคลได้พิจารณาองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง และผลดีผลเสียที่เกิดขึ้นแก่ทุกฝ่ายทั้งกับตนเองและผู้อื่น และปัญหาค่านิยมยังส่งผลกระทบต่อปัญหาสังคมอื่น ๆ ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องมีการให้คำปรึกษาในด้านครอบครัว เพื่อยกระดับจิตใจ วุฒิภาวะให้อยู่ในระดับที่มีคุณภาพเพียงพอสำหรับความเป็นมนุษย์

สมชาย ธีญธนกุล (2530 : 86 - 88) กล่าวถึงปัญหาที่สำคัญของวัยรุ่นดังนี้

1. ปัญหาการปรับตัวไม่ได้ในโรงเรียน เป็นปัญหาที่พบบ่อยเพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทั้งภายในร่างกายตัวเอง และสถานการณ์สิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ
2. ปัญหาด้านวิชาการ เด็กวัยรุ่นประสบปัญหานี้ในทุกชั้นเรียน เด็กที่มีสติปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ (Norm) จะประสบปัญหานี้มากกว่าเด็กที่มีสติปัญญาสูงกว่า ปัญหาด้านนี้ เช่น การเลือกวิชาเรียน การสอบตก การเรียนวิชาไม่เข้าใจ แหล่งที่จะศึกษาค้นคว้า เป็นต้น
3. ปัญหาการออกจากโรงเรียนกลางคัน เป็นปัญหาที่โรงเรียนต้องคำนึงถึงให้มาก เพราะเด็กอาจจะรวมกันเป็นกลุ่ม ก่อเหตุทางอาชญากรรมขึ้นมาได้
4. ปัญหาความประพฤติและการก่อการวิวาทกัน เนื่องจากวัยรุ่นที่คิดคะนองชอบเด่นดัง อาจสร้างปัญหาขึ้นเพียงเล็กน้อย จนถึงขั้นทะเลาะวิวาท
5. ปัญหาในการคบเพื่อน เพราะวัยรุ่นบางคนไม่ทราบว่าตนเองควรจะปฏิบัติตนอย่างไรต่อเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ
6. ปัญหายาเสพติด ซึ่งพบบ่อยในปัจจุบันและปัญหานี้เป็นปัญหาระดับชาติ ที่ต้องอาศัยความร่วมมือหลายฝ่ายในการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไข

ศุภวดี บุญดวงศรี (2542 : 17 - 22) กล่าวถึงปัญหาของนักศึกษาที่พบมีดังนี้

1. ประพฤติตนไม่สมควรแก่สภาพของนักศึกษา ได้แก่ การแต่งกายที่ไม่เหมาะสม การเที่ยวเตร่ร่อนในที่สาธารณะ ก่อความเดือดร้อนรำคาญ ประพฤติตนทำนองชู้สาว ปัญหาความประพฤติที่พบได้บ่อย คือ ยกพวกตีกัน สาเหตุของปัญหาความประพฤติ มีปัจจัย ดังนี้
 - 1.1 ปัจจัยที่ตัวนักศึกษา จากการคบเพื่อนไม่ดี ทางบ้านไม่ดี เป็นบุคคลไม่มีวินัยอยู่ในตัว โดยเฉพาะผู้ที่มีความรู้สึกไม่พอใจชีวิตของตนเอง จึงแสดงออกมาด้วยพฤติกรรมต่อต้าน ก้าวร้าว ทำความเสียหาย
 - 1.2 ปัจจัยจากครอบครัว มักเกิดจากครอบครัวที่ไม่มั่นคง แยกแยก พ่อแม่หย่าร้าง หรือ แยกทางกัน ทำให้สัมพันธ์ภาพระหว่างพ่อแม่ลูกไม่อบอุ่น ปล่อยปละละเลย และชอบลงโทษเยียนตีรุนแรง
 - 1.3 ปัจจัยทางสังคมและสิ่งแวดล้อม เกิดจากการขาดการเอาใจใส่ ขาดกิจกรรมกลุ่ม ขาดการขัดเกลาพฤติกรรมด้านระเบียบวินัยจากสถาบัน และการถ่ายทอดค่านิยมประพฤตินิยม

2. ปัญหายาเสพติด มักเกิดจากปัจจัยจากตัวบุคคล ผู้เสพติดในกลุ่มนักศึกษา

2.1 มีความผิดปกติทางจิตใจ เช่น คิดมาก เครียด ความไม่สบายใจก็หันไปพึ่งยาเพื่อระงับอาการที่ตนมี แปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 มีบุคลิกภาพไม่เหมาะสม เช่น ขาดความเชื่อมั่น อ่อนแอ ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้

2.3 มีปัญหาสุขภาพกาย

2.4 มีนิสัยขี้ขลาดขี้อายขี้อายทดลอง

2.5 การลอกเลียนแบบอย่าง

3. ปัญหาการฆ่าตัวตาย สาเหตุของการฆ่าตัวตาย มีสาเหตุสำคัญ คือเรื่องของความรัก ความสูญเสียในชีวิต การไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อมได้และเกิดอาการป่วย เป็นโรคทางจิตเวช ปัจจัยที่เป็นสาเหตุ คือ ปัจจัยทางสังคม เช่นการไม่มีงานทำ การแตกแยกในชีวิตครอบครัวและการลอกเลียนแบบในวัยรุ่น

พิมพ์มาศ ดันท์เจริญรัตน์ (อ้างใน วลีวรรณ ศรีตระกูลวิวัฒน์. 2536 : 22) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตตาก ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีปัญหาด้านการเรียนมากที่สุด รองลงมาคือ ปัญหาด้านสังคม ด้านการเงิน ด้านสุขภาพพลานามัยและด้านที่อยู่อาศัย ตามลำดับ นักศึกษาชายมีปัญหาด้านการเรียนมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านสังคม ด้านการเงิน ด้านสุขภาพพลานามัยและด้านที่อยู่อาศัย ตามลำดับส่วน นักศึกษาหญิงมีปัญหาด้านการเรียนมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านสังคม ด้านการเงินและด้านที่อยู่อาศัยตามลำดับ

กรรณิการ์ พันศิริกุล (อ้างใน วลีวรรณ ศรีตระกูลวิวัฒน์. 2536 : 21) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจปัญหาส่วนตัว สังคม และการเรียนของนักเรียนโรงเรียนสารพัดช่างในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชายมีปัญหาด้านการเรียนมากที่สุด รองลงมาคือ ปัญหาส่วนตัว และปัญหาด้านสังคม ตามลำดับ นักเรียนหญิงมีปัญหาส่วนตัวมากที่สุด รองลงมาคือ ปัญหาด้านการเรียนและปัญหาด้านสังคมตามลำดับ

จากปัญหาที่พบในวิทยาลัย สรุปปัญหาได้ดังนี้

1. ปัญหาด้านการเรียน เนื่องจากการเรียนวิชาชีพจะแตกต่างจากการเรียนในสาขาอื่น เพราะนักเรียนจะต้องทฤษฎีควบคู่กับปฏิบัติงาน นักเรียนต้องปรับตัวทางด้านการเรียน วิธีการเรียน การแบ่งเวลาในการเรียนเพื่อให้ประสบผลสำเร็จ

2. ปัญหาด้านอาชีพ เนื่องจากนักเรียนได้เลือกเรียนสายวิชาชีพ บางคนเกิดความวิตกกังวลเพราะต้องทำงานไปด้วย เรียนไปด้วยทำให้เกิดความเบื่อหน่าย บางคนไม่แน่ใจว่าตนเองเหมาะสมกับอาชีพใด และความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพของตนต่อไปในอนาคต

เอกสารนี้เป็นของสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ สาขากรุงเทพฯ ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ปัญหาด้านส่วนตัวและสังคม นักเรียนจะต้องปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน ครู-อาจารย์ ภาวะเบียดเบียนต่าง ๆ รวมถึงการส่งเสริมบุคลิกภาพของตนเอง ให้เหมาะสมกับการเรียนสายอาชีพ ซึ่งจะแตกต่างจากการเรียนระดับมัธยมศึกษา ปัญหาด้านสุขภาพ การเลือกคู่ครอง เรื่องเพศ การใช้เวลาว่างและปัญหาด้านค่านิยมซึ่งปัญหานี้จะเป็นผลกระทบต่อการเรียนของนักเรียนทั้งสิ้น

2.7 การจัดอาชีวศึกษา

กรมอาชีวศึกษา ดำเนินงานในฐานะกรม ๆ หนึ่งของกระทรวงศึกษาธิการ ภารกิจหลักที่กรมอาชีวศึกษาได้ดำเนินงานต่อเนื่องกันมาได้แก่ การจัดการอาชีวศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะ มีสติสำนึก มีความรู้และประสบการณ์ที่จำเป็นในการประกอบอาชีพซึ่งนับว่าเป็นภารกิจที่มีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะคนทุกคนจำเป็นจะต้องประกอบอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้สามารถสร้างคุณภาพชีวิตได้ (บรรจง ชูสกุลชาติ. 2536 : คำนำ) ซึ่งกรมอาชีวศึกษามีอำนาจหน้าที่และแบ่งส่วนราชการกรมอาชีวศึกษา ดังต่อไปนี้

1. จัดและส่งเสริมการศึกษาวิชาชีพในระดับประกาศนียบัตรและหลักสูตรระยะสั้น หลักสูตรพิเศษ

2. ปฏิบัติราชการอื่นใด ตามที่กฎหมายกำหนดเป็นอำนาจหน้าที่ของกรมหรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

โดยอำนาจหน้าที่ดังกล่าวกรมอาชีวศึกษา ได้ดำเนินการจัดการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อผลิตกำลังคนในระดับช่างฝีมือ ช่างฝีมือ และช่างเทคนิคให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสนองความต้องการของตลาดแรงงาน รวมทั้งการประกอบอาชีพอิสระโดยการจัดการศึกษา และฝึกอบรมใน 5 ประเภทวิชา คือ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม ศึกษาศาสตร์ และศิลปหัตถกรรมในการจัดการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพของกรมอาชีวศึกษา แบ่งเป็น 3 ลักษณะคือ

1. จัดการเรียนการสอนในระบบโรงเรียน กรมอาชีวศึกษา ดำเนินการจัดหลักสูตรระดับต่าง ๆ ดังนี้

1.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) รับผู้สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่าเข้าศึกษาต่อ 3 ปี เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพตามสาขาวิชาที่เลือกเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวน 1.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) รับผู้สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาชั้นสูง (ปวช.) และในปีการศึกษา 2536 ได้เริ่มรับผู้สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้าศึกษาในบางสาขาวิชาด้วย โดยเข้าศึกษา 2 ปี เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงตามสาขาวิชาที่เลือกเรียน

1.3 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) รับผู้สำเร็จการศึกษา มัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้าศึกษา 2 ปี เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค ตามสาขาที่เลือกเรียน

1.4 หลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง(ปทส.) รับผู้สำเร็จการศึกษา ระดับ ปวส. เข้าศึกษาต่อ 2 ปี เมื่อสำเร็จการศึกษา จะได้รับประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง ซึ่งมีศักดิ์และสิทธิ์เทียบเท่าปริญญาตรีตามสาขาวิชาที่เลือกเรียน

2. จัดการเรียนการสอนหลักสูตร ปวช. พิเศษ (อศ.กช.) รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (ประถมศึกษา ซึ่งเป็นยุวเกษตรกรที่มีประสบการณ์ในงานเกษตร 2-3 ปี อายุระหว่าง 15-25 ปี) เข้ารับการศึกษาในวิทยาลัยเกษตรกรรม อาจกลับไปปฏิบัติงานฟาร์มในไร่นาของตนเองและกลับมาศึกษาต่อให้ครบจำนวนหน่วยกิตในหลักสูตร ในขณะเดียวกันนักศึกษาวิชาสามัญหลักสูตรเร่งรัด ได้รับวุฒิม.3หรือเทียบเท่าจบการศึกษาแล้วจะได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพพิเศษ ปัจจุบันดำเนินการสอนในสาขาวิชาเกษตรกรรม

3. จัดการเรียนการสอนและฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น ซึ่งมีการจัดทั้งในและนอกสถานศึกษา เพื่อบริการวิชาชีพแก่ชุมชนแบ่งออกเป็นหลักสูตรประเภทต่าง ๆ คือ

3.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรช่างฝีมือ (ปชม.) รับผู้สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เข้าศึกษาวิชาชีพ 1 ปี หรือ 1,350 ชั่วโมง หรือสำเร็จการศึกษาจะได้รับประกาศนียบัตรช่างฝีมือตามสาขาวิชาที่เลือกเรียน

3.2 หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นรับสมัครประชาชนทั่วไป หรือผู้สนใจที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเป็นอย่างต่ำ เข้าศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นซึ่งมีระยะเวลาแตกต่างกันหรือเรียกว่าหลักสูตรหลากหลายตามเนื้อหาวิชา เช่น หลักสูตร 35,45,100,120 และ 225 ชั่วโมง ในสาขาวิชาต่าง ๆ เมื่อผ่านการศึกษาแล้วจะได้รับใบสำคัญรับรองความรู้ความสามารถนำไปประกอบอาชีพได้

3.3 หลักสูตรเสริมวิชาชีพมัธยม เป็นหลักสูตรวิชาชีพที่จัดเรียนการสอนให้แก่แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายของโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษาและโรงเรียนเอกชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวน 3.4 หลักสูตรฝึกอบรมวิชาชีพในงานบริการด้านเกษตรกรรม โดยจัดฝึกอบรม การค้า วิชาชีพเกษตรกรรมระยะสั้นแก่เกษตรกรในพื้นที่ และเกษตรกรเคลื่อนที่ โดยออกไปให้บริการ ความรู้แก่เกษตรกรในชนบท (กรมอาชีวศึกษา. 2540 : 3-6)

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะศึกษาการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาตามความคิดเห็น
 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาที่กำลังอยู่ชั้น ปวช.
 ปีที่ 3 ในจังหวัดสงขลา มีสถานศึกษา จำนวน 8 แห่ง ดังนี้วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ วิทยาลัย
 เทคนิคจะนะ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา วิทยาลัยประมง
 ดิณสุลานนท์ วิทยาลัยการอาชีพหลวงประธานราษฎรนิกร วิทยาลัยการอาชีพนาทวี และ
 วิทยาลัยสารพัดช่างสงขลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา โดยได้ดำเนินการศึกษาตามลำดับดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

3.2 การเลือกตัวอย่าง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 การสร้างเครื่องมือ

3.3.2 การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา จำนวน 8 แห่ง ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ วิทยาลัยเทคนิคจะนะ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา วิทยาลัยประมงติณสูลานนท์ วิทยาลัยการอาชีพหลวงประธานราษฎร์นิกม วิทยาลัยการอาชีพนาทิวและวิทยาลัยสารพัดช่างสงขลา จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 3,149 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา จำนวน 8 แห่ง กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรตารางของ Krejcie and Morgan (1970 : 607 – 610) และเพิ่มจำนวนตัวอย่างไว้ 10 เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มตัวอย่าง ฉะนั้นได้กลุ่มตัวอย่าง 375 คน

3.2 การเลือกตัวอย่าง

ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.2.1. จากประชากร 3,149 คน กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางเครซี่และมอร์แกนได้กลุ่มตัวอย่าง 375 คน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 3.1

3.2.2. เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีแบ่งชั้น (Stratificat Random Sampling) โดยแบ่งนักเรียนแต่ละวิทยาลัยและสาขาวิชาดังแสดงไว้ในตาราง 6.1 (ภาคผนวก ก.)

3.2.3. เทียบบัญญัติไตรยางศ์เพื่อหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละวิทยาลัยและสาขาวิชา ให้ประชากรในแต่ละกลุ่มมีโอกาสได้รับเลือกเท่า ๆ กันโดยการจับฉลากตามรายชื่อของนักเรียนตามจำนวนที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 6.2 (ภาคผนวก ก.)

3.2.4 จัดทำบัญชีรายชื่อนักเรียนที่สุ่มได้ เพื่อประกอบแจกแบบสอบถาม

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 จำแนกตามสถานศึกษา

สถานศึกษา	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1. วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่	1,207	144
2. วิทยาลัยเทคนิคจะนะ	67	8
3. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา	904	108
4. วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา	149	18
5. วิทยาลัยประมงติณสูลานนท์	179	21
6. วิทยาลัยการอาชีพหลวงประธานราษฎรนิกร	192	23
7. วิทยาลัยการอาชีพนาทวี	322	38
8. วิทยาลัยสารพัดช่างสงขลา	129	15
รวม	3,149	375

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามวัดความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 รวม 3 ด้านคือ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม โดยมีขั้นตอนในการสร้างคือ ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือจากเอกสารตำราผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องและแบบสอบถามของ นวลจันทร์ รมณารักษ์ (2530 : 111 – 116) และ นพดล เตชะวาทกุล (2539 : 79 – 82) และดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.3.1 การสร้างเครื่องมือ

3.3.1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับหลักการให้คำปรึกษาและหลักการที่เกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษา

3.3.1.2 กำหนดขอบข่ายของการวิจัยเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษารวม 3 ด้าน ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม

3.3.1.3 สร้างแบบสอบถามฉบับร่างตามกรอบแนวความคิด โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียน มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ(Check-list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยให้ผู้ตอบ ตอบเป็นน้ำหนักมากน้อยตามความคิดเห็นของผู้ตอบ คำถามแต่ละข้อได้กำหนดคะแนนในการตอบไว้เป็น 5 ระดับ คือ

- 5 หมายถึง การปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษามากที่สุด
 - 4 หมายถึง การปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษามาก
 - 3 หมายถึง การปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาปานกลาง
 - 2 หมายถึง การปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาน้อย
 - 1 หมายถึง การปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย
- คำถามที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน จำนวน 62 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ
1. การให้คำปรึกษาด้านศึกษา จำนวน 32 ข้อ
 2. การให้คำปรึกษาด้านอาชีพ จำนวน 10 ข้อ
 3. การให้คำปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคม จำนวน 20 ข้อ

และท้ายแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้นักเรียนเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาโดยให้เขียนบรรยายต่อท้ายแต่ละด้าน

3.3.1.4 นำแบบสอบถามฉบับร่างเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและภาษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.2. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.3.2.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ความครอบคลุมของเนื้อหาและการใช้ภาษา จำนวน 6 ท่าน มีรายชื่อดังนี้

1. ดร.รักเกียรติ แก้วจ๋านง ผู้อำนวยการศูนย์นิเทศอาชีวศึกษาภาคใต้
2. ผศ.สุชา ไอยราพงศ์ อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยาแนะแนว สถาบันราชภัฏสงขลา
3. นายบุญเรือง เมืองสง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสตูล
4. นายสุธรรม เดชนครินทร์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคจะนะ
5. นางยีนดี สมานธิ อาจารย์ 3 ระดับ 8 วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ อาจารย์ที่ปรึกษา ชั้น ปวช. 3
6. นางสาววิญญา สิ้นศุกเสวต อาจารย์ 3 ระดับ 8 วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ อาจารย์ที่ปรึกษา ชั้น ปวช. 3

3.3.2.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะมาปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปทดลองใช้ต่อไป

3.3.2.3 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงครั้งสุดท้ายไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จากวิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลาและวิทยาลัยการอาชีพหลวงประธานราษฎรนิกร แห่งละ 15 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการคำนวณสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .9788 และได้ค่าความเชื่อมั่น แยกเป็นรายด้านได้ดังนี้

1. การให้คำปรึกษาด้านการศึกษา ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9568
2. การให้คำปรึกษาด้านอาชีพ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9539
3. การให้คำปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคม ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9532

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ทำเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.4.1 บันทึกเสนอขออนุญาตให้งานบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามถึงกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 8 แห่ง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดังที่ได้กำหนดไว้

3.4.2 กรมอาชีวศึกษา มีหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการสถานศึกษาที่สังกัดอยู่ในจังหวัดสงขลาที่ได้กำหนดไว้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.4.3 ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามตามบัญชีรายชื่อและเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง แบบสอบถามได้แจกในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 375 ฉบับ ได้กลับคืนมาและเป็นฉบับสมบูรณ์ 359 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.73 ที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 สรุปจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ส่งไปได้รับคืนและสมบูรณ์จำแนกตามสถานศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	แบบสอบถาม		
	ที่ส่ง	ได้รับคืน และสมบูรณ์	ได้รับคืน คิดเป็นร้อยละ
1. วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่	144	134	93.06
2. วิทยาลัยเทคนิคจะนะ	8	8	100.00
3. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา	108	104	96.29
4. วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา	18	17	94.44
5. วิทยาลัยประมงติณสูลานนท์	21	21	100.00
6. วิทยาลัยการอาชีพหลวงประทานราษฎร์นิกร	23	23	100.00
7. วิทยาลัยการอาชีพนาทวี	38	37	97.37
8. วิทยาลัยสารพัดช่างสงขลา	15	15	100.00
รวม	375	359	95.73

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.1 ตรวจสอบจำนวนและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด
คัดเลือกเฉพาะฉบับที่มีความสมบูรณ์

3.5.2. ใช้โปรแกรม SPSS/PC⁺ (Statistical Package for Social Sciences /Personal Computer Plus) For Windows Version 7.5

3.5.3 วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำเสนอในรูปของตารางและแปลผลโดยการบรรยาย-ตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้

3.5.3.1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานศึกษา เพศและเกรดเฉลี่ยสะสม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่และร้อยละ

3.5.3.2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา วิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยทำเป็นรายชื่อเฉพาะด้าน และรวมทุกด้าน

การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 2 ได้กำหนดเกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- 4.50 – 5.00 หมายถึงว่า การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.50 – 4.49 หมายถึงว่า การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ในระดับมาก
- 2.50 – 3.49 หมายถึงว่า การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.50 – 2.49 หมายถึงว่า การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ในระดับน้อย
- 0.50 – 1.49 หมายถึงว่า การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด หรือไม่มีเลย

3.5.3.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ของกลุ่มที่มีเพศต่างกัน ต่อการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา วิเคราะห์เปรียบเทียบด้วยการทดสอบที (t-test)

3.5.3.4 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ของกลุ่มที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน ต่อการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา วิเคราะห์เปรียบเทียบด้วยการทดสอบที (t-test)

3.5.3.5 เป็นการประมวลข้อคิดเห็นของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางและแปลผลด้วยการบรรยายตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยตามลำดับดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศและเกรดเฉลี่ย สะสมปรากฏตามตารางที่ 4.1

4.2 ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตารางที่ 4.2 – 4.5

4.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตารางที่ 4.6 – 4.9

4.4 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตารางที่ 4.10 – 4.13

4.5 สรุปความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 จากแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาผลปรากฏตามตารางที่ 4.14

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับ เพศ และเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนแบบสอบถามจำแนกตามตัวแปร

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	207	57.70
หญิง	152	42.30
รวม	359	100.00
2. เกรดเฉลี่ยสะสม		
สูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00	335	93.30
ต่ำกว่า 2.00	24	6.70
รวม	359	100.00

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่า มีนักเรียนชายตอบแบบสอบถาม จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 57.70 นักเรียนหญิง จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 42.30 และนักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 จำนวน 335 คน คิดเป็นร้อยละ 93.30 นักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.70

4.2 ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 เกี่ยวกับการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปฏิบัติการให้คำปรึกษา
ของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา
รวมทุกด้าน

การปฏิบัติให้คำปรึกษา	n = 359		ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D		
1. ด้านการศึกษา	3.28	0.64	ปานกลาง	1
2. ด้านอาชีพ	2.91	0.85	ปานกลาง	3
3. ด้านส่วนตัวและสังคม	3.26	0.78	ปานกลาง	2
เฉลี่ยรวม	3.21	0.66	ปานกลาง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงลำดับ คือด้านการศึกษา ($\bar{x} = 3.28$) ด้านส่วนตัวและสังคม ($\bar{x} = 3.26$) และด้านอาชีพ ($\bar{x} = 2.91$)

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปฏิบัติการให้คำปรึกษา ของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา ด้านการศึกษา

การปฏิบัติให้คำปรึกษา ด้านการศึกษา	n = 359		ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับที่
	\bar{x}	S.D		
1. ให้คำแนะนำเรื่องหลักสูตรและแผนการเรียน	3.46	0.86	ปานกลาง	6
2. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนในระบบหน่วยกิต	3.39	0.84	ปานกลาง	10
3. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน การลงทะเบียนเรียน และการลงทะเบียนสอบเทียบความรู้หรือประสบการณ์	3.31	1.03	ปานกลาง	15
4. ให้ความรู้และคำแนะนำในเรื่องระเบียบการวัดประเมินผล	3.29	0.92	ปานกลาง	18
5. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการสอบและเลื่อนสอบ	3.38	1.00	ปานกลาง	11
6. ให้ความรู้เกี่ยวกับการนับเวลาเรียนเพื่อสิทธิในการสอบ	3.69	1.01	มาก	1
7. ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลาพักการเรียนและการรักษา สภาพการเป็นนักเรียน	3.31	1.07	ปานกลาง	17
8. ให้ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการขอเปลี่ยน ขอเพิ่ม และ ขอดอนรายวิชา	3.14	0.99	ปานกลาง	25
9. ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการชำระเงินลงทะเบียน	3.57	0.95	มาก	2
10. ให้คำแนะนำและให้ความเห็นชอบในการขอมอนผันชำระเงิน ค่าลงทะเบียนเรียน	3.14	1.02	ปานกลาง	27
11. ติดตามนักเรียนที่ขอมอนผันชำระค่าลงทะเบียน	3.14	1.00	ปานกลาง	26
12. ให้คำแนะนำการขอทุนการศึกษาหรือกู้ยืมเงินจากกองทุน เพื่อการศึกษา	3.57	1.08	มาก	3
13. ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทุนการศึกษาและแหล่งเงินทุน การศึกษา	3.29	1.01	ปานกลาง	20
14. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการคำนวณหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ย	3.37	0.93	ปานกลาง	12
15. ให้คำแนะนำช่วยเหลือนักเรียนที่ได้ผลการเรียน 0 และมส	3.31	1.04	ปานกลาง	16
16. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการตัดสินผลการเรียน	3.34	0.86	ปานกลาง	13
17. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการโอนผลการเรียน	3.02	0.95	ปานกลาง	29
18. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนระบบทวิภาคี	2.64	0.99	ปานกลาง	32
19. ให้คำแนะนำในการเรียนภาคทฤษฎีในห้องเรียน	3.40	0.97	ปานกลาง	9
20. ให้คำแนะนำในการเรียนปฏิบัติการทดลอง	3.15	1.04	ปานกลาง	24

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การปฏิบัติให้คำปรึกษา ด้านการศึกษา	n =359		ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D		
21. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการอ่านหนังสือเพื่อให้เกิดความจำ และเข้าใจ	3.23	1.06	ปานกลาง	22
22. มีการส่งเสริมนักเรียนที่เรียนเก่งให้เก่งมากยิ่งขึ้น	3.28	0.98	ปานกลาง	21
23. ให้คำแนะนำช่วยเหลือ ส่งเสริมและกระตุ้นนักเรียนที่เรียนอ่อน ให้ปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้น	3.52	1.05	มาก	5
24. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการเรียนให้ได้ผลดี	3.42	1.01	ปานกลาง	8
25. ให้กำลังใจและส่งเสริมนักเรียนตามความสามารถความถนัด และความสนใจของแต่ละคน	3.33	1.01	ปานกลาง	14
26. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งวิชาเพื่อให้นักศึกษาไปศึกษาค้นคว้า	3.29	0.95	ปานกลาง	19
27. ให้ความรู้เกี่ยวกับข้อปฏิบัติในการใช้บริการและสวัสดิการต่าง ๆ ของวิทยาลัย เช่น ห้องแนะแนว ห้องโสตทัศนศึกษา ห้องสมุด	3.01	1.03	ปานกลาง	30
28. ให้คำแนะนำเรื่องการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น	3.46	1.07	ปานกลาง	7
29. ให้คำแนะนำและหางานพิเศษให้ทำ	2.72	1.12	ปานกลาง	31
30. มีการประชุมเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับระเบียบการลา การมาสาย	3.03	1.08	ปานกลาง	28
31. ติดตามการมาเรียน การเข้าชั้นเรียน พฤติกรรมในการเรียน	3.54	1.02	มาก	4
32. มีการติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียน ของนักเรียน	3.16	1.08	ปานกลาง	23
เฉลี่ยรวม	3.28	0.64	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 มีความคิดเห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาได้ปฏิบัติให้คำปรึกษาด้านการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การปฏิบัติให้คำปรึกษาอยู่ในระดับมาก 5 ข้อ นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง การปฏิบัติให้คำปรึกษามากใน 3 ลำดับแรก คือ ข้อ 6 ให้ความรู้เกี่ยวกับการนับเวลาเรียนเพื่อสิทธิในการสอบ ($\bar{X} = 3.69$) ข้อ 9 ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการชำระเงินลงทะเบียน ($\bar{X} = 3.57$) และข้อ 12 ให้คำแนะนำการขอทุนการศึกษาหรือกู้ยืมเงินจากกองทุนเพื่อการศึกษา ($\bar{X} = 3.57$) ส่วนการปฏิบัติให้คำปรึกษาลำดับสุดท้าย คือ ข้อ 18 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนระบบทวิภาคี ($\bar{X} = 2.64$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปฏิบัติการให้คำปรึกษาของ
อาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา ด้านอาชีพ

การปฏิบัติให้คำปรึกษา ด้านอาชีพ	n = 359		ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D		
1. ให้คำแนะนำเรื่องการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ	3.06	0.97	ปานกลาง	3
2. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งงานทำให้นักเรียนทราบ	2.82	1.01	ปานกลาง	6
3. ให้คำแนะนำเรื่องการปฏิบัติตัวในการทำงานกับ สถานประกอบการ	3.29	1.05	ปานกลาง	1
4. ให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องระบบการทำงานของ สถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชน	2.96	1.03	ปานกลาง	4
5. ให้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ	3.16	1.07	ปานกลาง	2
6. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมตัวเพื่อสมัครงาน	2.89	1.04	ปานกลาง	5
7. ให้คำแนะนำในการกรอกใบสมัครงาน	2.73	1.04	ปานกลาง	8
8. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมตัวสัมภาษณ์	2.69	1.07	ปานกลาง	9
9. ให้คำแนะนำในการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพอิสระ	2.81	1.05	ปานกลาง	7
10. ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาชีพในตลาดแรงงาน	2.69	1.11	ปานกลาง	10
เฉลี่ยรวม	2.91	0.85	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 มีความ
คิดเห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาได้ปฏิบัติให้คำปรึกษาด้านอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง
($\bar{X} = 2.91$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การปฏิบัติให้คำปรึกษาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ
การปฏิบัติที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดใน 3 ลำดับแรกคือ ข้อ 3 ให้คำแนะนำเรื่องการปฏิบัติตัวใน
การทำงานกับสถานประกอบการ ($\bar{X} = 3.29$) ข้อ 5 ให้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคในการทำงานให้
ประสบความสำเร็จ ($\bar{X} = 3.16$) และข้อ 1 ให้คำแนะนำเรื่องการเตรียมตัว เพื่อประกอบอาชีพ
($\bar{X} = 3.06$) ส่วนการปฏิบัติให้คำปรึกษาลำดับสุดท้าย คือ ข้อ 10 ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ
อาชีพในตลาดแรงงาน ($\bar{X} = 2.69$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปฏิบัติการให้คำปรึกษา
ของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา
ด้านส่วนตัวและสังคม

การปฏิบัติให้คำปรึกษา ด้านส่วนตัวและสังคม	n = 359		ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D		
1. ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียน	3.62	1.01	มาก	4
2. มีการติดต่อประสานกับผู้ปกครองเพื่อทราบปัญหาและ ความประพฤติจะได้นำวิธีการแก้ไข ปรับปรุงได้ถูกต้อง	3.16	1.07	ปานกลาง	13
3. ให้คำแนะนำในเรื่องการดำเนินชีวิตในวิทยาลัย	3.32	0.99	ปานกลาง	8
4. ให้คำแนะนำในเรื่องการแก้ปัญหาส่วนตัว	2.96	1.07	ปานกลาง	15
5. ให้คำแนะนำในเรื่องการปรับปรุงบุคลิกภาพ	3.16	1.03	ปานกลาง	12
6. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อนและการปรับตัวในกลุ่มเพื่อน	3.30	1.05	ปานกลาง	9
7. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างให้เป็น ประโยชน์	3.59	1.02	มาก	5
8. ให้คำแนะนำและอบรมในเรื่องกิริยา มารยาทและคุณธรรม	3.50	1.03	มาก	7
9. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพกาย	3.14	1.06	ปานกลาง	14
10. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพจิต	2.92	1.09	ปานกลาง	18
11. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปรับตัวในสังคมภายนอก	3.22	1.03	ปานกลาง	10
12. ให้คำแนะนำด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ	2.93	1.16	ปานกลาง	17
13. ให้คำแนะนำในเรื่องการจัดหาที่พัก การปฏิบัติตัวเมื่ออยู่ในหอพัก สำหรับนักเรียนต่างจังหวัด	2.72	1.21	ปานกลาง	20
14. แนะนำอบรมสั่งสอนให้นักเรียนตระหนักถึงบทบาทหน้าที่และ ความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น	3.55	1.07	มาก	6
15. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัย กิจกรรมชมรมต่าง ๆ	3.63	1.04	มาก	3
16. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการรู้จักแบ่งเวลาการทำกิจกรรม ดนตรี กีฬา ศิลป	3.20	1.10	ปานกลาง	11
17. ให้ความรู้ถึงประโยชน์และโทษของยาเสพติด	3.72	1.10	มาก	1
18. ให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการป้องกันสิ่งเสพติด เช่น มูหรี เหล้า เป็นต้น	3.66	1.12	มาก	2
19. ให้คำแนะนำการบำบัดรักษานักเรียนติดยาเสพติด	2.95	1.19	ปานกลาง	16
20. มีการติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองในการป้องกันนักเรียน ติดยาเสพติด	2.90	1.22	ปานกลาง	19
เฉลี่ยรวม	3.26	0.78	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 มีความ
คิดเห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาได้ปฏิบัติให้คำปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับ
ปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การปฏิบัติให้คำปรึกษาอยู่ในระดับมาก

7 ข้อ นอกจากนั้นอยู่ในระดับปานกลาง การปฏิบัติให้คำปรึกษามากใน 3 ลำดับแรกคือ ข้อ 17 ให้ความรู้ถึงประโยชน์และโทษของยาเสพติด ($\bar{x} = 3.72$) ข้อ 18 ให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการป้องกันสิ่งเสพติด เช่น บุหรี่ เหล้า เป็นต้น ($\bar{x} = 3.66$) และข้อ 15 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัยฯ กิจกรรมของชมรมต่าง ($\bar{x} = 3.63$) ส่วนการปฏิบัติให้คำปรึกษา ลำดับสุดท้าย คือ ข้อ 13 ให้คำแนะนำในเรื่องการจัดหาที่พัก การปฏิบัติตัวเมื่ออยู่ในหอพักสำหรับนักเรียนต่างจังหวัด ($\bar{x} = 2.72$)

4.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ

ตารางที่ 4.6 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา จำแนกตามเพศ รวมทุกด้าน

การปฏิบัติให้คำปรึกษา	เพศชาย n = 207				เพศหญิง n = 152				t
	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่	
1. ด้านการศึกษา	3.22	0.68	ปานกลาง	1	3.36	0.59	ปานกลาง	2	-2.06
2. ด้านอาชีพ	2.84	0.86	ปานกลาง	3	3.00	0.83	ปานกลาง	3	-1.77
3. ด้านส่วนตัวและสังคม	3.13	0.80	ปานกลาง	2	3.43	0.73	ปานกลาง	1	-3.55
เฉลี่ยรวม	3.13	0.69	ปานกลาง		3.32	0.61	ปานกลาง		-2.75

** $P \leq .01$

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนชาย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ด้านส่วนตัวและสังคม ด้านการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอาชีพพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีความหมาย

ตารางที่ 4.7 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 เกี่ยวกับการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา
จำแนกตามเพศ ด้านการศึกษา

การปฏิบัติให้คำปรึกษา ด้านการศึกษา	เพศชาย n = 207				เพศหญิง n = 152				t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่	
1. ให้คำแนะนำเรื่องหลักสูตรและ แผนการเรียน	3.47	0.91	ปานกลาง	5	3.44	0.79	ปานกลาง	15	0.36
2. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียน ในระบบหน่วยกิต	3.34	0.87	ปานกลาง	10	3.47	0.79	ปานกลาง	10	-1.44
3. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือก วิชาเรียน การลงทะเบียนเรียน และการลงทะเบียนสอบเทียบ ความรู้หรือประสบการณ์	3.20	1.07	ปานกลาง	19	3.45	0.95	ปานกลาง	13	-2.30*
4. ให้ความรู้และคำแนะนำใน เรื่องระเบียบการวัด ประเมินผล	3.20	0.98	ปานกลาง	18	3.40	0.82	ปานกลาง	17	-2.03*
5. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการสอบ และเลื่อนสอบ	3.29	1.03	ปานกลาง	14	3.49	0.94	ปานกลาง	7	-1.87
6. ให้ความรู้เกี่ยวกับการนับเวลา เรียนเพื่อสิทธิในการสอบ	3.61	1.09	มาก	1	3.80	0.89	มาก	1	-1.80
7. ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การลวกหักการเรียนและการ รักษาสภาพการเป็นนักเรียน	3.19	1.11	ปานกลาง	21	3.48	1.01	ปานกลาง	8	-2.56*
8. ให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยว กับการขอเปลี่ยนแปลงเพิ่มและ ขอลงรายวิชา	3.06	1.04	ปานกลาง	25	3.24	0.90	ปานกลาง	24	-1.66
9. ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ระเบียบการชำระเงินลง ทะเบียน	3.51	0.93	มาก	3	3.66	0.97	มาก	3	-1.49
10. ให้คำแนะนำและให้ความเห็น ชอบในการขอผ่อนผันชำระ เงินค่าลงทะเบียนเรียน	3.03	1.03	ปานกลาง	26	3.28	0.98	ปานกลาง	22	-2.31*
11. ติดตามนักเรียนที่ขอผ่อนผัน ชำระค่าลงทะเบียน	3.02	0.98	ปานกลาง	27	3.30	1.01	ปานกลาง	21	-2.67**

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

การปฏิบัติให้คำปรึกษา ด้านการศึกษา	เพศชาย n = 207				เพศหญิง n = 152				t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่	
12. ให้คำแนะนำการขอทุนการศึกษาหรือกู้ยืมเงินจากกองทุนเพื่อการศึกษา	3.53	1.09	มาก	2	3.63	1.07	มาก	4	-0.81
13. ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทุนการศึกษาและแหล่งเงินทุนการศึกษา	3.18	1.02	ปานกลาง	22	3.45	1.00	ปานกลาง	14	-2.49*
14. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการคำนวณหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ย	3.29	0.97	ปานกลาง	13	3.47	0.87	ปานกลาง	11	-1.80
15. ให้คำแนะนำช่วยเหลือนักเรียนที่ได้ผลการเรียน 0 และ มส	3.33	1.08	ปานกลาง	11	3.27	1.00	ปานกลาง	23	0.57
16. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการตัดสินใจผลการเรียน	3.29	0.89	ปานกลาง	12	3.40	0.81	ปานกลาง	16	-1.22
17. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการโอนผลการเรียน	2.94	0.95	ปานกลาง	29	3.13	0.93	ปานกลาง	28	1.87
18. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนระบบทวิภาคี	2.53	0.99	ปานกลาง	32	2.80	0.98	ปานกลาง	31	-2.51*
19. ให้คำแนะนำในการเรียนภาคทฤษฎีในห้องเรียน	3.46	1.00	ปานกลาง	6	3.31	0.93	ปานกลาง	19	1.44
20. ให้คำแนะนำในการเรียนปฏิบัติการทดลอง	3.21	1.05	ปานกลาง	17	3.06	1.02	ปานกลาง	30	1.38
21. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการอ่านหนังสือเพื่อความจำและเข้าใจ	3.22	1.09	ปานกลาง	16	3.24	1.02	ปานกลาง	24	-0.23
22. มีการส่งเสริมนักเรียนที่เรียนเก่งให้เก่งมากยิ่งขึ้น	3.20	1.00	ปานกลาง	20	3.39	0.95	ปานกลาง	18	-1.88
23. ให้คำแนะนำช่วยเหลือส่งเสริมและกระตุ้นนักเรียนที่เรียนอ่อนให้ปรับปรุงการเรียนให้ได้ผลดี	3.50	1.10	มาก	4	3.54	1.00	มาก	5	-0.33
24. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการเรียนให้ได้ผลดี	3.39	1.05	ปานกลาง	9	3.47	0.95	ปานกลาง	12	-0.70

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

การปฏิบัติให้คำปรึกษา ด้านการศึกษา	เพศชาย n = 207				เพศหญิง n = 152				t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่	
25. ให้กำลังใจและส่งเสริม นักเรียนตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจ ของแต่ละคน	3.18	1.05	ปานกลาง	23	3.52	1.00	มาก	6	-3.16**
26. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งวิชา เพื่อให้นักศึกษาไปศึกษา	3.25	0.98	ปานกลาง	15	3.35	0.91	ปานกลาง	19	-1.01
27. ให้ความรู้เกี่ยวกับข้อปฏิบัติใน การใช้บริการและสวัสดิการ ต่าง ๆ ของวิทยาลัย เช่น ห้องแนะแนว ห้องโสตทัศน- ศึกษา ห้องสมุด	2.90	1.02	ปานกลาง	30	3.15	1.03	ปานกลาง	27	-2.26*
28. ให้คำแนะนำเรื่องการศึกษา ต่อในระดับสูงขึ้น	3.45	1.05	ปานกลาง	7	3.48	1.11	ปานกลาง	9	-0.27
29. ให้คำแนะนำและหางานพิเศษ ให้ทำ	2.69	1.11	ปานกลาง	31	2.76	1.15	ปานกลาง	32	-0.55
30. มีการประชุมเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับ ระเบียบการลา การมาสาย	2.98	1.13	ปานกลาง	28	3.10	1.00	ปานกลาง	29	-1.07
31. ติดตามการมาเรียน การเข้า ชั้นเรียน พฤติกรรมในการเรียน	3.41	1.09	ปานกลาง	8	3.72	0.89	มาก	2	-2.95**
32. มีการติดต่อประสานงานกับ ผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียน ของนักเรียน	3.11	1.10	ปานกลาง	24	3.22	1.04	ปานกลาง	26	-1.02
เฉลี่ยรวม	3.22	0.68	ปานกลาง		3.36	0.59	ปานกลาง		-2.06*

** $P \leq .01$ * $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาด้านการศึกษา โดยภาพรวมด้านการ
ศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดย
นักเรียนหญิงมีความเห็นเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนชาย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การปฏิบัติให้คำ
ปรึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือข้อ 11 ติดตามนักเรียนที่ขอผ่อนผัน
ชำระค่าลงทะเบียน ข้อ 25 ให้กำลังใจและส่งเสริมนักเรียนตามความสามารถความถนัดและความ
สนใจของแต่ละคน และข้อ 31 ติดตามการมาเรียนการเข้าชั้นเรียนพฤติกรรมในการเรียน ความคิด

เห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือข้อ 3 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน การลงทะเบียนเรียนและการลงทะเบียนสอบเทียบความรู้หรือประสบการณ์ ข้อ 4 ให้ความรู้และคำแนะนำในเรื่องระเบียบการวัดประเมินผล ข้อ 7 ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลาพักการเรียนและการรักษาสุขภาพการเป็นนักเรียน ข้อ 10 ให้คำแนะนำและให้ความเห็นชอบในการขอผ่อนผันชำระเงินค่าลงทะเบียนเรียน ข้อ 13 ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทุนการศึกษาและแหล่งเงินทุนการศึกษา ข้อ 18 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนระบบทวิภาคีและข้อ 27 ให้ความรู้เกี่ยวกับข้อปฏิบัติในการให้บริการและสวัสดิการต่าง ๆ ของวิทยาลัย เช่น ห้องแนะแนว ห้องโสตทัศนศึกษา ห้องสมุด นอกจากนี้มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.8 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 เกี่ยวกับการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา จำแนกตามเพศด้านอาชีพ

การปฏิบัติให้คำปรึกษา ด้านอาชีพ	เพศชาย n = 207				เพศหญิง n = 152				t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่	
1. ให้คำแนะนำเรื่องการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ	3.00	1.00	ปานกลาง	3	3.14	0.91	ปานกลาง	3	-1.34
2. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งงานทำให้นักเรียนทราบ	2.71	1.01	ปานกลาง	7	2.96	1.00	ปานกลาง	6	-2.28*
3. ให้คำแนะนำเรื่องการทำงานกับสถานประกอบการ	3.25	1.11	ปานกลาง	1	3.35	0.96	ปานกลาง	1	-0.87
4. ให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องระบบการทำงานของสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชน	2.87	1.10	ปานกลาง	4	3.09	0.92	ปานกลาง	4	-2.02*
5. ให้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ	3.15	1.09	ปานกลาง	2	3.18	1.05	ปานกลาง	2	-0.24
6. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมตัวเพื่อสมัครงาน	2.80	1.04	ปานกลาง	5	3.01	1.03	ปานกลาง	5	-1.84
7. ให้คำแนะนำในการกรอกใบสมัครงาน	2.65	1.04	ปานกลาง	8	2.84	1.04	ปานกลาง	8	-1.71
8. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมตัวสัมภาษณ์	2.64	1.09	ปานกลาง	9	2.76	1.03	ปานกลาง	10	-1.10
9. ให้คำแนะนำในการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพอิสระ	2.76	1.07	ปานกลาง	6	2.88	1.02	ปานกลาง	7	-0.99

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

การปฏิบัติให้คำปรึกษา ด้านอาชีพ	เพศชาย n = 207				เพศหญิง n = 152				t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่	
10. ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาชีพใน ตลาดแรงงาน	2.59	1.08	ปานกลาง	10	2.82	1.14	ปานกลาง	9	-1.97
เฉลี่ยรวม	2.84	0.86	ปานกลาง		3.00	0.83	ปานกลาง		-1.77

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชายกับนักเรียนหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาด้านอาชีพ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนชาย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การปฏิบัติให้คำปรึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ข้อ 2 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งงานทำให้นักเรียนทราบและข้อ 4 ให้ความรู้ความเข้าใจ เรื่องระบบการทำงานของสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชน นอกนั้นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.9 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 เกี่ยวกับการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา จำแนกตามเพศ ด้านส่วนตัวและสังคม

การปฏิบัติให้คำปรึกษา ด้านส่วนตัวและสังคม	เพศชาย n = 207				เพศหญิง n = 152				t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่	
1. ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับความประพฤติ ของนักเรียน	3.46	1.02	ปานกลาง	4	3.82	0.96	มาก	2	-3.43**
2. มีการติดต่อประสานกับผู้ปกครอง เพื่อทราบปัญหาและความประพฤติ จะได้หาวิธีการแก้ไข ปรับปรุงได้ถูกต้อง	3.10	1.05	ปานกลาง	10	3.25	1.09	ปานกลาง	14	-1.29
3. ให้คำแนะนำในเรื่องการดำเนินชีวิต ในวิทยาลัย	3.16	1.00	ปานกลาง	9	3.54	0.95	มาก	8	-3.59**
4. ให้คำแนะนำในเรื่องการแก้ปัญหา ส่วนตัว	2.86	1.09	ปานกลาง	15	3.11	1.04	ปานกลาง	17	-2.15*

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

การปฏิบัติให้คำปรึกษา ด้านส่วนตัวและสังคม	เพศชาย n = 207				เพศหญิง n = 152				t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่	
5. ให้คำแนะนำในเรื่องการปรับปรุง บุคลิกภาพ	3.01	1.04	ปานกลาง	13	3.37	0.97	ปานกลาง	13	-3.27**
6. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อน และการปรับตัวในกลุ่มเพื่อน	3.24	1.11	ปานกลาง	8	3.39	0.98	ปานกลาง	11	-1.30
7. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้เวลาว่าง ให้เป็นประโยชน์	3.51	1.05	มาก	3	3.70	0.97	มาก	7	-1.75
8. ให้คำแนะนำและอบรมในเรื่องกิริยา มารยาท และคุณธรรม	3.34	1.05	ปานกลาง	7	3.72	0.95	มาก	8	-3.57**
9. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการรักษา สุขภาพกาย	2.96	1.03	ปานกลาง	14	3.38	1.05	ปานกลาง	12	-3.73**
10. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการรักษา สุขภาพจิต	2.73	1.07	ปานกลาง	18	3.18	1.07	ปานกลาง	16	-3.97**
11. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปรับตัวใน สังคมภายนอก	3.07	1.04	ปานกลาง	11	3.43	0.99	ปานกลาง	10	-3.31**
12. ให้คำแนะนำด้านความสัมพันธ์กับ เพื่อนต่างเพศ	2.73	1.14	ปานกลาง	19	3.20	1.14	ปานกลาง	15	-3.89**
13. ให้คำแนะนำในเรื่องการจัดหาที่พัก การปฏิบัติตัวเมื่ออยู่ในหอพัก สำหรับนักเรียนต่างจังหวัด	2.52	1.17	ปานกลาง	20	2.98	1.22	ปานกลาง	19	-3.60**
14. แนะนำอบรมสั่งสอนให้นักเรียน ตระหนักถึงบทบาทหน้าที่และ ความรับผิดชอบตนเองและผู้อื่น	3.39	1.14	ปานกลาง	6	3.76	0.93	มาก	3	-3.34**
15. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเข้าร่วม กิจกรรมของวิทยาลัย ฯ กิจกรรม ชมรมต่าง ๆ	3.44	1.06	ปานกลาง	5	3.89	0.95	มาก	1	-4.09**
16. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการรู้จัก แบ่งเวลาการทำกิจกรรม ดนตรี กีฬา ศิลป	3.03	1.11	ปานกลาง	12	3.44	1.03	ปานกลาง	9	-3.57**
17. ให้ความรู้ถึงประโยชน์และโทษของ ยาเสพติด	3.73	1.10	มาก	1	3.72	1.11	มาก	5	0.11
18. ให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับ การป้องกันสิ่งเสพติด เช่น บุหรี่ เหล้า เป็นต้น	3.68	1.14	มาก	2	3.63	1.08	มาก	7	0.42
19. ให้คำแนะนำการบำบัดรักษา นักเรียนติดยาเสพติด	2.86	1.21	ปานกลาง	16	3.08	1.15	ปานกลาง	18	-1.73

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

การปฏิบัติให้คำปรึกษา ด้านส่วนตัวและสังคม	เพศชาย n = 207				เพศหญิง n = 152				t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่	
20. มีการติดต่อประสานงานกับ ผู้ปกครองในการป้องกันนักเรียน ติดยาเสพติด	2.86	1.23	ปานกลาง	17	2.95	1.20	ปานกลาง	20	-0.72
เฉลี่ยรวม	3.13	0.80	ปานกลาง		3.43	0.73	ปานกลาง		-3.55**

** $P \leq .01$ * $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิง ระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคม โดยภาพรวมแตก
ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักเรียนหญิงมี
ความคิดเห็นเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนชาย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การปฏิบัติให้คำปรึกษา
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 คือ ข้อ 4 ให้คำแนะนำในเรื่องการแก้ปัญหาส่วน
ตัว ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ข้อ 1 ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับ
ความประพฤติของนักเรียน ข้อ 3 ให้คำแนะนำในเรื่องการดำเนินชีวิตในวิทยาลัย ข้อ 5 ให้คำแนะนำ
ในเรื่องการปรับปรุงบุคลิกภาพ ข้อ 8 ให้คำแนะนำและอบรมในเรื่องกิจกรรมายาและคุณธรรม
ข้อ 9 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพกาย ข้อ 10 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพ
จิต ข้อ 11 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปรับตัวในสังคมภายนอก ข้อ 12 ให้คำแนะนำด้านความ
สัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ ข้อ 13 ให้คำแนะนำในเรื่องการจัดหาที่พักการปฏิบัติตัวเมื่ออยู่ในหอพัก
สำหรับนักเรียนต่างจังหวัด ข้อ 14 แนะนำอบรมสั่งสอนให้นักเรียนตระหนักถึงบทบาทหน้าที่และ
ความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ข้อ 15 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัยฯ
กิจกรรมชมรมต่าง ๆ และข้อ 16 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการรู้จักแบ่งเวลาการทำกิจกรรมดนตรี กีฬา
ศิลปะ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 3 ต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาใน สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาจังหวัดสงขลาจำแนกตามเกรดเฉลี่ย สะสม

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 การปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา
จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม รวมทุกด้าน

การปฏิบัติให้คำปรึกษา	กลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสม สูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 n = 335				กลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.00 n = 24				t
	\bar{X}	S.D	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่	\bar{X}	S.D	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่	
1. ด้านการศึกษา	3.28	0.65	ปานกลาง	1	3.18	0.59	ปานกลาง	2	0.77
2. ด้านอาชีพ	2.90	0.85	ปานกลาง	3	3.00	0.81	ปานกลาง	3	-0.56
3. ด้านส่วนตัวและ สังคม	3.25	0.78	ปานกลาง	2	3.38	0.79	ปานกลาง	1	-0.81
เฉลี่ยรวม	3.21	0.67	ปานกลาง		3.22	0.65	ปานกลาง		-0.04

จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 กลุ่ม
เกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 กับกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 โดยภาพรวมและ
แต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดย
นักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 มีความคิดเห็นสูงกว่านักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูง
กว่าหรือเท่ากับ 2.00

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3
เกี่ยวกับการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม
ด้านการศึกษา.

การปฏิบัติให้คำปรึกษา ด้านการศึกษา	กลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสม สูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 n=335				กลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.00 n=24				t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่	
	1. ให้คำแนะนำเรื่องหลักสูตรและ แผนการเรียน	3.47	0.87	ปานกลาง	6	3.38	0.65	ปานกลาง	
2. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียน ในระบบหน่วยกิต	3.40	0.85	ปานกลาง	9	3.29	0.69	ปานกลาง	10	0.61
3. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือก วิชาเรียน การลงทะเบียนเรียน และการลงทะเบียนสอบเทียบ ความรู้หรือประสบการณ์	3.32	1.04	ปานกลาง	16	3.21	0.93	ปานกลาง	16	0.49
4. ให้ความรู้และคำแนะนำในเรื่อง ระเบียบการวัดประเมินผล	3.28	0.93	ปานกลาง	21	3.33	0.82	ปานกลาง	9	-0.26
5. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการสอบ และเลื่อนสอบ	3.39	1.00	ปานกลาง	12	3.17	1.01	ปานกลาง	18	1.08
6. ให้ความรู้เกี่ยวกับการนับเวลา เรียนเพื่อสิทธิในการสอบ	3.70	1.02	มาก	1	3.54	0.83	มาก	3	0.75
7. ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การลาพักการเรียน และการ รักษาสภาพการเป็นนักเรียน	3.30	1.08	ปานกลาง	17	3.42	0.97	ปานกลาง	6	-0.49
8. ให้ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับ การขอเปลี่ยนชื่อเพิ่ม และขอ ถอนรายวิชา	3.14	0.99	ปานกลาง	27	3.13	0.99	ปานกลาง	22	0.06
9. ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ระเบียบการชำระเงินลง ทะเบียน	3.58	0.95	มาก	2	3.50	1.02	มาก	4	0.38
10. ให้คำแนะนำและให้ความเห็น ชอบในการผ่อนผันชำระ เงินค่าลงทะเบียนเรียน	3.15	1.02	ปานกลาง	26	3.00	1.02	ปานกลาง	26	0.69
11. ติดตามนักเรียนที่ผ่อนผัน ชำระค่าลงทะเบียน	3.15	1.00	ปานกลาง	25	3.04	1.00	ปานกลาง	23	0.49
12. ให้คำแนะนำการขอทุนการ ศึกษาหรือกู้ยืมเงินจาก กองทุนเพื่อการศึกษา	3.58	1.08	มาก	3	3.46	1.06	ปานกลาง	5	0.53

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

การปฏิบัติให้คำปรึกษา ด้านการศึกษา	กลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสม สูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 n=335				กลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.00 n=24				t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่	
13. ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทุน การศึกษาและแหล่งเงินทุน การศึกษา	3.29	1.01	ปานกลาง	20	3.29	1.04	ปานกลาง	13	0.00
14. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการ คำนวณหาตัวระดับคะแนน เฉลี่ย	3.39	0.93	ปานกลาง	11	3.13	0.90	ปานกลาง	20	1.34
15. ให้คำแนะนำช่วยเหลือ นักเรียนที่ได้ผลการเรียน 0 และ มส	3.33	1.04	ปานกลาง	14	2.96	1.00	ปานกลาง	27	1.69
16. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการ ตัดสินใจผลการเรียน	3.35	0.86	ปานกลาง	13	3.13	0.85	ปานกลาง	19	1.26
17. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการโอน ผลการเรียน	3.03	0.95	ปานกลาง	29	2.83	0.82	ปานกลาง	28	0.98
18. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียน ระบบทวิภาคี	2.65	1.01	ปานกลาง	32	2.58	0.83	ปานกลาง	32	0.31
19. ให้คำแนะนำในการเรียนภาค ทฤษฎีในห้องเรียน	3.40	0.98	ปานกลาง	10	3.29	0.91	ปานกลาง	11	0.54
20. ให้คำแนะนำในการเรียน ปฏิบัติการทดลอง	3.16	1.05	ปานกลาง	23	3.00	0.88	ปานกลาง	24	0.72
21. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการ อ่านหนังสือเพื่อให้เกิดความ จำและเข้าใจ	3.26	1.06	ปานกลาง	22	2.79	0.98	ปานกลาง	29	2.10*
22. มีการส่งเสริมนักเรียนที่เรียน เก่งให้เก่งมากยิ่งขึ้น	3.29	0.98	ปานกลาง	19	3.13	0.95	ปานกลาง	21	0.81
23. ให้คำแนะนำช่วยเหลือ ส่งเสริมและกระตุ้นนักเรียนที่ เรียนอ่อนให้ปรับปรุงการเรียน ให้ดีขึ้น	3.53	1.05	มาก	5	3.29	1.04	ปานกลาง	14	1.09
24. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการ เรียนให้ได้ผลดี	3.43	1.01	ปานกลาง	8	3.29	1.00	ปานกลาง	12	0.66

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เฉพาะในเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น มิอนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัย

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

การปฏิบัติให้คำปรึกษา ด้านการศึกษา	กลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสม สูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 n=335				กลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.00 n=24				t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่	
25. ให้กำลังใจและส่งเสริม นักเรียนตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจ ของแต่ละคน	3.32	1.01	ปานกลาง	15	3.42	1.06	ปานกลาง	7	-0.46
26. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่ง วิชา เพื่อให้ให้นักศึกษาไปศึกษา ค้นคว้า	3.29	0.96	ปานกลาง	18	3.25	0.85	ปานกลาง	15	0.21
27. ให้ความรู้เกี่ยวกับข้อปฏิบัติใน การใช้บริการและสวัสดิการ ต่าง ๆ ของวิทยาลัย เช่น ห้อง แนะแนว ห้องโสตทัศนศึกษา ห้องสมุด	3.01	1.04	ปานกลาง	30	3.00	0.98	ปานกลาง	25	0.04
28. ให้คำแนะนำเรื่องการศึกษา ต่อในระดับสูงขึ้น	3.45	1.08	ปานกลาง	7	3.67	1.05	มาก	1	-0.96
29. ให้คำแนะนำและหางานพิเศษ ให้ทำ	2.72	1.14	ปานกลาง	31	2.71	0.91	ปานกลาง	31	0.47
30. มีการประชุมเพื่อชี้แจงเกี่ยว กับระเบียบการลาการมาสาย	3.04	1.08	ปานกลาง	28	2.79	1.06	ปานกลาง	30	1.12
31. ติดตามการมาเรียน การเข้า ชั้นเรียน พฤติกรรมในการเรียน	3.54	1.01	มาก	4	3.58	1.14	มาก	2	-0.21
32. มีการติดต่อประสานงานกับ ผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียน ของนักเรียน	3.16	1.09	ปานกลาง	24	3.17	0.96	ปานกลาง	17	-0.05
เฉลี่ยรวม	3.28	0.65	ปานกลาง	3.18	0.59	ปานกลาง			0.77

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 กลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า หรือเท่ากับ 2.00 และกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาด้านการศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 มีความคิดเห็นสูงกว่านักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การปฏิบัติ

ให้คำปรึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ข้อ 21 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีอ่านหนังสือเพื่อให้เกิดความจำและเข้าใจ นอกนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 เกี่ยวกับการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ด้านอาชีพ

การปฏิบัติให้คำปรึกษา ด้านอาชีพ	กลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสม สูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 n=335				กลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.00 n=24				t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่	
	1. ให้คำแนะนำเรื่องการเตรียมตัว เพื่อประกอบอาชีพ	3.04	0.96	ปานกลาง	3	3.29	1.00	ปานกลาง	
2. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งงาน ทำให้นักเรียนทราบ	2.81	1.02	ปานกลาง	6	2.96	0.95	ปานกลาง	5	-0.69
3. ให้คำแนะนำเรื่องการปฏิบัติตัวใน การทำงานกับสถานประกอบการ	3.29	1.05	ปานกลาง	1	3.33	1.05	ปานกลาง	1	-0.19
4. ให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องระบบ การทำงานของสถานประกอบการ ทั้งภาครัฐและเอกชน	2.96	1.04	ปานกลาง	4	2.96	0.95	ปานกลาง	6	0.03
5. ให้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคในการ ทำงานให้ประสบความสำเร็จ	3.16	1.08	ปานกลาง	2	3.25	0.94	ปานกลาง	3	-0.42
6. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการ เตรียมตัวเพื่อสมัครงาน	2.88	1.05	ปานกลาง	5	3.00	0.98	ปานกลาง	4	-0.54
7. ให้คำแนะนำในการกรอกใบสมัคร งาน	2.73	1.03	ปานกลาง	8	2.83	1.13	ปานกลาง	8	-0.49
8. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมตัว สัมภาษณ์	2.69	1.07	ปานกลาง	9	2.75	1.03	ปานกลาง	10	-0.28
9. ให้คำแนะนำในการเตรียมตัวเพื่อ ประกอบอาชีพอิสระ	2.80	1.06	ปานกลาง	7	2.92	0.93	ปานกลาง	7	-0.51
10. ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาชีพ ในตลาดแรงงาน	2.68	1.12	ปานกลาง	10	2.75	0.94	ปานกลาง	9	-0.28
เฉลี่ยรวม	2.90	0.85	ปานกลาง		3.00	0.81	ปานกลาง		-0.56

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
จากตารางที่ 4.12 แสดงให้เห็นว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 กลุ่ม
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกสิ่งนี้ออกไป และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
เกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 และกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 มีความคิดเห็นต่อ
การปฏิบัติให้คำปรึกษาด้านอาชีพ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่

สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 มีความคิดเห็นเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การปฏิบัติให้คำปรึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 เกี่ยวกับการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ด้านส่วนตัวและสังคม

การปฏิบัติให้คำปรึกษา ด้านส่วนตัวและสังคม	กลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสม สูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 n=335				กลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.00 n=24				t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่	
1. ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับความ ประพฤติของนักเรียน	3.60	1.02	มาก	3	3.88	0.90	มาก	3	-1.29
2. มีการติดต่อประสานกับผู้ปกครอง เพื่อทราบปัญหาและความ ประพฤติจะได้หาวิธีการแก้ไข ปรับปรุงได้ถูกต้อง	3.16	1.07	ปานกลาง	13	3.17	1.09	ปานกลาง	15	-0.01
3. ให้คำแนะนำในเรื่องการดำเนิน ชีวิตในวิทยาลัย	3.32	1.00	ปานกลาง	8	3.38	0.92	ปานกลาง	10	-0.27
4. ให้คำแนะนำในเรื่องการแก้ปัญหา ส่วนตัว	2.97	1.07	ปานกลาง	15	2.88	1.15	ปานกลาง	18	0.42
5. ให้คำแนะนำในเรื่องการปรับปรุง บุคลิกภาพ	3.16	1.03	ปานกลาง	12	3.21	1.02	ปานกลาง	14	-0.22
6. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อน และการปรับตัวในกลุ่มเพื่อน	3.30	1.06	ปานกลาง	9	3.33	1.05	ปานกลาง	11	-0.14
7. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้เวลา ว่างให้เป็นประโยชน์	3.59	1.03	มาก	5	3.54	0.98	มาก	7	0.23
8. ให้คำแนะนำและอบรมในเรื่อง กิริยา มารยาทและคุณธรรม	3.50	1.03	มาก	7	3.50	1.06	มาก	8	0.01
9. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการรักษา สุขภาพกาย	3.13	1.04	ปานกลาง	14	3.25	1.26	ปานกลาง	13	-0.54
10. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการรักษา สุขภาพจิต	2.92	1.09	ปานกลาง	17	3.00	1.14	ปานกลาง	17	-0.36
11. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปรับตัว ในสังคมภายนอก	3.21	1.03	ปานกลาง	10	3.29	1.08	ปานกลาง	12	-0.35
12. ให้คำแนะนำด้านความสัมพันธ์ กับเพื่อนต่างเพศ	2.95	1.17	ปานกลาง	16	2.71	1.08	ปานกลาง	20	0.97

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

การปฏิบัติให้คำปรึกษา ด้านส่วนตัวและสังคม	กลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสม สูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 n=335				กลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.00 n=24				t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่	
13. ให้คำแนะนำในเรื่องการจัดการหา ที่พัก การปฏิบัติตัวเมื่ออยู่ใน หอพักสำหรับนักเรียน ต่างจังหวัด	2.70	1.21	ปานกลาง	20	2.88	1.19	ปานกลาง	19	-0.67
14. แนะนำอบรมสั่งสอนให้นักเรียน ตระหนักถึงบทบาทหน้าที่และ ความรับผิดชอบต่อตนเองและ ผู้อื่น	3.55	1.08	มาก	6	3.54	0.93	มาก	6	0.02
15. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเข้าร่วม กิจกรรมของวิทยาลัยฯ กิจกรรม ชมรมต่าง ๆ	3.60	1.03	มาก	4	4.04	1.04	มาก	2	-2.01*
16. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการรู้จัก แบ่งเวลาการทำกิจกรรม ดนตรี กีฬา ศิลป	3.18	1.11	ปานกลาง	11	3.54	0.88	มาก	5	-1.57
17. ให้ความรู้ถึงประโยชน์และโทษ ของยาเสพติด	3.70	1.11	มาก	1	4.04	0.91	มาก	1	-1.47
18. ให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับ การป้องกันสิ่งเสพติด เช่น บุหรี่ เหล้า เป็นต้น	3.64	1.12	มาก	2	3.88	1.12	มาก	4	-0.98
19. ให้คำแนะนำการบำบัดรักษา นักเรียนติดยาเสพติด	2.92	1.18	ปานกลาง	18	3.46	1.18	ปานกลาง	9	-2.17*
20. มีการติดต่อประสานงานกับ ผู้ปกครองในการป้องกัน นักเรียนติดยาเสพติด	2.88	1.22	ปานกลาง	19	3.17	1.17	ปานกลาง	16	-1.11
เฉลี่ยรวม	3.25	0.78	ปานกลาง		3.38	0.79	ปานกลาง		-0.81

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.13 แสดงให้เห็นว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 กลุ่ม
เกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 และกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 มีความคิดเห็นต่อ
การปฏิบัติให้คำปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคม โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง
สถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยมีนักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 มีความ

คิดเห็นสูงกว่านักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การปฏิบัติให้คำปรึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ข้อ 19 ให้คำแนะนำ การบำบัดนักเรียนติดยาเสพติดและข้อ 15 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัย ฯ กิจกรรมชมรมต่าง ๆ นอกนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.5 สรุปความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลาต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษา ดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 แสดงจำนวนผู้เสนอแนะคำตอบปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคการปฏิบัติให้คำปรึกษาทั้ง 3 ด้าน

ข้อเสนอแนะ	จำนวนผู้ตอบ
การให้คำปรึกษาด้านการศึกษา	
1. อาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีเวลาพบปะนักเรียนเนื่องจากมีงานสอนและงานพิเศษอื่น ๆ มาก	38
2. นักเรียนไม่สนใจ ไม่เห็นคุณค่าหรือเห็นประโยชน์ของการให้คำปรึกษา	18
3. ความสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนและอาจารย์ที่ปรึกษามีความเห็นห่างกัน	6
การให้คำปรึกษาด้านอาชีพ	
1. อาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ในระบบการทำงานของสถานประกอบการ ทำให้การให้คำปรึกษาไม่เพียงพอ	19
2. นักเรียนไม่สนใจการให้คำปรึกษาเพราะอยากจะได้เรียนต่อ	6
3. อาจารย์ที่ปรึกษาขาดข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพและสถานประกอบการ	4
การให้คำปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคม	
1. นักเรียนจะไปปรึกษาเพื่อนมากกว่าอาจารย์ที่ปรึกษาเพราะคิดว่าเป็นเรื่องส่วนตัว และเป็นสิ่งที่น่าอาย ไม่อยากให้ใครทราบ	9
2. อาจารย์ที่ปรึกษาไม่เข้าใจปัญหาที่แท้จริงของนักเรียน	8
3. อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ค่อยมีเวลาพบปะนักเรียน	5
รวม	113

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทนี้จะกล่าวโดยสรุปถึง วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ ซึ่งเป็นสาระสำคัญของการวิจัย เรื่องศึกษาการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา

2. เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในสถานศึกษามหาวิทยาลัยสงขลา จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศและเกรดเฉลี่ยสะสม

ประชากรที่ศึกษาวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา จำนวน 8 แห่ง จำนวน 3,149 คน การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดขนาดตามตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 375 คน และกำหนดสัดส่วนแต่ละวิทยาลัยแล้วเก็บข้อมูล โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามตามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม รวมข้อคำถามทั้งสิ้นจำนวน 62 ข้อ และมีแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษาทั้ง 3 ด้านแบบสอบถามนี้ผู้วิจัยได้นำไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) แบบสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในวิทยาลัยการอาชีพหลวงประจักษ์ศิลปาคมและวิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ผลปรากฏว่า แบบสอบถามทั้งฉบับมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .9788

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามตามจำนวนที่สุ่มตัวอย่าง 375 ฉบับ ได้กลับคืนมาและเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ 359 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.73 ของแบบสอบถามทั้งหมดผู้วิจัยได้คัดเลือกแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ จำนวน 359 ฉบับ มาวิเคราะห์โดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (Statistical Packages for the Social Sciences/Personal Computer Plus) โดยแบบสอบถามตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ แบบสอบ

ถามตอนที่ 2 ศึกษาการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วเปรียบเทียบระดับปฏิบัติการให้คำปรึกษาของกลุ่มตัวอย่างด้านเพศ และเกรดเฉลี่ยสะสมด้วยการทดสอบที (t-test) และประมวลข้อคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 จากแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 สรุปข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

นักเรียนที่ให้ข้อมูลเป็นเพศชาย จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 57.70 และเป็นเพศหญิง จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 42.30

ผลการเรียนของนักเรียนจากข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 จำนวน 335 คน คิดเป็นร้อยละ 93.30 และเป็นกลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.70

5.1.2 สรุปความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3

ต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษา

สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาโดยภาพรวมทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่าความคิดเห็นของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน การปฏิบัติให้คำปรึกษาลำดับแรก คือ ด้านการปรึกษา รองลงมาด้านส่วนตัวและสังคม และลำดับสุดท้ายคือ ด้านอาชีพ ส่วนการพิจารณาเป็นรายข้อในด้านต่าง ๆ ปรากฏผลดังนี้

ด้านการศึกษา พบว่าการปฏิบัติให้คำปรึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการปฏิบัติให้คำปรึกษาในระดับมากเป็นลำดับแรกคือ ให้ความรู้เกี่ยวกับการนับเวลาเรียนเพื่อสิทธิในการสอบ ลำดับที่สองคือ ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการชำระเงินลงทะเบียน ลำดับที่สามคือ ให้คำแนะนำการขอทุนการศึกษาหรือกู้ยืมเงินจากกองทุนเพื่อการศึกษา ส่วนการปฏิบัติให้คำปรึกษาลำดับสุดท้ายคือ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนระบบทวิภาคี

ด้านอาชีพ พบว่าการปฏิบัติให้คำปรึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การปฏิบัติให้คำปรึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นลำดับแรกคือ ให้นำเรื่องการปฏิบัติตัวในการทำงานกับสถานประกอบการ ลำดับที่สองคือ ให้มีความรู้เกี่ยวกับเทคนิคในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ ลำดับที่สามคือ ให้นำคำแนะนำเรื่องการเตรียมตัวเพื่อ

ประกอบอาชีพ ส่วนการปฏิบัติให้คำปรึกษาลำดับสุดท้ายคือให้ข้อข่าวสารเกี่ยวกับอาชีพในตลาดแรงงาน

ด้านส่วนตัวและสังคม พบว่าการปฏิบัติให้คำปรึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การปฏิบัติให้คำปรึกษาในระดับมากเป็นลำดับแรกคือ ให้ความรู้ถึงประโยชน์และโทษของยาเสพติด ลำดับที่สองคือ ให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการป้องกันสิ่งเสพติด เช่น บุหรี่ เหล้า ลำดับที่สามคือ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัยฯ กิจกรรมของชมรมต่าง ๆ ส่วนการปฏิบัติให้คำปรึกษาลำดับสุดท้ายคือ ให้คำแนะนำในเรื่องการจัดหาที่พักการปฏิบัติตัวเมื่ออยู่ในหอพักสำหรับนักเรียนต่างจังหวัด

5.1.3 สรุปเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนชาย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านส่วนตัวและสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการเปรียบเทียบเป็นรายด้านและรายข้อในด้านต่าง ๆ ปรากฏผลดังนี้

ด้านการศึกษา พบว่ามีความคิดเห็นโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนชาย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.01 ในเรื่อง ให้กำลังใจและส่งเสริมนักเรียนตามความสามารถความถนัดและความสนใจของแต่ละคน ติดตามการมาเรียนการเข้าชั้นเรียน พฤติกรรมในการเรียน ติดตามนักเรียนที่ขอผ่อนผันชำระค่าลงทะเบียน ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ในเรื่องให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียนการลงทะเบียนและการลงทะเบียนสอบเทียบความรู้หรือประสบการณ์ ให้ความรู้และคำแนะนำในเรื่องระเบียบการวัดประเมินผล ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลาพักการเรียนและการรักษาสภาพการเป็นนักเรียน ให้คำแนะนำและให้ความเห็นชอบในการขอผ่อนผันชำระค่าลงทะเบียนเรียน ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทุนการศึกษาและแหล่งเงินทุนการศึกษา ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนระบบทวิภาคี ให้ความรู้เกี่ยวกับข้อปฏิบัติในการใช้บริการและสวัสดิการต่าง ๆ ของวิทยาลัย เช่น ห้องแนะแนว ห้องโสตทัศนศึกษา ห้องสมุด นอกนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านอาชีพ พบว่ามีความคิดเห็นโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนชาย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งงานทำให้นักเรียนทราบและให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องระบบการทำงานของสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชน นอกนั้นเป็นความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านส่วนตัวและสังคม พบว่ามีความคิดเห็นโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนชาย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ในเรื่องให้คำแนะนำในเรื่องเกี่ยวกับการแก้ปัญหาส่วนตัว ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่องให้คำปรึกษาเกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียน ให้คำแนะนำในเรื่องการดำเนินชีวิตในวิทยาลัย ให้คำแนะนำในเรื่องการปรับปรุงบุคลิกภาพ ให้คำแนะนำและอบรมในเรื่องกิริยามารยาทและคุณธรรม ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพกาย ให้คำแนะนำด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ ให้คำแนะนำในเรื่องการจัดหาที่พัก การปฏิบัติตัวเมื่ออยู่ในหอพักสำหรับนักเรียนต่างจังหวัด แนะนำอบรมสั่งสอนให้นักเรียนตระหนักถึงบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัยฯ กิจกรรมชมรมต่าง ๆ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการรู้จักแบ่งเวลาทำกิจกรรม ดนตรี กีฬา ศิลป นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5.1.4 สรุปเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 กับกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษา โดยภาพรวมและแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยนักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 มีความคิดเห็นเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 ส่วนการเปรียบเทียบเป็นรายด้านและรายข้อในด้านต่าง ๆ ปรากฏผลดังนี้

ด้านการศึกษา พบว่ามีความคิดเห็นโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 มีความคิดเห็นเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีอ่านหนังสือเพื่อให้เกิดความจำและเข้าใจนอกนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านอาชีพ พบว่ามีความคิดเห็นโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 มีความคิดเห็นสูงกว่านักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมกว่าหรือเท่ากับ 2.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การปฏิบัติให้คำปรึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

ด้านส่วนตัวและสังคม พบว่ามีความคิดเห็นโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 มีความคิดเห็นเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ในเรื่องให้คำแนะนำการบำบัดนักเรียนติดยาเสพติด และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัยฯ กิจกรรมชมรมต่าง ๆ นอกนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5.1.5 สรุปความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3

เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา

ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษาทั้ง 3 ด้านพบว่าข้อที่มีความถี่มากที่สุดแต่ละด้าน คือ ด้านการศึกษาในเรื่อง อาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีเวลาพบปะนักเรียน เนื่องจากมีงานสอนและงานพิเศษอื่น ๆ มาก ด้านอาชีพในเรื่องอาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีความรู้และประสบการณ์ในระบบการทำงานของสถานประกอบการ ทำให้การให้คำปรึกษาไม่เพียงพอ ส่วนด้านส่วนตัวและสังคม ในเรื่องนักเรียนจะไปปรึกษาเพื่อนมากกว่าอาจารย์ที่ปรึกษา เพราะคิดว่าเป็นเรื่องส่วนตัวและเป็นสิ่งที่น่าอายไม่อยากให้ใครทราบ

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาจังหวัดสงขลา ซึ่งศึกษาการปฏิบัติให้คำปรึกษา 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

5.2.1 ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา

การปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาจากการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาได้ปฏิบัติให้คำปรึกษาโดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าอาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องปฏิบัติงานการสอนและงานที่ไม่ใช่งานการสอนมากเกินไป เช่น งานอาคารสถานที่ งานปกครอง งานพัสดุ โดยเฉพาะงานการสอนจะ

ต้องสอนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของนพดล เดชวาทกุล (2538 : 50) ที่พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาปฏิบัติงานสอนและงานพิเศษอื่น ๆ มากทำให้ไม่มีเวลาเพียงพอที่จะพบนักเรียนและสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2538 : 17) ว่าอาจารย์จะต้องรับภาระงานสอนหนักมากและบางคนจะต้องรับภาระงานบริหาร งานสนับสนุนการสอนด้านอื่น ๆ รวมทั้งกิจกรรมพิเศษอื่น ๆ บางครั้งยังต้องทำงานหลังเวลาราชการหรือวันเสาร์-อาทิตย์ ตามที่ได้รับมอบหมายจากวิทยาลัย เหตุผลอีกประการหนึ่งคืออาจารย์ที่ปรึกษาเอง อาจจะไม่เข้าใจถึงหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติดีพอ จึงทำให้ไม่สามารถให้คำปรึกษาในบางเรื่องได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของนพดล เดชวาทกุล (2538 : 48) ที่พบว่าอาจารย์ที่ปรึกษายังไม่ทราบและไม่เข้าใจถึงหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติที่เกี่ยวกับงานด้านนี้ดีพอ จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำแก่นักเรียนไม่สมบูรณ์ จึงทำให้การปฏิบัติให้คำปรึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาในแต่ละด้านเรียงลำดับการปฏิบัติพบว่าอันดับแรก คือ การปฏิบัติให้คำปรึกษาด้านการศึกษา ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ซึ่งเป็นปีสุดท้ายในระดับนี้ทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาต้องคำนึงถึงการปฏิบัติเพื่อให้นักเรียนได้ไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของมิตรจิตร์ ทะโรงอาด (2542 : 61) ที่พบว่าอาจารย์ที่ปรึกษาได้ปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือแนะนำในเรื่องให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อให้สูงขึ้นเท่าที่จะทำได้ และเนื่องจากด้านการศึกษาเป็นงานที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน การลงทะเบียน วิธีการเรียน การวัดผล แนวทางการศึกษาของนักเรียนที่จะทำให้นักเรียนจบไปได้ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของสำเนาวัชรศิลป์ (มปป : 3-5) ที่กล่าวถึงหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ คือ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับหลักสูตร การเลือกวิชาเรียน การลงทะเบียนและการวางแผนการศึกษา ดังนั้น การศึกษาเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนโดยตรง เพราะมีผลต่อการสำเร็จและการประกอบอาชีพในอนาคต จึงทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการให้คำปรึกษาด้านการศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามีความสำคัญเป็นลำดับแรกรองลงมาคือ การปฏิบัติให้คำปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคม เนื่องจากปัจจุบันสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากประกอบกับมีการแข่งขัน เพื่อการดำรงชีวิตอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น นักเรียนจึงควรที่จะได้เรียนรู้กระบวนการทางสังคมเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข อีกทั้งวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการความเป็นอิสระเป็นของตนเอง เป็นวัยที่มีความสับสนวุ่นวาย มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ต้องการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและการตัดสินใจ ซึ่งจำเนียรชวงโชติ (2518 : 329) กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการอิสระ ต้องการดำเนินชีวิตของตนเอง และนักเรียนจะมีการเข้ากลุ่มผูกพันกับกลุ่มเพื่อน จะแก้ปัญหากันเองในระหว่างเพื่อนด้วยกันมากกว่าอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนพดล เดชวาทกุล (2538 : 49) พบว่านักเรียนไม่

กล้าขอรับคำปรึกษาเมื่อมีปัญหาเพราะอายุ หรือไม่แน่ใจว่าอาจารย์ที่ปรึกษาจะรักษาความลับของตนไว้ได้ ดังนั้น การให้คำปรึกษาด้านนี้อาจารย์ที่ปรึกษากับนักเรียนต้องมีความสนิทสนมกันพอสมควร มีความไว้วางใจกับนักเรียน จึงจะกล้ามาขอรับคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา การให้คำปรึกษาในด้านนี้อาจารย์ที่ปรึกษาต้องระวังอย่างมาก ไม่ใช่ก้าวท้าวในเรื่องส่วนตัวมากเกินไป ต้องรักษาความลับเคร่งครัดเป็นพิเศษ ซึ่งเป็นคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ดีตรงกับงานวิจัยของประมวธ หมั่นดี (2542 : 66) ที่พบว่าอาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องเป็นผู้รับฟังที่ดีและเก็บความลับได้ อันดับสุดท้ายคือ การปฏิบัติให้คำปรึกษาด้านอาชีพ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่านักเรียนมีความต้องการเรียนต่อมากกว่าการประกอบอาชีพ ในปัจจุบันการเข้าทำงานมีตำแหน่งของงานน้อยและต้องมีการแข่งขันกันสูงมาก อาจารย์ที่ปรึกษาเองก็อยากจะทำให้นักเรียนเรียนต่อมากกว่าประกอบอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลลักษณ์ รักส์จจา (2536:83) ที่พบว่านักเรียนมีความต้องการบริการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการศึกษาต่อมากที่สุด จึงเป็นเหตุให้อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำปรึกษาด้านอาชีพเป็นอันดับสุดท้าย

ด้านการศึกษา พบว่าการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรื่องที่ได้ปฏิบัติมากในลำดับแรก คือ ให้ความรู้เกี่ยวกับการนับเวลาเรียนเพื่อสิทธิในการสอบ ซึ่งเมื่อพิจารณาเกี่ยวกับการเรียนด้านอาชีวศึกษาจะพบว่า มีการเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เนื่องจากระบบการเรียนในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา เป็นการศึกษาระบบหน่วยกิต ซึ่งประกอบด้วยวิชาบังคับและวิชาเลือก นักเรียนจะต้องพึ่งตัวเองทั้งหมดตั้งแต่การลงทะเบียน วิธีการเรียนและอื่น ๆ ตามระเบียบการประเมินผลหลักสูตร ปวช. 2538 (กรมอาชีวศึกษา. 2538 : 9) พบว่านักเรียนจะต้องมีเวลาเรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมด ถ้านักเรียนเรียนไม่ครบตามกำหนดจะหมดสิทธิ์ในการสอบวิชานั้น ๆ ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ที่สำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษาที่จะต้องให้คำแนะนำในเรื่องการนับเวลาเรียน เพื่อให้มีสิทธิในการสอบ

การปฏิบัติมากลำดับที่สองเรื่อง ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการชำระเงินค่าลงทะเบียน เมื่อพิจารณาจะพบว่าอาจารย์ที่ปรึกษาได้เข้าไปช่วยเหลือนักเรียนในการลงทะเบียนรายวิชาในแต่ละเทอม โดยการลงนามเห็นชอบในการลงทะเบียนและชี้แจงระเบียบการชำระเงินค่าลงทะเบียน ซึ่งถือเป็นเรื่องสำคัญ ถ้าหากอาจารย์ที่ปรึกษาไม่ให้ความสำคัญ กรณีที่นักเรียนไม่ชำระเงินค่าลงทะเบียนหรือนักเรียนที่ขออนุญาตการลงทะเบียนไม่ทันตามกำหนดเวลาจะทำให้นักเรียนพ้นสภาพ ดังนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาจึงให้ความสำคัญ ซึ่งกรมอาชีวศึกษา (2534 : 151) กล่าวว่า อาจารย์ที่ปรึกษามีหน้าที่และความรับผิดชอบคือ ให้คำปรึกษาและให้ความเห็นชอบในการขออนุญาตชำระค่าลงทะเบียนของนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับสำเนา ขจรศิลป์ (มปป : 3) กล่าวว่าหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาคือจะต้องให้คำแนะนำในการลงทะเบียนวิชาเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้อง

คล้องกับงานวิจัยของนวลจันทร์ รมณารักษ์ (2530 : 90) พบว่าอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำปรึกษาในระดับมาก คือ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการลงทะเบียน

การปฏิบัติมากลำดับที่สามเรื่อง ให้คำแนะนำการขอทุนการศึกษาหรือกู้ยืมเงินจากกองทุนเพื่อการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกระทรวงศึกษาธิการได้จัดตั้งโครงการช่วยเหลือนักเรียนขึ้นในปี 2539 โดยให้นักเรียนได้กู้ยืมเงิน เพื่อเป็นการบริการให้แก่เด็กที่ขาดแคลนทุนทรัพย์และมีความสนใจในการเรียน และยังมีกองทุนการศึกษาอื่นที่วิทยาลัยได้จัดหาทุนไว้ให้เพื่อเป็นการช่วยเหลือแบ่งเบาภาระของผู้ปกครอง ทำให้มีนักเรียนมาขอใช้บริการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาตั้งแต่ชั้นปวช.1 และทำสัญญาต่อเนื่องจนจบการศึกษาในการขอทุนอาจารย์ที่ปรึกษาจะสัมภาษณ์นักเรียนและบันทึกความเห็นเกี่ยวกับความจำเป็นในการกู้ยืมเงิน พิจารณาจัดลำดับความจำเป็นของนักเรียน นอกจากนี้ยังต้องติดตามดูแลการใช้เงินของนักเรียนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุนฯ นักเรียนจึงมีความเห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาได้ปฏิบัติงานนี้มาก แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประมวล หนันดี (2542 :75) ที่พบว่าคุณลักษณะด้านบริการของอาจารย์ที่ปรึกษาที่พึงประสงค์มีความสำคัญน้อยในเรื่อง การจัดหาทุนเพื่อการศึกษา

การปฏิบัติลำดับสุดท้าย เรื่อง ให้คำแนะนำในการเรียนระบบทวิภาคี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการจัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพพหุศักราช 2538 ของกรมอาชีวศึกษามีการจัดการศึกษาอยู่ 2 ระบบ คือ ระบบปกติที่จัดในสถานศึกษารับผิดชอบทั้งหมด และระบบทวิภาคีซึ่งสถานศึกษากับสถานประกอบการร่วมกันรับผิดชอบในการจัดการศึกษา เนื่องจากการจัดการศึกษาส่วนใหญ่ในสถานศึกษาจะจัดการศึกษาระบบปกติมีการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีเป็นส่วนน้อย เป็นผลให้อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ให้ความสำคัญต่อการให้คำปรึกษาด้านนี้

ด้านอาชีพ พบว่าการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาในภาพรวมและรายข้อ อยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรื่องที่ได้ปฏิบัติในลำดับ 1,2 และ 3 ในเรื่อง ให้คำแนะนำเรื่องการปฏิบัติตัวในการทำงานกับสถานประกอบการ ให้มีความรู้เกี่ยวกับเทคนิคในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ ให้คำแนะนำเรื่องการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การให้คำปรึกษาด้านการปฏิบัติตัวในการทำงาน เป็นขบวนการที่ช่วยเหลือให้นักเรียนมีความสำเร็จความก้าวหน้าในอาชีพอาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องให้เทคนิคการทำงานให้สำเร็จ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตรียมตัวให้มีความเข้าใจและมั่นใจในการประกอบอาชีพ เพื่อความเจริญก้าวหน้า อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องพยายามให้นักเรียนหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ซึ่งวัฒนา พัทธวานิช (2531 : 200 - 201) กล่าวว่าความสามารถในการประกอบอาชีพของบุคคลจะเป็นเครื่องตัดสินความสำเร็จในชีวิตสอดคล้องกับงานวิจัยของอรพรรณ พงษ์ประสิทธิ์ (2537 : 124) พบว่านักเรียนต้องการปรึกษาในเรื่อง การเตรียมตัวไปประกอบอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษา เทคนิคการทำให้ประสบความสำเร็จ

การปฏิบัติลำดับสุดท้ายเรื่อง ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาชีพในตลาดแรงงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิทยาลัยไม่ได้จัดบริการให้คำปรึกษาด้านอาชีพเท่าที่ควรโดยเฉพาะข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชีพ เนื่องจากทางวิทยาลัยไม่ได้ทำอย่างจริงจัง ขาดเอกสารรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพ ซึ่งงานวิจัยของอรพรรณ ประคองเวช (2521 : 37) พบว่าปัญหาเกี่ยวกับความรู้เรื่องราวของอาชีพ เช่น ขาดเอกสารในการหาความรู้ทางอาชีพ ขาดข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ หรืออาจจะเป็นเพราะผู้บริการให้ความสนใจการแนะแนวอาชีพน้อย ขาดความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์ดังเช่น Mueller (อ้างในสมพร สุทธิสังข์, 2532 : 57) กล่าวถึงปัญหาอุปสรรคของอาจารย์ที่ปรึกษาไว้ว่าฝ่ายบริหารยังไม่สนับสนุนการดำเนินงานของรายอาจารย์ที่ปรึกษาเท่าที่ควร แต่งานวิจัยของอาภรณ์ แก้วมาลา (2537 : 116) พบว่า นักเรียนมีความต้องการบริการให้คำปรึกษาสูงสุดในเรื่อง ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับแหล่งประกอบอาชีพตามความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน ดังนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องมีความเข้าใจและเห็นความสำคัญในการให้คำปรึกษา ทั้งนี้เพราะการให้ข้อมูลข่าวสารเป็นพื้นฐานสำหรับนักเรียนทุกคนในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในด้านอาชีพ เป็นการเตรียมนักเรียนเพื่อที่จะไปสู่โลกของอาชีพ ซึ่งคมเพชร จัตรศุกกุล (2541 : 23 - 26) กล่าวว่า การบอกข้อมูลอย่างชัดเจนถึงภาวะของตลาดแรงงาน อาชีพใดบ้างที่ต้องการ มีปริมาณเท่าใด ธุรกิจใดที่มั่นคงและต้องการคุณสมบัติอย่างไร เพื่อนำไปพิจารณาในการเลือกประกอบอาชีพ จากการขาดข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพในตลาดแรงงานทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาไม่สามารถที่จะให้คำปรึกษาด้านนี้อย่างสมบูรณ์

ด้านส่วนตัวและสังคม พบว่าการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรื่องที่ได้ปฏิบัติมากลำดับแรก เรื่อง ให้ความรู้ถึงประโยชน์และโทษของยาเสพติด ลำดับที่สอง เรื่อง ให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด เช่น บุหรี่ เหล้า เมื่อพิจารณาจะพบว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพกำลังอยู่ในวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการคบเพื่อน ทำตามเพื่อน ซึ่ง Walker (1978 : 96-97) กล่าวว่า เด็กวัยรุ่นเป็นวัยที่จำเป็นต้องคบเพื่อน ออกนอกบ้านและการแต่งกาย และนักเรียนชอบเลียนแบบพฤติกรรมทางสังคมที่เป็นสิ่งแปลกใหม่ หรือทำตัวให้มีลักษณะเด่นและอยากทดลอง จึงทำตัวไปในทางสังคมส่วนใหญ่ เช่น การสูบบุหรี่ ดื่มเหล้า และในปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการถือเป็นนโยบายหลักที่จะทำให้นักเรียนปลอดยาเสพติดทุกชนิดตามโครงการโรงเรียนสีขาว ดังนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาจึงให้ความสำคัญและให้คำปรึกษากับนักเรียนมาก โดยจะให้รู้ถึงประโยชน์ โทษและการป้องกันยาเสพติด ซึ่งศุภวดี บุญญวงศ์ (2542 : 22) กล่าวว่าอาจารย์ที่ปรึกษาควรให้ความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติดที่ถูกต้องรวมทั้งผลกระทบที่มีต่อสังคมด้วยและควรสอดแทรกเข้าไปในเนื้อหาวิชา

การปฏิบัติมากลำดับสามเรื่อง ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัย กิจกรรมของชมรมต่าง ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ได้กำหนดไว้ให้นักเรียนเข้าชมรมที่วิทยาลัยจัดตั้งไว้ตามกำหนดไว้ตามระดับชั้นปี เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย ในตนเอง ดังนั้น นักเรียนจะมาขอรับคำปรึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัย เพราะจะทำให้ นักเรียนเรียนไปตามหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับสำเนาฯ ขจรศิลป์ (มปป : 41) ได้กล่าวถึง หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาไว้ว่าให้การแนะนำเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต นักศึกษา ดังนั้นอาจารย์ที่ปรึกษายังเห็นว่าการได้ช่วยเหลือแนะนำแก่นักเรียนให้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ จะช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าร่วมกิจกรรมอย่างครบถ้วนและไม่มีปัญหาเมื่อสิ้นสุดการเรียนในแต่ละภาคเรียน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของประมวล หมั่นดี (2542 : 65) พบว่าคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่พึงประสงค์น้อยที่สุด คือเรื่อง ติดตามช่วยเหลือให้คำปรึกษาเกี่ยวกับชมรม

การปฏิบัติลำดับสุดท้าย เรื่อง ให้คำแนะนำในเรื่องการเจ้าหน้าที่พักการปฏิบัติตัวเมื่ออยู่ในหอพักสำหรับนักเรียนต่างจังหวัด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่เข้ามาศึกษาส่วนหนึ่งจะเป็นนักเรียนที่จบมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนประจำอำเภอหรือจากต่างจังหวัด เนื่องจากสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษามีน้อย ทำให้นักเรียนต้องมาเช่าหอพัก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของประมวล หมั่นดี (2542 : 76) พบว่าข้อมูลทั่วไปของนักเรียนส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างอำเภอพักอาศัยอยู่กับญาติและเช่าหอพัก แต่จากสภาพความเป็นจริงผู้ปกครองของนักเรียนที่เข้ามาศึกษาจะเป็นผู้จัดหาที่พักให้กับนักเรียนในความปกครองเอง โดยจัดให้อยู่ตามบ้านญาติและส่วนหนึ่งต้องเช่าหอพักอยู่ ส่วนนักเรียนที่เช่าหอพักอยู่ เมื่อเกิดปัญหานักเรียนจะไม่ค่อยมาปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา นอกจากนี้สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาจะไม่มีหอพักให้กับนักเรียนและยังไม่มีงานใดรับผิดชอบอย่างชัดเจน จึงเป็นเหตุให้อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ได้ให้คำปรึกษาด้านนี้เท่าที่ควร

5.2.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาโดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันโดยนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนที่เข้ามาศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพกำลังอยู่ในช่วงวัยรุ่นซึ่งศรีเรือน แก้วกังวาล (2530:139) กล่าวว่าเด็กหญิงจะง่ายเข้าสู่วัยรุ่นเร็วกว่าเด็กชายช่วงอายุ

เท่า ๆ กัน และสุรเชษฐ จิตตะวิกุล (2526 : 56) ค้นพบว่าเพศมีผลต่อความต้องการบริการให้คำปรึกษาที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า เพศหญิงมีวุฒิภาวะมากกว่าเพศชายในช่วงที่อายุเท่ากัน จึงทำให้นักเรียนหญิงมีความรับผิดชอบ มีความเอาใจใส่ในการที่จะเข้ามาขอรับคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาและจากลักษณะนิสัยของเพศหญิง มีความสุภาพอ่อนโยน มีความละเอียดอ่อนในการตัดสินใจเป็นผลให้อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำปรึกษามากกว่านักเรียนชาย ดังนั้นนักเรียนหญิงจึงมีความคิดเห็นที่แตกต่างจากนักเรียนชาย เมื่อพิจารณาความคิดเห็นในภาพรวมรายด้านจะพบว่า นักเรียนหญิงจะมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคมอยู่ในลำดับแรกแต่นักเรียนชายกลับมีความคิดเห็นอยู่ในลำดับรองลงมา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนหญิงเห็นว่าด้านส่วนตัวและสังคมมีความสำคัญมากเพราะว่าตนเองอยู่ในช่วงของวัยรุ่นย่อมพบกับปัญหาอุปสรรคทั้งสภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม แต่เนื่องจากเพศหญิงมีวุฒิภาวะสูงกว่าเพศชายจึงทำให้นักเรียนหญิงมีความคิดสร้างสรรค์ มีอุดมการณ์ รู้จักวางแผนชีวิตในอนาคต ทำให้นักเรียนหญิงมาขอรับคำปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่าในปัจจุบันนักเรียนหญิงเป็นเพศที่อ่อนแอกว่าย่อมเสียเปรียบในสังคมในหลาย ๆ ด้าน จึงทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำปรึกษาเป็นอันดับแรก ส่วนนักเรียนชายกลับมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านการศึกษาเป็นลำดับแรกแต่นักเรียนหญิงกลับมีความคิดเห็นอยู่ในลำดับรองลงมา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนเป็นปีสุดท้ายของการศึกษาระดับนี้ มีความรู้สึกเป็นผู้ใหญ่ และอยู่ในช่วงการพัฒนาบุคลิกภาพสู่ความเป็นหนุ่มสาวมีการเปลี่ยนแปลงสู่ความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น มีความเชื่อมั่นในตนเองจากสภาพสังคมไทยเพศชายถือว่าเป็นหัวหน้าของครอบครัวและความมุ่งหวังที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งตรงกับงานวิจัยของวชิ ปัญญาใส (2535 : 57) พบว่านักเรียนมีความต้องการการบริการให้คำปรึกษาด้านการศึกษาระดับสูง และอาจารย์ที่ปรึกษาส่วนใหญ่จะทำหน้าที่สอนทางวิชาการ จึงทำให้อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้ความเข้าใจด้านการศึกษามากกว่าด้านอื่น เป็นผลให้มีการให้คำปรึกษาด้านนี้เป็นลำดับแรกในความคิดเห็นของนักเรียนชาย และในด้านอาชีพนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ที่ปรึกษาขาดข้อมูลทางด้านอาชีพในแง่มุมต่าง ๆ เช่น ลักษณะของงาน สภาพแวดล้อมของงาน ตลาดแรงงาน สวัสดิการและโอกาสความก้าวหน้าของงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรพรรณ ประคองเวช (2521 : 37) พบว่าปัญหาเกี่ยวกับความรู้เรื่องราวของอาชีพ เช่น ขาดเอกสารในการหาความรู้ทางอาชีพ ขาดข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ จึงทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้ปฏิบัติการให้คำปรึกษาอยู่ในลำดับสุดท้าย เป็นผลให้นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีความคิดเห็นตรงกันและการปฏิบัติให้คำปรึกษาอยู่ในระดับปานกลางซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนา ดันทุมาศ (2535 : 36) ที่พบว่านักเรียนที่มีเพศต่างกันมีความต้องการบริการแนะแนวด้านบริการให้คำปรึกษาด้านอาชีพไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบความแตกต่างดังนี้

ด้านการศึกษโดยภาพรวมนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยนักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่านักเรียนชาย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นแตกต่างกันคือ เรื่องติดตามนักเรียนที่ขอผ่อนผันชำระค่าลงทะเบียน ให้กำลังใจและส่งเสริมนักเรียนตามความสามารถความถนัดและความสนใจของแต่ละคน ติดตามการมาเรียน การเข้าชั้นเรียน พฤติกรรมในการเรียน ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน การลงทะเบียนเรียนและการลงทะเบียนสอบเทียบความรู้หรือประสบการณ์ ให้ความรู้และคำแนะนำในเรื่องระเบียบการวัดประเมินผล ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลาพักการเรียนและการรักษาสุขภาพการเป็นนักเรียน ให้คำแนะนำและให้ความเห็นชอบในการขอผ่อนผันชำระเงินค่าลงทะเบียนเรียน ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทุนการศึกษาและแหล่งเงินทุนการศึกษา ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนระบบทวิภาคี ให้ความรู้เกี่ยวกับข้อปฏิบัติในการใช้บริการและสวัสดิการต่าง ๆ ของวิทยาลัย เช่น ห้องแนะแนว ห้องโสตทัศนศึกษา ห้องสมุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนหญิงมีความต้องการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ต้องออกไปประกอบอาชีพมากขึ้นให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยของสังคมปัจจุบันและนักเรียนหญิงจะมีความรับผิดชอบมีความเอาใจใส่มากกว่ารู้จักการวางแผนชีวิตในอนาคต จึงกล้าที่จะไปขอรับคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา ส่วนนักเรียนชายจะมีความคิดเห็นเป็นของตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้นนักเรียนชายจึงไม่ค่อยจะมาขอคำปรึกษามากนัก แต่เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นจะไปปรึกษากับกลุ่มเพื่อนมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลลักษณ์ วรรณศร (อ้างใน วิไลลักษณ์ รักสัจจา. 2536 : 88) พบว่า เมื่อนักเรียนมัธยมปลายมีความไม่สบายใจจะเลือกวิธีปรึกษากับอาจารย์แนะแนวอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ จึงทำให้มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาแตกต่างกัน

สำหรับรายข้อที่นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาที่มีความคิดเห็นตรงกันเป็นลำดับแรกและอยู่ในระดับมาก ในเรื่องให้ความรู้เกี่ยวกับการนับเวลาเพื่อสิทธิในการสอบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนระดับนี้เป็นการเรียนระบบหน่วยกิตนักเรียนจะต้องเรียนตามกำหนดไว้ในหลักสูตรจึงจะจบการศึกษา ตามระเบียบการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร ปวช. 2538 นักเรียนจะต้องมีเวลาเรียนในแต่ละรายวิชาไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเปิดเรียนเต็มสำหรับรายวิชานั้น จึงจะมีสิทธิเข้าสอบปลายภาคเรียน (กรมอาชีวศึกษา. 2538 : 9) ถ้านักเรียนเรียนไม่ครบตามกำหนดจะหมดสิทธิ์สอบในวิชานั้น ๆ นอกจากนี้ยังได้กำหนดให้นักเรียนต้องปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแต่ละชั้นปี อาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่าถ้าได้มีการแนะนำ ช่วยเหลือ และให้คำปรึกษา จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรอาจารย์ที่ปรึกษาจึงเห็นความสำคัญและได้ปฏิบัติให้คำปรึกษาในเรื่องนี้อยู่ในระดับมาก

ส่วนการปฏิบัติให้คำปรึกษาลำดับรองลงมาของนักเรียนชาย มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติอยู่ในระดับมากในเรื่อง ให้คำแนะนำการขอทุนการศึกษาหรือกู้ยืมเงินจากกองทุนเพื่อการศึกษานักเรียนหญิงมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาอยู่ในระดับมากลำดับที่ 4 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่เข้ามาเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ยังไม่สามารถหารายได้เพื่อนำมาใช้จ่ายในการดำรงชีวิตอยู่ได้และจำเป็นต้องพึ่งพาผู้ปกครอง ซึ่งส่วนใหญ่มีรายได้น้อย นักเรียนจึงมีความต้องการในเรื่องทุนการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลลักษณ์ รักสังจา (2536 : 84) พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความต้องการทุนการศึกษามากที่สุด และกระทรวงศึกษาธิการได้จัดตั้งโครงการช่วยเหลือนักเรียนโดยให้นักเรียนกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาโดยขั้นตอนการขอทุนอาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องสัมภาษณ์ตรวจสอบ แล้วพิจารณาตามลำดับความจำเป็น นอกจากนี้อาจารย์ที่ปรึกษาต้องหาเอกสารหรือให้คำชี้แจงเกี่ยวกับทุนต่าง ๆ ที่นักเรียนจะมีโอกาสสมัครเข้าชิงทุนหรือรับทุนตามกฎหมายที่ผู้ให้ทุนจะกำหนดไว้ในแต่ละทุน (ปราณี เกถึงพล. 2515 : 245) แต่นักเรียนหญิงกลับมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาลำดับรองลงมาและอยู่ในระดับมากในเรื่อง ติดตามการมาเรียนการเข้าชั้นเรียนพฤติกรรมในการเรียน นักเรียนชายมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ลำดับที่ 8 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเมื่อนักเรียนเข้ามาเรียน อาจารย์ที่ปรึกษาจะปฐมนิเทศนักเรียนในความรับผิดชอบด้านการเรียน ความประพฤติระเบียบวินัยข้อบังคับต่าง ๆ รวมทั้งการมาเรียนการเข้าชั้นเรียน ติดตามนักเรียนที่ขาดเรียน ปรับปรุงความประพฤติของนักเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาที่เริ่มดูแลตั้งแต่กิจกรรมเช้าแถว เคาะธงชาติ เริ่มเวลาประมาณ 7.30 น. นักเรียนรอบบ่ายจะเข้าเรียนก่อน 12.30 น. ซึ่งจะต้องดูแลให้นักเรียนมาเข้าแถวกัน ปฏิบัติกิจกรรมของวิทยาลัย อีกประการหนึ่งนักเรียนบางคนไม่มีความตั้งใจที่จะศึกษาต่อในวิทยาลัยอย่างจริงจัง หรือเข้ามาเรียนในสาขาที่ตนเองไม่ชอบหรือไม่ถนัด จึงไม่ค่อยตั้งใจเรียน สอดคล้องกับความเห็นของ สุโท เจริญสุข (2520 : 87) กล่าวว่าปัญหาการเรียนที่สำคัญของวัยรุ่นได้แก่ ไม่ชอบวิชาที่เรียน ไม่อยากเรียน เรียนวิชาอยากเกิน นักเรียนเหล่านี้จะไม่ค่อยตั้งใจเรียน หรือนักเรียนบางคนมีความสามารถทางสติปัญญาอยู่ในระดับไม่สูงนักก็รู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียน ไม่อยากเรียนแต่ถูกผู้ปกครองบังคับหรือไม่มีทางเลือกอย่างอื่น หรืออาจจะเกิดจากไม่ชอบวิธีการสอนของครูทำให้ไม่สนใจเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของจารุวรรณ ตั้งศิริมงคล (อ้างในนสัวรรณ ศรีเดชะวิวัฒน์. 2536 : 80) พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนรัฐบาลกรุงเทพมหานคร มีปัญหาด้านการปรับตัวด้านการเรียนมากที่สุด อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องใช้กลวิธีต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนมาเรียนเข้าชั้นเรียนเช่น การให้คะแนนประเมินผลการศึกษา การหักคะแนนความประพฤติ หรือการให้ขวัญและกำลังใจต่าง ๆ เป็นปัจจัยที่ทำให้นักเรียนอยากเข้าเรียนก็ตาม แต่เมื่อปฏิบัติเป็นประจำจะเป็นการปลูกฝังการตรงต่อเวลาความรับผิดชอบและพฤติกรรมที่ดีอื่น ๆ ก็จะตามมาจึงมองเห็นความสำคัญในเรื่องนี้จึง

ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอและเป็นประจำ ซึ่งตรงกับงานวิจัยของประเวศ ยอดยิ่ง (2537 : 92) พบว่านักเรียนเข้าชั้นเรียนโดยสม่ำเสมอมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นผลให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้ปฏิบัติอยู่ในลำดับมาก

ส่วนการปฏิบัติให้คำปรึกษาลำดับสุดท้ายนักเรียนชายในความคิดเห็นต่อการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางในเรื่อง ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนระบบทวิภาคี แต่นักเรียนหญิงกลับมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาในเรื่องให้คำแนะนำและหางานพิเศษให้ทำ นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เด็กนักเรียนกลุ่มนี้เป็นคนซึ่งอยู่ในวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตเป็นจุดเชื่อมระหว่างความเป็นเด็กกับผู้ใหญ่ เป็นจุดเชื่อมระหว่างการศึกษาที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ และกับการที่ช่วยเหลือตัวเองได้ในอาชีพ อาจารย์ที่ปรึกษาเองไม่มั่นใจว่านักเรียนจะมีความรับผิดชอบ เอาใจใส่กับงานที่จะไปทำหรือไม่ รู้จักแบ่งเวลาในการเรียน การทำงานการพักผ่อนอันจะก่อให้เกิดผลเสียต่อการเรียนของตัวนักเรียนเองหรือไม่ จากการค้นพบของกรมวิชาการ (อ้างในรัตนา ตันตุมาศ. 2535 : 171) ที่ว่าตัวนักเรียนเองพบปัญหาอุปสรรคเช่นกันได้แก่ นักเรียนมีความสนใจสายวิชาการมากกว่าสายอาชีพและอีกประการหนึ่งคือ นักเรียนต้องการเพียงฝึกปฏิบัติและมีรายได้ระหว่างเรียนเท่านั้น ไม่ต้องการมีอาชีพอย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประเวศ ยอดยิ่ง (2537 : 103) พบว่านักเรียนสนใจที่จะทำโครงการหารายได้ระหว่างเรียนและหาประสบการณ์ทางวิชาชีพเพิ่มเติมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จากเหตุผลดังกล่าวทำให้อาจารย์ให้คำปรึกษาด้านนี้ไม่มากเท่าที่ควร

ด้านอาชีพโดยภาพรวมนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน โดยนักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่านักเรียนชาย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นแตกต่างกัน คือเรื่องให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งงานทำให้นักเรียนทราบ ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องระบบการทำงานของสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชน นอกนั้นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนในระดับนี้ซึ่งเป็นปีสุดท้ายของการเรียนเริ่มมีความสนใจตนเอง โดยเริ่มคิดถึงตนเองเกี่ยวกับการวางแผนการด้านการศึกษาและอาชีพ และเริ่มตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตในเรื่องของการศึกษาและอาชีพของตนเอง นักเรียนจึงมีความต้องการคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาที่เกี่ยวกับอาชีพเพราะว่าเป็นเรื่องที่มีประโยชน์ต่อตัวนักเรียนเอง ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของสมพร ขำอ่อน (2532 : 10 - 11) พูดถึงการแนะแนวอาชีพว่า เป็นขบวนการช่วยเหลือบุคคลในการเลือกอาชีพได้เหมาะสมกับตนเอง เพื่อความสำเร็จความก้าวหน้าในอาชีพนั้น ๆ โดยอาศัยหลักในการจัดบริการช่วยเหลือ คือ ช่วยบุคคลได้รู้จักและเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าความรู้ความเข้าใจตนเองและอาชีพเป็นพื้นฐานของนักเรียนในการตัดสินใจเรื่องการศึกษา อาชีพ และอื่น ๆ สามารถตัดสินใจเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตัวนักเรียนได้ ส่วนความคิดเห็นที่แตกต่างกันทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะนักเรียนเมื่อจบออกไป

แล้วจะต้องไปศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นส่วนหนึ่งจะไปประกอบอาชีพและในปัจจุบันเกิดปัญหาการว่างงาน ซึ่งได้ทวีความรุนแรงขึ้นทุกปีและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ดังนั้นนักเรียนจึงมีความต้องการแหล่งงานและระบบการทำงานของสถานประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อารณีย์ แก้วมาลา (2537 : 110) พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องการบริการให้คำปรึกษาด้านอาชีพอยู่ในระดับมากเรื่องให้คำปรึกษาเกี่ยวกับแหล่งประกอบอาชีพตามความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันอาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องร่วมกับวิทยาลัยช่วยบริหารจัดการงานคือ การช่วยจัดหางานให้ผู้สำเร็จการศึกษาให้มีงานทำ

สำหรับรายชื่อที่นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาที่มีความคิดเห็นตรงกันและอยู่ในระดับปานกลางในลำดับแรกและในลำดับรองลงมาคือ เรื่องให้คำแนะนำเรื่องการปฏิบัติตัวในการทำงานกับสถานประกอบการและให้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเมื่อนักเรียนจบออกไปประกอบอาชีพจะต้องผสมผสานความรู้ภาคทฤษฎีและปฏิบัติมาช่วยในการทำงาน มีความรับผิดชอบความคิดริเริ่ม สามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ใฝ่หาความรู้ในงานที่รับผิดชอบ มีความสำนึกในความปลอดภัย รู้จักวางแผนในการทำงาน รวมทั้งมีความเข้าใจในนโยบาย เข้าใจระบบการทำงานของสถานประกอบการ ดังนั้นเทคนิคในการทำงานมีปัจจัยที่ส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จ เช่น ความรู้ความสามารถเฉพาะตัวบุคลิกภาพ ทักษะคิดทักษะในการทำงาน เมื่อมีความพร้อมในการประกอบอาชีพแล้ว การพัฒนาวิชาชีพเพื่อให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพของตนเป็นสิ่งสำคัญเพราะปัจจุบันในการทำงานเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ ได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้น ดังนั้นผู้ที่ทำงานจะต้องเสาะแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ให้กับตนเองเพื่อให้เกิดความก้าวหน้าในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรพรรณ พงษ์ประสิทธิ์ (2537 : 117) พบว่านักศึกษาที่มีความต้องการให้บริการปรึกษาด้านอาชีพอยู่ระดับมากเรื่อง เทคนิคในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ ดังนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาจึงเห็นความสำคัญและได้ปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือแนะนำให้คำปรึกษาแก่นักเรียน แต่ก็ยังอยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนการปฏิบัติให้คำปรึกษาลำดับสุดท้ายนักเรียนชายมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางในเรื่อง ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาชีพในตลาดแรงงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการให้ข้อมูลข่าวสารเป็นพื้นฐานสำหรับนักเรียนทุกคนในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในด้านการศึกษาอาชีพและสังคม ซึ่งทำให้นักเรียนสามารถปรับตัวได้เหมาะสมยิ่งขึ้น ถ้าขาดข้อมูลแล้วนักเรียนอาจตัดสินใจผิดพลาดได้ ซึ่งสำเนาวิ ขจรศิลป์ (2529 : 98) กล่าวว่า อาจารย์ที่ปรึกษาควรให้ทราบถึงแหล่งข้อมูลทางการศึกษา ด้านอาชีพ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เพียงพอแก่การตัดสินใจเลือกอาชีพและการวางแผนเพื่อประกอบอาชีพแต่ไม่เป็นความจริงอาจารย์ที่ปรึกษาไม่ทราบแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพที่มีอยู่ในตลาดแรงงานในปัจจุบัน ข้อมูลไม่ทันสมัยขาดความเชื่อถือซึ่งจาก

ประสบการณ์ของชัชวาลย์ กุลโกวิท (2541 : 18) พบว่าข้อมูลที่เป็นปัญหามากคือ ข้อมูลทางด้านอาชีพที่ไม่ค่อยทันสมัยและขาดแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ และจากงานวิจัยของอรพรรณ ประคองเวช (2521 : 37) พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีปัญหาในการเลือกอาชีพในเรื่องเกี่ยวกับความรู้เรื่องของอาชีพเช่นขาดเอกสารในการหาความรู้ทางอาชีพ ขาดข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพ และสถานศึกษาไม่ได้ให้ความสำคัญในการบริการข้อมูลเหล่านี้ให้กับนักเรียน อาจเนื่องมาจากจำนวนบุคลากรที่ไม่เพียงพอประกอบกับบุคลากรที่ทำหน้าที่นอกจากทำการสอนและทำงานพิเศษอื่น ๆ ที่วิทยาลัยมอบหมายซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนพดล เตชวาทกุล (2538 : 50) ที่พบว่าอาจารย์ที่ปรึกษามีงานสอนและงานพิเศษอื่น ๆ มากทำให้ไม่มีเวลาเพียงพอ ในการที่จะไปหาข้อมูลด้านอาชีพมาให้คำปรึกษาแก่นักเรียนได้แต่จากงานวิจัยของอาภรณ์ แก้วมาลา (2537 : 116) พบว่านักเรียนมีความต้องการบริการให้คำปรึกษาสูงสุดในเรื่องให้คำปรึกษาเกี่ยวกับแหล่งประกอบอาชีพตามความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันเพราะนักเรียนเห็นว่าการประกอบอาชีพในปัจจุบันมีการแข่งขันกันมากจำเป็นต้องทราบข้อมูลของตลาดแรงงานไว้ก่อนล่วงหน้าเพื่อการเตรียมพร้อม ดังนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องเตรียมข้อมูลทางด้านอาชีพข้อมูลเกี่ยวกับระบบการทดสอบความสนใจในอาชีพตลาดแรงงาน ตลอดจนข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับโลกของอาชีพ แต่นักเรียนหญิงกลับมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาลำดับสุดท้ายและอยู่ในระดับปานกลางในเรื่อง ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมตัวสัมภาษณ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนไม่ได้รับคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาเท่าที่ควร โดยเฉพาะการเตรียมตัวเพื่อสอบสัมภาษณ์เนื่องจากทางวิทยาลัยไม่ได้ทำอย่างจริงจัง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนวลจันทร์ รมณารักษ์ (2530 : 91) พบว่าอาจารย์ที่ปรึกษามีทัศนคติต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านอาชีพในระดับน้อย เรื่อง ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมตัวสัมภาษณ์ก่อนเข้าไปทำงาน ดังนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องมีความเข้าใจเห็นความสำคัญและให้ความรู้ตลอดจนมีการฝึกสัมภาษณ์ เพื่อให้ นักเรียนมีความคุ้นเคยซึ่งสำเนาวิ ขจรศิลป์ (2529 : 104) กล่าวว่า การฝึกสัมภาษณ์และการอ่านหนังสือที่เกี่ยวกับการสัมภาษณ์ได้ผลคือ ทำให้ผู้รับบริการมีความมั่นใจยิ่งเมื่อเข้าสัมภาษณ์หรือผลที่เกิดขึ้นคือ ผู้รับบริการสอบสัมภาษณ์และได้เข้าทำงาน ดังนั้นนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาได้ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางลำดับสุดท้ายและมีความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ด้านส่วนตัวและสังคมโดยภาพรวมนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันโดยนักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่านักเรียนชายเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าความคิดเห็นแตกต่างกันคือเรื่อง ให้คำแนะนำในเรื่องการแก้ปัญหาส่วนตัว ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียน ให้คำแนะนำในเรื่องการดำเนินชีวิตในวิทยาลัย ให้คำแนะนำในเรื่องการปรับปรุงบุคลิกภาพ ให้คำแนะนำและอบรมในเรื่องกิริยามารยาทและคุณธรรม ให้คำแนะนำเกี่ยวกับ

การรักษาสุขภาพกาย ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพจิต ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปรับตัวในสังคมภายนอก ให้คำแนะนำด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ ให้คำแนะนำในเรื่องการจัดการที่פקการปฏิบัติตัวเมื่ออยู่ในหอพักสำหรับนักเรียนต่างจังหวัด แนะนำอบรมสั่งสอนให้นักเรียนตระหนักถึงบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบต่อนตนเองและผู้อื่น ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัยฯ กิจกรรมชมรมต่าง ๆ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการรู้จักแบ่งเวลาการทำกิจกรรมดนตรี กีฬา ศิลปะ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนไม่กล้าเปิดเผยตนเองเนื่องจากนักเรียนไม่แน่ใจในตัวอาจารย์ที่ปรึกษาเพราะเกรงว่าอาจารย์ที่ปรึกษาจะทราบความจริง ตัวนักเรียนเองต้องการเก็บเรื่องราวต่าง ๆ ไว้เป็นความลับ ทำให้นักเรียนบางคนปฏิเสธไม่กล้าเล่าปัญหาให้อาจารย์ที่ปรึกษาฟัง ดังนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องเป็นผู้ฟังที่ดีและเก็บความลับได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมิตรจิตร์ ทะโรงอาด (2542 : 65) พบว่านักเรียนมีความพึงประสงค์คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาในเรื่อง เป็นผู้ฟังที่ดีและเก็บความลับได้ และในเรื่องนี้สุรเชษฐ จิตตะวิบูล (2526 : 56) กล่าวว่าทางโรงเรียนขาดการสำรวจปัญหาและความต้องการของนักเรียนอย่างจริงจังอีกด้วย และยังสะท้อนให้เห็นว่าเพศมีผลต่อการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เป็นเช่นนี้เพราะเพศหญิงมีวุฒิภาวะมากกว่าเพศชายในช่วงที่อายุเท่ากันแต่จากงานวิจัยของ วิโรจน์ ว่องวรานนท์ (2539 : 18) พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาในระดับมากคือ ให้คำปรึกษาปัญหาส่วนตัว และอารมณ์ แก้วมาลา (2537 : 110) พบว่า นักเรียนมีความต้องการบริการให้คำปรึกษาสูงสุดเรื่องให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับแนวทางในการดำเนินชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าปัญหาส่วนตัวของนักเรียนแต่ละคนนั้นจะแตกต่างกันไปมากมายโดยเฉพาะในเด็กวัยรุ่น มักจะมีปัญหาและความต้องการช่วยเหลือต่าง ๆ กันไปเยาวชนในวัยเรียนและวัยรุ่นจำนวนมาก มักจะไม่รู้วิธีการป้องกันและแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่รุมล้อมได้อย่างเหมาะสมเพียงพอในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอุปสรรคทั้งหลายซึ่งเป็นข้อคิดที่อาจารย์ที่ปรึกษาจะได้ติดตามนักเรียนที่อยู่ในความดูแลและเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัวเพื่อที่จะได้แก้ไขปัญหให้กับนักเรียนได้ทันเวลาและจะได้ไม่ลุกลามเป็นปัญหาอื่นต่อไป ซึ่งตรงกับจุดมุ่งหมายของการให้คำปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคมที่ วัฒนา พัชราวณิช (2531 : 197) กล่าวว่าเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างราบรื่นรู้แนวทางในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข รู้หลักปฏิบัติที่จะหลีกเลี่ยงสภาพแวดล้อมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ดิถยาเสพยิตติ เล่นการพนัน และรู้จักรักษาสุขภาพอนามัยให้สมบูรณ์มีจิตใจที่แจ่มใสอยู่เสมอ

สำหรับรายชื่อที่นักเรียนชายมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาลำดับแรกและอยู่ในระดับมากในเรื่องให้ความรู้ถึงประโยชน์และโทษของยาเสพติด นักเรียนหญิงมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาอยู่ในระดับมากลำดับที่ 5 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในปัจจุบันปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด เช่น ยาบ้า เฮโรอีน ได้ทวีความรุนแรง และได้ลุกลามเข้ามาในสถานศึกษา

ทำให้นักเรียนบางส่วนติดยาเสพติด ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนเป็นวัยรุ่นจะมีการคบเพื่อนต่างเพศ อยากรอง อยากรู้ เชื่อในการโฆษณาต่าง ๆ ชอบการเลียนแบบ ขาดประสบการณ์ในชีวิต อีกทั้งสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว ค่านิยมในการเที่ยวเตร่ การใช้จ่ายฟุ่มเฟือย การแต่งกายตามสมัยนิยม ล้วนทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทำให้หลงเดินไปในทางที่ผิดอันเป็นการทำลายอนาคตของตนเอง (ศุภวดี บุญญวงศ์. 2542 : 16) ดังนั้น ปัญหายาเสพติดที่นำไปสู่ปัญหาอื่น ๆ เช่น ปัญหาสุขภาพจิต อุบัติเหตุและโรคเอดส์ อาจารย์ที่ปรึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการให้ความรู้ถึงประโยชน์และโทษของยาเสพติดที่ถูกต้องคือ ไม่เพียงแค่ว่ารู้จักฤทธิ์ยาเท่านั้น แต่ต้องรู้ถึงอันตรายที่มีอยู่ต่อสุขภาพของผู้เสพ รวมไปถึงอันตรายหรือผลกระทบต่อสังคมด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจารย์ที่ปรึกษามีส่วนสำคัญในการเสริมสร้าง สนับสนุน กระตุ้นให้นักเรียนพ้นจากปัญหายาเสพติดได้ แต่นักเรียนหญิงกลับมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาลำดับแรกและอยู่ในระดับมากในเรื่องให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัยฯ กิจกรรมชมรมต่าง ๆ นักเรียนชายมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาอยู่ในระดับปานกลางลำดับที่ 5 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมต่าง ๆ ที่วิทยาลัยได้จัดขึ้นภายในและภายนอกวิทยาลัย ล้วนแต่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดคุณธรรมจริยธรรมทั้งสิ้น เช่น กิจกรรมองค์การวิชาชีพ กิจกรรมลูกเสือเนตรนารี และรักษาดินแดน กิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา กิจกรรมวันสำคัญของชาติ กิจกรรมเพื่อสุขภาพนักเรียน ตลอดจนกิจกรรมเพื่อชุมชน ซึ่งวิทยาลัยได้กำหนดเป็นแผนการโครงการที่จะต้องปฏิบัติให้ทุก ๆ ปี โดยให้องค์การวิชาชีพและชมรมต่าง ๆ เป็นผู้ดำเนินการโดยจัดให้มีกิจกรรมสัปดาห์ละ 2 คาบตลอด 6 ภาคเรียนโดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำและช่วยเหลือในการดำเนินการซึ่งสำเนา ขจรศิลป์ (มปป : 4) กล่าวว่า เป็นหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาให้การแนะนำเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตนักศึกษา จากผลการวิจัยของประเวศ ยอดยิ่ง (2537 : 93) พบว่านักเรียนสนใจเข้าร่วมกิจกรรมของส่วนรวมอย่างสม่ำเสมอมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ดังนั้นกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้เหมาะสมที่จะจัดให้นักเรียนในระดับนี้ได้ฝึกฝนได้กระทำเพื่อเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สังคมต้องการขอเพียงแต่ให้อาจารย์ที่ปรึกษาให้ความสนใจในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในเรื่องนี้อาจารย์ที่ปรึกษาได้ให้คำแนะนำช่วยเหลือการเข้าร่วมกิจกรรมที่จะไม่ทำให้เกิดผลกระทบต่อการเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมิตรจิตร์ ทะโรงอาด (2542 : 60) พบว่าอาจารย์ที่ปรึกษาได้ปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือ แนะนำและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาด้านกิจการนักเรียนนักศึกษา โดยปฏิบัติหน้าที่ส่วนมากในเรื่อง เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักศึกษาได้จัดขึ้น

ส่วนการปฏิบัติให้คำปรึกษาลำดับรองลงมานักเรียนชายมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติอยู่ในระดับมากในเรื่อง ให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการป้องกันสิ่งเสพติด เช่น บุหรี่ เหล้า เป็นต้น นักเรียนหญิงมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาอยู่ในระดับมาก ลำดับที่ 7 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนซึ่งอยู่ในช่วงของวัยรุ่นจะชอบทดลองสิ่งต้องห้ามต่าง ๆ โอกาสที่จะทดลอง

ประสบการณ์แปลกใหม่เพื่อเรียนรู้และปรับตัวได้กว้างขวางขึ้น สาเหตุที่นักเรียนหันมาพึ่งยาเสพติดเกิดจากอยากรู้ อยากรลอง ถูกหลอกให้ทดลอง เกิดจากการเลียนแบบแฟชั่นในหมู่วัยรุ่น เช่น การสูบบุหรี่ ดื่มเหล้าโดยคิดว่าตนเองควรมีพฤติกรรมที่แสดงว่าโตแล้ว และเป็นชายที่สมบูรณ์แบบ บางคนไม่สามารถแก้ความคับข้องใจหรือความไม่สบายของตัวเองได้ ก็หันไปพึ่งยาเพื่อระงับอาการที่ตนมีอยู่เมื่อใช้บ่อย ๆ ก็ติดยาได้ ซึ่งเพศชายจะติดสารเสพติดมากกว่าเพศหญิง คงเป็นเพราะว่าเพศชายมีโอกาสเที่ยวเตร่คบเพื่อนภายนอก มีโอกาสทดลองใช้มากกว่าและมีนิสัยกล้าลองกล้าเสี่ยงมากกว่าเพศหญิง (ศุภวดี บุญญวงษ์, 2542 : 21) อาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งมีความใกล้ชิดกับนักเรียนมากกว่า จึงได้ให้ความรู้เรื่องยาเสพติดสอดแทรกเข้าไปในเนื้อหาวิชาอื่น ๆ อย่างกลมกลืนขณะเดียวกันก็ต้องหากิจกรรมเสริมทักษะสอดแทรกเพื่อให้เขารู้จักการพอใจในตนเอง การรู้จักสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น รู้จักการแก้ปัญหา เช่น การมีกิจกรรมเข้าค่าย การนันทนาการ การกีฬา เป็นต้น โดยอาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องร่วมมือกับวิทยาลัยป้องกันไม่ให้เกิดกลุ่มติดยากลุ่มใหม่ขึ้นมาอีก รักษาพยาบาลผู้ติดยาเสพติด ฟื้นฟูจิตใจและเฝ้าติดตามอย่างต่อเนื่องเพื่อไม่ให้นักเรียนกลับไปติดยาอีก เป็นผลให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้ปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอาภรณ์ แก้วมาลา (2537 : 110) พบว่า นักเรียนมีความต้องการบริการให้คำปรึกษาสูงสุด เรื่องให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด เช่น บุหรี่ เหล้า เป็นต้น แต่นักเรียนหญิงกลับมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติลำดับรองลงมาและอยู่ในระดับมากในเรื่อง ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียน นักเรียนชายมีความคิดเห็นต่อการให้คำปรึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ลำดับที่ 4 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการดำเนินชีวิตในช่วงวัยรุ่นของทั้งเพศชายและหญิงย่อมต้องประสบกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ส่วนตัวและสังคม ดังนั้น เมื่อมีปัญหาต่าง ๆ จึงต้องการความช่วยเหลือทั้งจากเพื่อนนักเรียนด้วยกันเอง และจากโรงเรียนโดยตรง ปัญหาด้านความประพฤติไม่ดีของนักเรียนไม่ใช่เด็กที่มีสติปัญญาด้อยแต่เป็นเพราะเขาไม่สนใจในการเรียน ขาดความอยากรเรียนรู้ มักเป็นคนไม่มีแผนการของอนาคต ขาดการเอาใจใส่จากสถาบัน ขาดกิจกรรมกลุ่ม ขาดการขัดเกลาพฤติกรรมด้านระเบียบวินัยจากสถาบัน อาจารย์ที่ปรึกษาเห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของการให้คำปรึกษา ซึ่งเป็นกระบวนการที่ช่วยเหลือนักเรียนให้สามารถแก้ปัญหาของตนเองและพัฒนาขึ้นทั้งด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม (English and English, อ่างในวิไลลักษณ์ รักสัจจา, 2536 : 84) จึงให้คำปรึกษาอยู่ในระดับมากซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณิ์ จันทรักษ์ (2532 : บทคัดย่อ) พบว่านักเรียนในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาในเรื่อง ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาในด้านปรับปรุงความประพฤติ การอบรมนักศึกษาในเรื่องความประพฤติ กิริยา มารยาทและคุณภาพการชี้แจง นักศึกษาในเรื่อง ระเบียบการแต่งกาย และงานวิจัยของวิโรจน์ ว่องวรานนท์ (2539 : 17) พบว่า

นักเรียนนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา ในระดับมากที่สุดเรื่อง การให้คำแนะนำและตักเตือนเพื่อให้ปรับปรุงความประพฤติ กิริยา มารยาทการแต่งกาย

ส่วนการปฏิบัติให้คำปรึกษาลำดับสุดท้ายนักเรียนชายมีความคิดเห็นของการปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลางในเรื่อง ให้คำแนะนำในเรื่องการจัดหาที่พัก การปฏิบัติตัวเมื่ออยู่หอพัก สำหรับนักเรียนต่างจังหวัด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาส่วนใหญ่จะไม่มี หอพักให้กับนักเรียนและยังไม่มียานใดรับผิดชอบโดยตรงนักเรียนจะต้องไปเช่าหอพักอยู่ตามลำพัง เนื่องจากต้องมาต่างอำเภอหรือต่างจังหวัด โดยการจัดการของผู้ปกครองเอง ทำให้อาจารย์ที่ ปรึกษาไม่ได้รับข้อมูลทางด้านนี้ จึงเป็นเหตุให้อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ได้ให้คำปรึกษาด้านนี้ แต่ นักเรียนหญิงกลับมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาลำดับสุดท้ายและอยู่ในระดับปาน กลางในเรื่องมีการติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองในการป้องกันนักเรียนติดยาเสพติด ทั้งนี้อาจ เป็นเพราะปัจจุบันปัญหาทางสังคมเกิดขึ้นอย่างมากมายไม่ว่าจะเป็นเรื่องยาเสพติด เด็กเกเร ไส้เถื่อน การตั้งครุฑของวัยรุ่น ล้วนมาจากครอบครัวทั้งสิ้น การแก้ปัญหาดังกล่าวไม่สามารถทำ เฉพาะกับบุคคลที่เป็นปัญหาเท่านั้นแต่จะต้องรวมกันทั้งครอบครัวสมาชิกทุกคนที่เกี่ยวข้องจะต้อง เข้ามาช่วยในการแก้ไข (นวลศิริ เปาโรหิตย์, 2537 : 34) พ่อแม่ ส่วนใหญ่มักห่วงใยในเรื่องความ ประพฤติเสียหายที่มาจากคบเพื่อนไม่ดีมากที่สุด เช่น การมั่วสุมติดยาเสพติด การเที่ยวกลาง คืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาพฤติกรรมที่จะเกิดตามมานั้น พ่อ แม่ เห็นว่าปัญหาการติดยาเสพติด นั้นเป็นปัญหาที่ร้ายแรงมาก จึงพยายามหาทางป้องกันด้วยวิธีต่าง ๆ (วรรณมา ซอดารากุล, 2540 : 62) อาจารย์ที่ปรึกษาถือว่านักเรียนอยู่ในความรับผิดชอบของตนจะต้องดูแลช่วยเหลือจน กระทั่งสำเร็จการศึกษา ปัญหาของนักเรียนที่พบส่วนมาก คือ ปัญหาการศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งเป็นผู้สอนอยู่แล้ว ย่อมแก้ไขปัญหานั้นได้เหมาะสมกว่าผู้ปกครอง อาจารย์ที่ปรึกษาอาจแจ้งให้ ผู้ปกครองทราบเมื่อมีปัญหาร้ายแรงเท่านั้น อย่างไรก็ตามอาจารย์ที่ปรึกษาต้องมีความสัมพันธ์ติด ต่อกับผู้ปกครองของนักเรียน เพื่อให้ผู้ปกครองได้รับรู้กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนบ้าง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของซอลดา ขวัญเมือง (2524 : 125 - 133) พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาได้ ปฏิบัติน้อย คือ รายงานความประพฤติและผลการเรียนให้ผู้ปกครองทราบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 3 ต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาใน สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา จำแนกตามเกรดเฉลี่ย สะสม

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 กับนักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 ต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาโดยภาพรวมทั้ง 3 ด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เป็นปีสุดท้ายของการศึกษาในระดับนี้และอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อในด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม นักเรียนเห็นว่าการให้คำปรึกษามีประโยชน์เป็นการช่วยให้นักเรียนรู้จักตนเอง เข้าใจตนเองในด้านต่าง ๆ รู้จักพิจารณาตัดสินใจเลือกสถานศึกษาเลือกอาชีพและรู้จักแก้ปัญหาส่วนตัวที่เหมาะสมตามโอกาสของตนเองในสังคมนั้น ๆ ดังที่ Shertzer and Stone. (อ้างในทองเรียน อมรัชกุล. 2525 : 9) กล่าวว่าโดยทั่วไปแล้วจุดมุ่งหมายของการให้คำปรึกษาในโรงเรียนเพื่อให้ผู้มาขอรับคำปรึกษานำตนเองได้ และตระหนักในความจริงในตัวเอง จุดเน้นของการให้คำปรึกษาในโรงเรียนก็เพื่อให้รู้จักตนเอง อีกประการหนึ่งนักเรียนส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาในจังหวัดเดียวกันอยู่ในสภาพแวดล้อมที่คล้ายคลึงกัน และการให้คำปรึกษาของอาจารย์แต่ละแห่งยังไม่ทั่วถึง และยังไม่มียุทธศาสตร์ที่แน่นอนแต่ก็ยังคงมองเห็นว่าการให้คำปรึกษาเป็นพื้นฐานของนักเรียนในการตัดสินใจในเรื่องการศึกษา อาชีพ และสังคม เพราะถ้าขาดความรู้ความเข้าใจตนเองแล้ว นักเรียนอาจตัดสินใจผิดพลาดได้ เมื่อพิจารณาความคิดเห็นในภาพรวมรายด้านจะพบว่านักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 จะมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านการศึกษาอยู่ในระดับปานกลางเป็นลำดับแรก แต่นักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 มีความคิดเห็นอยู่ในลำดับรองลงมา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 พบปัญหาต่าง ๆ น้อยโดยเฉพาะปัญหาทางด้านวิชาการ นักเรียนจึงคิดว่าการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ปฏิบัติอยู่นั้นเพียงพอแล้ว นักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 ยังต้องการมากกว่านี้และยังไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับสมชาย ธีบุญกุล (2530 : 86 - 88) กล่าวสรุปได้ว่า เด็กที่มีสติปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์ปกติจะประสบปัญหาด้านวิชาการมากกว่าเด็กที่มีสติปัญญาสูงกว่า นักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 มักมีความมั่นใจและกล้าที่จะไปขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา แต่นักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 มักไม่มีความมั่นใจไม่กล้าที่จะไปขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาเนื่องจากกลัวถูกซักถามจนตอบไม่ได้ ส่วนนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 กลับมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคมอยู่ในระดับปานกลางเป็นลำดับแรก แต่นักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 มีความคิดเห็นอยู่ในลำดับรองลงมา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ที่ปรึกษามองเห็นว่า

นักเรียนกลุ่มนี้มีปัญหาทางการเรียนจะเป็นผลให้เกิดปัญหาด้านส่วนตัวและสังคม เช่น ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง มีความรู้เกี่ยวกับการเรียนน้อย การปรับตัวเข้ากับสังคมและสภาพแวดล้อม นักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 จึงมีความคาดหวังว่าอาจารย์ที่ปรึกษาช่วยเหลือมาก คอยให้กำลังใจ ให้คำแนะนำ คำปรึกษาที่ชัดเจนตรงกับความต้องการและสามารถนำไปแก้ปัญห ของตนได้ ดังนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาจึงควรให้ความสำคัญในการให้คำปรึกษานักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 มากกว่านักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 และใน ด้านอาชีพ นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ที่ปรึกษา เห็นว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ซึ่งเป็นปีสุดท้ายของหลักสูตรนี้ส่วนหนึ่งจะมี นักเรียนไปเรียนต่อและส่วนหนึ่งจะไปประกอบอาชีพต้องการได้รับคำปรึกษาด้านอาชีพ ซึ่งสำเนา วจรศิลป์ (2529 : 98) กล่าวว่า อาจารย์ที่ปรึกษาควรให้ทราบแหล่งข้อมูล และการวางแผนเพื่อการ ประกอบอาชีพ นอกจากนี้ยังต้องให้ทราบถึงแหล่งประกอบอาชีพ การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ ดังนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาจึงเป็นตัวจักรสำคัญของการแนะแนวอาชีพให้ได้ผลดี อาจารย์ที่ปรึกษาจะ ต้องมีความเข้าใจและเห็นความสำคัญของการให้คำปรึกษาด้านอาชีพซึ่งจากงานวิจัยของมิตรจิต ทรโรงอาด (2542 : 61) พบว่า นักศึกษามีความคาดหวังให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้ปฏิบัติหน้าที่ช่วย เหลือแนะนำและให้คำปรึกษาด้านกิจการนักเรียนนักศึกษา ส่วนมากในเรื่อง ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาอาชีพในแง่มุมต่าง ๆ เช่น ลักษณะของงาน สภาพแวดล้อมของงาน ตลาดแรงงาน ตลอดจน จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ และมีความสัมพันธ์กับงานวิจัยของวชิ ปัญญาใส (2535 : 61) พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความต้องการบริการให้คำปรึกษาด้านการ ศึกษาและอาชีพไม่แตกต่างกัน จึงเป็นผลให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นตรงกันและการ ปฏิบัติให้คำปรึกษาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบความแตกต่างดังนี้

ด้านการศึกษา โดยภาพรวมนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันโดย

นักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่านักเรียนกลุ่ม เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องให้คำ แนะนำเกี่ยวกับวิธีอ่านหนังสือเพื่อให้เกิดความจำและความเข้าใจ นอกนั้นมีความคิดเห็นต่าง กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 สนใจต่อการเรียน มีความพร้อมในการเรียนมากกว่า ซึ่งตรงกับเพราพรรณ เปลียนภู (2530 : 121) กล่าวว่า 'สติปัญญาหรือความฉลาดเป็นธรรมชาติของคนเก่งที่รับรู้ได้ดีกว่าและเร็วกว่าคนโง่' ดังนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างในด้านสติปัญญาของนักเรียนแต่ละคน ครู จะต้องรู้ความสามารถของผู้เรียน รู้จุดบกพร่องและจุดเด่นของผู้เรียน ซึ่ง พันธณีย์ วิหกโต (2538 : 65) กล่าวว่า การเรียนรู้ใด ๆ ครูจะต้องคำนึงถึงความพร้อมด้วย เพราะความพร้อมเป็นปัจจัยหนึ่งที่ เชื่อให้ครูผู้สอนสามารถพัฒนาทักษะใดทักษะหนึ่งแก่ผู้เรียนได้อย่างรวดเร็ว และบังเกิดผล นอก

จากความพร้อมแล้วทักษะทางภาษา ในการฟังพูดอ่านเขียน นับเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน เพราะเป็นทักษะที่สำคัญที่นำไปสู่การเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ในกระบวนการเรียนการสอน อีกทั้งเป็นเครื่องมือในการพัฒนาบุคลากรและสังคมให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มิตรจิตร ทะโรงอาด (2542 : 61) พบว่านักศึกษามีความคาดหวังให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้ปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือ แนะนำและให้คำปรึกษาด้านวิชาการส่วนมากในเรื่องการให้คำแนะนำและช่วยเหลือเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในการเขียนและแนะนำวิธีการเรียน ดังนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาต้องคำนึงถึงความแตกต่างในด้านสติปัญญาของนักเรียนในแต่ละคน

สำหรับรายชื่อที่นักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาลำดับแรกและอยู่ในระดับมากในเรื่อง ให้ความรู้เกี่ยวกับการนับเวลาเรียนเพื่อสิทธิในการสอบ นักเรียนกลุ่มมีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ลำดับที่ 3 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 ปกติเป็นผู้เอาใจใส่มีความสนใจในการเรียนมีความพร้อมในการเรียน เนื่องจากการเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเป็นการเรียนระบบหน่วยกิต นักเรียนจะต้องสอบผ่านทุกวิชาจะเทียบประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 (กรมอาชีวศึกษา. 2538 : 9) นักเรียนจะต้องมีเวลาเรียนในแต่ละรายวิชาไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนเต็มสำหรับรายวิชานั้น จึงมีสิทธิสอบในการเข้าสอบรายวิชานั้น นักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 จึงมีความสนใจและกระตือรือร้น สอบถามจากอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับเวลาเรียน เพื่อสิทธิในการสอบเพื่อให้ตนเองผ่านพ้นการสอบในแต่ละเทอม จนสามารถจบการศึกษาได้ตามกำหนดจากประสบการณ์ของผู้วิจัย พบว่า นักเรียนที่หมดสิทธิสอบในแต่ละวิชานั้นเป็นนักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 แต่นักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 กลับมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาลำดับแรกและอยู่ในลำดับมากในเรื่อง ให้คำแนะนำเรื่องการ studia ต่อในระดับที่สูงขึ้นนักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ลำดับที่ 7 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพส่วนใหญ่มีความต้องการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น ซึ่งสำเนา ขจรศิลป์ (2529 : 97) กล่าวว่านักเรียนนักศึกษาไทยขาดเป้าหมายในชีวิต การศึกษาเป็นกิจกรรมของชีวิตช่วงหนึ่งเท่านั้น ขอให้ได้ศึกษาสำเร็จในระดับใดระดับหนึ่งไว้ก่อน เมื่อสำเร็จแล้วยังหางานทำไม่ได้ก็ศึกษาสูงขึ้น ซึ่งปัจจุบันมีการแข่งขันกันสูงมากในการสอบ ทำให้นักเรียนเกิดความเครียดและวิตกกังวลมาก เพราะต้องเตรียมพร้อมในด้านวิชาการต่าง ๆ เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลลักษณ์ รักสัจจา (2536 : 83) พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความต้องการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการศึกษาต่อมากที่สุด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทางเลือกสาขาวิชาในการศึกษาต่อที่เหมาะสมกับความถนัดและความสามารถของตนเอง ตลอดจนเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ดังนั้น

นักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 ซึ่งสมชาย ัญญธนกุล (2526 : 95) กล่าวว่า เด็กที่มีสติปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์จะประสบปัญหาด้านวิชาการมากกว่าเด็กสติปัญญาที่สูงกว่า จึงมีความต้องการรับคำปรึกษาในเรื่องนี้ จึงมีความสนใจขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่เสมอเกี่ยวกับความต้องการที่จะรู้จักและเข้าใจตนเองถึงความสามารถ ความสนใจและความถนัดในด้านต่าง ๆ เพื่อจะได้สามารถวางแผนการเลือกสาขาวิชาในการศึกษาต่อได้อย่างเหมาะสม จึงทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้ปฏิบัติในเรื่องนี้มาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมิตรจิตร ทะโรงอาด (2542 : 60-64) ได้ศึกษาหน้าที่และบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ พบว่าอาจารย์ที่ปรึกษาได้ปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือแนะนำและให้คำปรึกษา โดยปฏิบัติหน้าที่ส่วนมากในเรื่อง การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับสูงและนักศึกษาระดับ ปวช. และปวส. ต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้ช่วยเหลือแนะนำ และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับสูง

ส่วนการปฏิบัติให้คำปรึกษาลำดับรองลงมานักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติอยู่ในระดับมากในเรื่อง ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการชำระเงินลงทะเบียน นักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาอยู่ในระดับมากลำดับที่ 4 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนเห็นความสำคัญของการชำระเงินลงทะเบียน ต้องการคำแนะนำที่ถูกต้อง จากอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อพิจารณาการชำระเงินลงทะเบียนรายวิชาในแต่ละเทอมจะต้องมีเงื่อนไขของเวลาเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งเป็นไปตามปฏิทินของการปฏิบัติงานของสถานศึกษาและตามระเบียบการลงทะเบียนเรียน หากนักเรียนไม่ได้ยื่นคำร้องและไม่ปฏิบัติตามระเบียบอาจทำให้นักเรียนพ้นสภาพการเป็นนักเรียนได้ ดังนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาควรชี้แจงให้ความเข้าใจการชำระเงินลงทะเบียน ซึ่งกรมอาชีวศึกษาได้กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา คือ ติดตามแนะนำ และแก้ไขปัญหาให้นักเรียนนักศึกษาที่ขอผ่อนผันการชำระเงินค่าลงทะเบียนรายวิชาก่อนวันสอบปลายภาคเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มิตรจิตร ทะโรงอาด (2542 : 64) พบว่านักเรียนระดับปวช. และปวส. ต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาช่วยเหลือพิจารณาให้ความเอาใจใส่ในการผ่อนผันชำระเงินค่าลงทะเบียนและช่วยเหลือแก้ปัญหาในการขอผ่อนผันการชำระค่าลงทะเบียนรายวิชาก่อนวันสอบปลายภาค และสุขภาพดี และประมุข ธรรมศิริรักษ์ (2536 : 65) พบว่าอาจารย์ที่ปรึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ที่ปฏิบัติจริงอยู่ในเกณฑ์ปฏิบัติมาก คือ ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องการลงทะเบียน ติดตามนักศึกษาที่ขอผ่อนผันการลงทะเบียน ดังนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาจึงให้ความสนใจเพื่อช่วยรักษาสิทธิของนักเรียนที่ไม่สามารถชำระเงินได้ให้ทันตามกำหนดเวลา โดยไม่ต้องออกกลางคันหรือพ้นสภาพ แต่นักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาลำดับรองลงมาและอยู่ในระดับมากในเรื่อง ติดตามการมาเรียนการเข้าชั้นเรียนพฤติกรรมในการเรียนนักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้

คำปรึกษาอยู่ในระดับมากลำดับที่ 4 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 จะมีปัญหามากกว่ากลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 คือ ปัญหาด้านการเรียน ทำให้เรียนไม่รู้เรื่อง ไม่อยากเรียน ไม่ตั้งใจเรียนหรืออาจไม่ชอบวิธีการสอนของครูทำให้ไม่สนใจเรียน (สุโท เจริญสุข. 2520 : 87) หรือจากสาเหตุ เนื้อหาวิชามีความยุ่งยากซับซ้อนทำให้นักเรียนไม่ยอมมาเรียนหรือไม่สนใจการเรียนมากขึ้นทำให้อาจารย์ที่ปรึกษามีความเอาใจใส่ที่อยู่ในความดูแลของตนมาก เพื่อให้นักเรียนได้จบการศึกษาตามหลักสูตร นักเรียนกลุ่มนี้ต้องการจบการเรียน เพราะเป็นปีสุดท้ายของการเรียนระดับนี้ จึงมาขอรับคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา ดังนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องเริ่มดูแล ตั้งแต่การปฐมนิเทศ การร่วมกิจกรรมเข้าแถวหรือกิจกรรมอื่นที่วิทยาลัยจัดให้และยังต้องให้นักเรียนเข้าใจระบบการเรียนและระเบียบต่าง ๆ ของวิทยาลัยเพื่อให้การแนะนำนักเรียนได้อย่างถูกต้องเต็มความสามารถ พร้อมทั้งจะต้องติดตามการมาเรียนให้คำแนะนำเกี่ยวกับพฤติกรรมในการเรียนที่ถูกต้อง

ส่วนการปฏิบัติให้คำปรึกษาลำดับสุดท้ายและอยู่ในระดับปานกลางที่มีความคิดเห็นตรงกันสองลำดับสุดท้ายของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ในเรื่องให้คำแนะนำและหางานพิเศษให้ทำและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนระบบทวิภาคี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนทั้งสองกลุ่ม ศึกษาอยู่ชั้นปีสุดท้ายของการเรียนในระดับนี้ ไม่มีความต้องการคำปรึกษาในเรื่องหางานพิเศษให้ทำกับการเรียนระบบทวิภาคีเพราะนักเรียนส่วนใหญ่ต้องการออกไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นและออกไปประกอบอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมิตรจิตร ทะโรงอาด (2542 : 64) พบว่า นักศึกษาระดับ ปวช. และ ปวส. ต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้ช่วยเหลือแนะนำให้คำปรึกษาด้านวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับสูงและงานวิจัยของมนต์ชัย เทียนทอง (2527 : 78-80) พบว่านักศึกษามีความเห็นให้อาจารย์ที่ปรึกษาควรปฏิบัติหน้าที่และให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาเรื่องที่ควรปฏิบัติที่สำคัญได้แก่การให้คำแนะนำในเรื่อง การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ

ด้านอาชีพโดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันโดยนักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่านักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทุกข้อ แสดงว่านักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาได้ปฏิบัติให้คำปรึกษามากกว่านักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 เพราะฉะนั้นนักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 ไม่ต้องการออกไปศึกษาต่อในระดับสูงแต่ต้องการออกไปประกอบอาชีพ จึงมีเหตุจูงใจที่ทำให้เกิดความสนใจมากกว่า

สำหรับรายชื่อที่นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาที่มีความคิดเห็นตรงกันเป็นลำดับแรกและอยู่ในระดับปานกลางในเรื่อง ให้คำแนะนำเรื่องการปฏิบัติตัวในการทำงานกับสถานประกอบการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเมื่อนักเรียนจบออกไปจะต้องประกอบอาชีพส่วนตัวหรือในสถานประกอบ จึงทำให้นักเรียนมีความวิตกกังวลในการปฏิบัติตัวเมื่อเข้าทำงานในสถานประกอบการ เนื่องจากนักเรียนคุ้นเคยอยู่กับสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย ซึ่งต่างจากสภาพแวดล้อมในโรงงานอุตสาหกรรมหรือสถานประกอบการ ดังนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาจึงเห็นว่าควรให้ความช่วยเหลือนักเรียนในเรื่องการเตรียมตัวและการดำเนินชีวิตเมื่อเข้าไปทำงานในสถานประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของสมุน อมรวิวัฒน์ (2518 : 123 – 125) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านกิจการนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาจะมีบทบาทในการให้คำแนะนำช่วยเหลือนักศึกษา ในการแก้ปัญหาด้านอาชีพ ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจและทัศนคติที่ถูกต้องต่อวิชาชีพ การให้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับแนวทางในการประกอบอาชีพ

ส่วนการปฏิบัติให้คำปรึกษาลำดับรองลงมานักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางในเรื่อง ให้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการทำงานให้ประสบความสำเร็จ นักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ลำดับที่ 3 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีผลการเรียนสูงกว่าได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการทำงานและความก้าวหน้าในงาน เมื่อนักเรียนออกไปประกอบอาชีพไม่ว่าจะเป็นการประกอบอาชีพส่วนตัวหรือในสถานประกอบการ มีความตระหนักถึงการดำเนินชีวิตในอนาคตและอยู่ในสังคมที่มีการแข่งขัน อาจารย์ที่ปรึกษาจึงให้ความสำคัญในการให้คำปรึกษา ซึ่งจะเป็นผลต่อความก้าวหน้าในการทำงานของนักเรียน ดังนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาควรให้คำแนะนำในการทำงานร่วมกับผู้อื่นแก้ปัญหาเฉพาะหน้า มีความคิดริเริ่มในงาน ใฝ่หาความรู้ อยู่เสมอ มีการวางแผนในการทำงาน และข้อสำคัญจะต้องแนะนำให้นักเรียนเลือกอาชีพให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดและค่านิยมของตนเอง (สำเนาวิ ขจรศิลป์. 2529 : 94) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรพรรณ พงษ์ประสิทธิ์ (2537 : 117) พบว่า นักเรียนมีความต้องการให้คำปรึกษาด้านอาชีพอยู่ในระดับมากเรื่องเทคนิคในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ แต่นักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 กลับมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาลำดับรองลงมาและอยู่ในระดับปานกลาง ในเรื่องให้คำแนะนำเรื่องการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ นักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ลำดับที่ 3 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่านักเรียนกลุ่มนี้ต้องการที่จะออกไปประกอบอาชีพมากกว่าไปศึกษาต่อและเป็นปีสุดท้ายที่จะสำเร็จการศึกษาไปประกอบอาชีพก็มีความวิตกกังวลในเรื่องการเตรียมตัวที่จะออกไปประกอบอาชีพเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมจะต้องไปพบสถานประกอบการ เตรียมพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองจากสภาพการเป็นนักเรียนไปเป็นพนักงาน

สถานประกอบการ ซึ่งจะต้องมีความรับผิดชอบเต็มที่โดยไม่มีใครมาคอยแนะนำช่วยเหลือ ดังนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาได้ปฏิบัติช่วยเหลือแนะนำให้คำปรึกษาแก่นักเรียนในเรื่อง ที่เกี่ยวกับการเตรียมตัวเพื่อไปประกอบอาชีพ เช่น ข้อมูลอาชีพในตลาดแรงงาน การเตรียมตัวสมัครงาน การสอบสัมภาษณ์ แนวทางในการประกอบอาชีพ ให้ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่ถูกต้องต่อวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มิตรจิตร์ ทะโรงอาด (2542 : 60) พบว่าอาจารย์ที่ปรึกษาได้ปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือแนะนำและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาโดยปฏิบัติหน้าที่ส่วนมากในเรื่อง ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาด้านอาชีพในแง่มุมต่าง ๆ เช่น ลักษณะของงาน สภาพแวดล้อมของงาน ตลาดแรงงาน ตลอดจนจรรยาบรรณวิชาชีพ

ส่วนการปฏิบัติให้คำปรึกษาในลำดับสุดท้ายนักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ในเรื่องให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาชีพในตลาดแรงงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ที่ปรึกษาขาดข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพที่ทันสมัยในตลาดแรงงานในปัจจุบันซึ่งชัชวาลย์ กุลโกวิท (2541 : 18) กล่าวว่าขาดข้อมูลที่เชื่อถือได้และสถานศึกษาไม่ได้ให้ความสำคัญในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพอย่างเพียงพอ ทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาไม่สามารถมีข้อมูลที่จะให้คำปรึกษาแก่นักเรียนได้เท่าที่ควร แต่นักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 กลับมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาลำดับสุดท้ายและอยู่ในระดับปานกลางในเรื่องให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมตัวสัมภาษณ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ อาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ในกระบวนการสัมภาษณ์ เพื่อเข้าทำงานเป็นสถานประกอบการเป็นผลให้อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำปรึกษาในเรื่องนี้ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนวลจันทร์ รมณารักษ์ (2530 : 91) พบว่าอาจารย์ที่ปรึกษามีทัศนคติต่อพฤติกรรมให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านอาชีพในระดับน้อยเรื่อง ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมตัวสัมภาษณ์

ด้านส่วนตัวและสังคม โดยภาพรวมนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน โดยนักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่านักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นแตกต่างกันคือเรื่องให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัย กิจกรรมชมรมต่าง ๆ ให้คำแนะนำการบำบัดนักเรียนติดยาเสพติด นอกจากนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในวิทยาลัยได้โดยมีเพื่อนสนิทไว้วางใจมากขึ้น และมักจะปรึกษากับเพื่อนมากกว่าอาจารย์ที่ปรึกษา จึงทำให้การปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันและนักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 ซึ่งมีปัญหาเรื่องการเรียนและจะมีปัญหาด้านอื่นตามมาซึ่งตรงกับสมชาย ธีธัญญกุล (2530 : 86-88) ที่ว่า เด็กที่มีสติปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์ปกติจะประสบปัญหาทางวิชาการมากกว่าเด็กที่มีสติปัญญาสูงกว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำมักจะขาดความมั่นใจ

ตนเอง ดังนั้นนักเรียนกลุ่มนี้อาจารยที่ปรึกษาจึงเห็นความสำคัญและให้คำปรึกษาแนะนำมากกว่านักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 ในความคิดเห็นของนักเรียนทั้งสองกลุ่มที่แตกต่างกันในเรื่องการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัย กิจกรรมชมรมต่าง ๆ และการบำบัดนักเรียนติดยาเสพติด เมื่อพิจารณาจะพบว่านักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 มักจะมีปัญหาในเรื่องการเรียนมาก่อนจึงขาดความสนใจขาดความตั้งใจในการเรียน การทำกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดให้ มีการหนีการเรียน คบเพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศ จึงทำให้นักเรียนหนีการเรียนและหลงทางไปในทางที่ผิดจนกระทั่งถึงปัญหายาเสพติด ซึ่งจะนำไปสู่ปัญหาอื่น ๆ อีก แต่นักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 จะมีความสนใจในการเรียนมากกว่าทำให้ปัญหาอื่นมีน้อยกว่าจึงเป็นผลให้นักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

สำหรับรายชื่อที่นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาที่มีความคิดเห็นตรงกันเป็นลำดับแรกและอยู่ในระดับมากในเรื่อง ให้ความรู้ถึงประโยชน์และโทษของยาเสพติด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในสภาพสังคมปัจจุบันพ่อแม่ส่วนใหญ่มีความเป็นห่วงเรื่องความประพฤติที่มาจากครอบครัวไม่ดี เกรงว่าการคบเพื่อนที่มีความประพฤติไม่ดีจะชักชวนลูกไปในทางที่เสื่อมเสีย เช่น การติดสารเสพติด การเที่ยวกลางคืน โดยเฉพาะปัญหายาเสพติดนั้นเป็นปัญหาที่ร้ายแรงมากที่พ่อแม่เป็นห่วงมาก ศูนย์สุขภาพจิต (2534 : 15) กล่าวว่าเด็กที่ติดยาเสพติดไว้ว่าเป็นวัยที่ว้าเหว่ บางคนไม่สามารถเข้ากลุ่มเพื่อนเป็นเด็กเก็บตัวมีปมด้อย จึงทำให้เด็กหนีไปพึ่งพายาเสพติดกันมากขึ้นและในปัจจุบันปัญหานี้ยังได้ทวีความรุนแรงขึ้นและศุภวดี บุญญวงค์ (2542 : 16) ยังกล่าวอีกว่าปัญหายาเสพติดจะเป็นปัญหาที่นำไปสู่ปัญหาอื่น ๆ อีก อาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งเป็นผู้ใกล้ชิดนักเรียนมากกว่าผู้อื่นจะเป็นผู้สังเกตพฤติกรรม และให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดที่จะเกิดขึ้นกับตัวเองและผลกระทบต่อสังคมและเป็นนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่ต้องการให้โรงเรียนปลอดจากยาเสพติดทุกชนิดจึงเป็นผลให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้ปฏิบัติให้คำปรึกษาในเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ

ส่วนการปฏิบัติให้คำปรึกษาลำดับรองลงมานักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติอยู่ในระดับมากในเรื่อง ให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการป้องกันสิ่งเสพติด เช่น บุหรี่ เหล้า นักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาอยู่ในระดับมากลำดับที่ 4 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่าปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่จะนำไปสู่ปัญหาอื่น เช่น ปัญหาด้านสุขภาพจิต ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาอุบัติเหตุ และโรคเอดส์ นับเป็นปัญหาที่มีความสำคัญยิ่งถึงแม้จะมีการป้องกันและการแก้ปัญหามาจากสถานศึกษาเกี่ยวกับความประพฤติได้มีระเบียบบังคับควบคุมสอดส่องพฤติกรรมก็ตาม อาจารย์ที่ปรึกษาก็ยังต้องให้คำปรึกษาทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบพ้นจากยาเสพติดจะเป็นผลให้นักเรียนได้เรียนจบหลักสูตรที่จะไปศึกษาต่อหรือไปประกอบอาชีพ แต่

นักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 กลับมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาลำดับรองลงมาและอยู่ในระดับมากในเรื่อง ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัย กิจกรรมชมรมต่าง ๆ นักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติคำปรึกษาอยู่ในระดับมาก ลำดับที่ 4 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนกลุ่มนี้อาจารย์ที่ปรึกษาได้ให้ความสำคัญในเรื่องการเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่า ทั้งนี้เพราะถ้านักเรียนกลุ่มนี้อาจจะใช้เวลาในการทำกิจกรรมกับเวลาเรียนไม่เหมาะสม ซึ่งจะก่อปัญหาให้เกิดขึ้นจะมีผลกระทบต่อการเรียนของนักเรียนในความรับผิดชอบ เช่น เวลาเรียนไม่พอทำให้หมดสิทธิในการสอบ เรียนไม่รู้เรื่องไม่เข้าใจ ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีผลการเรียนตกต่ำได้ อาจจะเป็นผลให้นักเรียนออกกลางคันได้ ซึ่งสอดคล้องกับสำเนา ขจรศิลป์ (มปป. : 4) ที่กล่าวว่าเป็นหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาให้การแนะนำเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

ส่วนการปฏิบัติให้คำปรึกษาลำดับสุดท้ายนักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาอยู่ในระดับปานกลางในเรื่อง ให้คำแนะนำในเรื่องการจัดหาที่พักการปฏิบัติตัวเมื่ออยู่ในหอพักสำหรับนักเรียนต่างจังหวัด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการเข้าอยู่หอพักของนักเรียนส่วนใหญ่แล้วผู้ปกครองของนักเรียนจะเป็นผู้จัดการดูแลเองทั้งหมด สถานศึกษาเองส่วนใหญ่ไม่มีหอพักให้กับนักเรียน และส่วนตัวของนักเรียนเองต้องการความเป็นอิสระเพราะอยู่ในช่วงของวัยรุ่นต้องการอยู่กับเพื่อนมากกว่าอยู่กับญาติของตนเอง หรือบางที่เมื่อเรียนไปได้ชั่วระยะเวลาหนึ่งก็ย้ายมาอยู่หอพักรวมกับเพื่อนส่วนใหญ่ นักเรียนจะไม่แจ้งให้อาจารย์ที่ปรึกษาทราบทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ทราบว่านักเรียนในความปกครองเช่าหอพักอยู่ เป็นเหตุให้อาจารย์ไม่ได้ให้คำปรึกษาในเรื่องนี้เท่าที่ควร แต่นักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 กลับมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาลำดับสุดท้ายและอยู่ในระดับปานกลางในเรื่อง ให้คำแนะนำด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่านักเรียนในวัยนี้ยังหาเลี้ยงตนเองไม่ได้ จึงยังไม่ได้รับการสนับสนุนเรื่องคู่ครอง ซึ่งศุภวดี บุญญาวงศ์ (2542 : 74) กล่าวว่าวัยรุ่นเป็นวัยวิกฤติที่มีความสับสนทางจิตใจมากที่สุดเป็นช่วงที่ค้นหาความเป็นตัวของตนเองและการสร้างความสัมพันธ์บุคคลอื่นทั้งเพศเดียวกันและเพศตรงข้าม พัฒนาการในระหว่างช่วงอายุเยาวชนจะมีการเปลี่ยนแปลงสูงสุดทุก ๆ ด้านตั้งแต่ทางกาย เพศ อารมณ์สังคมและสติปัญญา กล่าวคือ พัฒนาการทางกายลักษณะทางเพศโดยตรงและลักษณะทางเพศที่แสดงออกถึงความเป็นเพศชายหรือเพศหญิง พัฒนาขึ้นอย่างสมบูรณ์ นักเรียนในระดับนี้จะสนใจเพศตรงข้าม เริ่มมองหาผู้ที่ถูกใจ เพื่อมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดเป็นพิเศษ มีคู่รักซึ่งจะเป็นค่านิยมเป็นที่ยอมรับของเพื่อน ซึ่งศุภวดี บุญญาวงศ์ (2542 : 16) กล่าวว่ากรณีเพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศนักเรียนเองก็พบปัญหาคือบางคนไม่ทราบว่าตนเองจะปฏิบัติตนอย่างไร ดังนั้นการให้คำปรึกษาด้านนี้อาจารย์ที่ปรึกษาต้องระวังอย่างมากไม่ให้ก้าวล่วงในเรื่องส่วนตัวมากเกินไป ต้องรักษาความลับ

เคร่งครัดเป็นพิเศษ จึงทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาต้องพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนให้คำปรึกษาแก่นักเรียน โดยเฉพาะการแนะนำด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ นักเรียนจึงเห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำปรึกษาด้านนี้อยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนวลจันทร์ รมนารักษ์ (2530 : 91) พบว่าอาจารย์ที่ปรึกษามีทัศนคติต่อพฤติกรรมกรให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ในระดับน้อย คือ ให้คำแนะนำด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสมพร สุทธิสังข์ (2532 : 51) พบว่า นักเรียนมาขอคำปรึกษาเรื่องเพศอยู่ในระดับมาก

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลของการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยเรื่องการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา โดยศึกษาการปฏิบัติงานให้คำปรึกษาในด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม พบว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงตามลำดับได้ดังนี้ การให้คำปรึกษาด้านการศึกษา ด้านส่วนตัวและสังคม และด้านอาชีพ เพื่อประโยชน์ต่อการศึกษาผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะให้แก่กรมอาชีวศึกษา วิทยาลัย อาจารย์ที่ปรึกษาและการทำงานวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับกรมอาชีวศึกษา

1.1 จัดให้มีสำนักงานหรือฝ่ายอาจารย์ที่ปรึกษาในระดับกรมในการผลิตเอกสารที่เกี่ยวกับการแนะแนวการให้คำปรึกษาด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันการศึกษาและอาชีพ ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ ตลาดแรงงานในปัจจุบัน รวมทั้งมีการพัฒนารูปแบบการปฏิบัติงานอาจารย์ที่ปรึกษา ให้ปฏิบัติเป็นแนวทางอันเดียวกัน

1.2 กรมอาชีวศึกษาควรให้ความรู้ครูอาจารย์เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ และวิธีการปฏิบัติให้คำปรึกษา ให้เห็นความสำคัญของการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาโดยจัดการฝึกอบรมสัมมนาอาจารย์ที่ปรึกษาและในการประชุมนิเทศครูบรรจุนใหม่หรือการประชุมผู้บริหารประจำปี.

2. ข้อเสนอแนะสำหรับวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา สามารถใช้เป็นแนวทางปฏิบัติดังนี้

2.1 ควรจัดให้มีการพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาให้รู้จักบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษามีจรรยาบรรณ บุคลิกที่เหมาะสม โดยจัดให้มีการอบรมสัมมนาระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ฝ่ายแนะแนว และผู้เชี่ยวชาญจากภายนอก เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการให้คำปรึกษา เทคนิคการให้คำปรึกษาเป็นต้น

2.2 การพิจารณาให้ครูอาจารย์ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษา ควรจะเป็นอาจารย์ในสาขาเดียวกับนักเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบ เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษากับนักเรียนมีความใกล้ชิดสนิทสนมยิ่งขึ้น และสามารถเข้าใจปัญหาด้านการเรียนของนักเรียนได้ดีกว่าโดยเฉพาะด้านอาชีพและด้านการศึกษา

2.3 ควรมีการนัดพบและจัดทำแผนปฏิบัติงานระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนักเรียนโดยให้ทำโครงการร่วมกันและให้อาจารย์ที่ปรึกษากับนักเรียนทำงานร่วมกันจะทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นกันเองกับนักเรียนใกล้ชิดกันมากขึ้นและเข้าใจดีต่อกัน การให้คำปรึกษาก็จะกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 วิทยาลัยโดยงานอาจารย์ที่ปรึกษาควรจัดทำคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา โดยมีข้อมูลบรรจุลงในข้อมูลที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน เช่น ระเบียบของวิทยาลัย ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรม การบริการของวิทยาลัยที่ให้นักเรียน ทุนการศึกษาและข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในสาขาที่อาจารย์สอน

2.5 การจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษามีความพร้อมในการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญในการสร้างแรงจูงใจในการทำงาน เช่น คู่มือนักศึกษา หลักสูตรแผนการเรียน ระเบียบเกี่ยวกับการเรียน แฟ้มประวัติของนักเรียน แบบฟอร์มต่าง ๆ เช่น แบบบันทึกการขอรับคำปรึกษา ใบขอรับทุนการศึกษา ขอโควตาเรียนต่อและแบบคำร้องต่าง ๆ

2.6 ควรจัดห้องในการให้คำปรึกษาโดยจัดให้มีครูที่มีประสบการณ์และได้รับการฝึกอบรมประจำ ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาโดยมีสภาพที่เหมาะสม เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะให้จัดเป็นรายบุคคลได้ เพื่อให้นักเรียนเกิดความแน่ใจว่าเรื่องที่ตนพูดนั้นจะไม่มีผู้อื่นรับทราบโดยเฉพาะการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการแก้ปัญหาเรื่องยาเสพติด

2.7 การจัดหาข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม ให้มากขึ้นเช่น ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันการศึกษาและอาชีพ ภาวะแรงงานปัจจุบัน อาชีพใดบ้างที่ตลาดแรงงานต้องการมีปริมาณเท่าใด คุณสมบัติอย่างไรที่มีความต้องการ เพื่อเป็นแนวทางให้นักเรียนได้เลือกและตัดสินใจ โดยร่วมมือกับหน่วยงานอื่น เช่น กรมการจัดหางาน สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด แล้วจัดในรูปแบบต่าง ๆ เช่น นิทรรศการ ป้ายอาชีพ มุมอาชีพ เอกสารสื่อสิ่งพิมพ์ ตัวอย่างการกรอกแบบฟอร์มสมัครงาน ศึกษาต่อ ไว้ในห้องแนะแนวเพื่อบริการให้กับนักเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสาร 3. ข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา
ไม่ว่ากร จังหวัดสงขลา ควรให้คำปรึกษาในด้านการศึกษา ด้านส่วนตัวและสังคม และด้านอาชีพ ตามลำดับผลการวิจัยและให้คำปรึกษาในเรื่องที่ปฏิบัติน้อยของนักเรียนแต่ละกลุ่มดังนี้

อาจารย์ที่ปรึกษานักเรียนชายควรให้คำปรึกษาด้านการศึกษาในเรื่องให้คำแนะนำการเรียนระบบทวิภาคี ด้านส่วนตัวและสังคม ในเรื่องให้คำแนะนำในเรื่องการจัดหาที่พัก การปฏิบัติตัวเมื่ออยู่ในหอพักสำหรับนักเรียนต่างจังหวัด ด้านอาชีพในเรื่องให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาชีพในตลาดแรงงาน

อาจารย์ที่ปรึกษานักเรียนหญิง ควรให้คำปรึกษาด้านการศึกษาในเรื่องให้คำแนะนำและหางานพิเศษให้ทำ ด้านส่วนตัวและสังคมในเรื่องมีการติดต่อประสานงานกับผู้ปกครอง ในการป้องกันนักเรียนติดยาเสพติด ด้านอาชีพในเรื่องให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมตัวสัมภาษณ์

อาจารย์ที่ปรึกษานักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00 ควรให้คำปรึกษาด้านการศึกษา เรื่อง ให้คำแนะนำและหางานพิเศษให้ทำ ด้านส่วนตัวและสังคมเรื่องการจัดหาที่พัก การปฏิบัติตัวเมื่ออยู่ในหอพักสำหรับนักเรียนต่างจังหวัด ด้านอาชีพ เรื่องให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาชีพในตลาดแรงงาน

อาจารย์ที่ปรึกษานักเรียนกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 ควรให้คำปรึกษาด้านการศึกษา เรื่อง ให้คำแนะนำและหางานพิเศษให้ทำ ด้านส่วนตัวและสังคมเรื่อง ให้คำแนะนำการคบเพื่อนต่างเพศ ด้านอาชีพ เรื่อง ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมตัวสัมภาษณ์

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาสภาพและปัญหาการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาในจังหวัดสงขลา
2. ควรมีการศึกษาระดับปัจจัยเชิงจิตที่ส่งผลต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษาหรือหน่วยงานอื่น ๆ
3. ควรมีการศึกษาคาดหวังในการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ นักเรียน และผู้ปกครอง เพื่อนำผลมาปรับปรุงระบบการให้คำปรึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กรมอาชีวศึกษา. กระทรวงศึกษาธิการ. 2540. **ครบรอบ 56 ปี กรมอาชีวศึกษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- _____. 2538. **หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- _____. 2538. **ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษา การประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538**. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์.
- _____. 2534. **กรมอาชีวศึกษา 50 ปี 2484-2534**. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร.
- ก่อ สวัสดิพัฒน์ชัย. 2529. "ความคิดเห็นบางประการเกี่ยวกับการศึกษาอบรมเพื่อทำงานในช่วงแผนการศึกษาระยะที่ 6 ในศูนย์พัฒนาการศึกษาแห่งชาติของประเทศไทย ทบวงมหาวิทยาลัย." **รวมบทความบทความการสัมมนาระดับชาติของประเทศไทย เรื่อง การฝึกอบรมเกี่ยวกับงานของเยาวชน**. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- คมเพชร ฉัตรสุกกุล. 2541. "กระบวนการแนะแนวอาชีพจะช่วยให้เกิดความสมดุลในตลาดแรงงานอย่างไร." **วารสารวิชาการ**. 1(2) : 23 – 26
- จำเนียร ช่วงโชติ. 2518. **เทคนิคการแนะแนว**. กรุงเทพฯ : อมรินทร์การพิมพ์
- เจียรนัย ทรงชัยกุล. 2533. "จิตวิทยาพื้นฐานในการให้คำปรึกษาหน่วยที่ 14." **เอกสารการสอนชุดวิชาจิตวิทยาและสังคมพื้นฐานเพื่อการแนะแนว**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ชลธิชา มาลัยมัลย์. 2536. "ความต้องการบริการแนะแนวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตการศึกษา 7." **ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก**.
- ช่อลดดา ขวัญเมือง. 2524. "การศึกษาบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาในวิทยาลัยครูภาคเหนือ" **วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**.
- ชัชวาลย์ กุลโกวิท. 2541. "แนะแนวการศึกษาต่อและอาชีพกับการสอบเข้ามหาวิทยาลัยระบบใหม่." **วารสารวิชาการ**. 1(10) : 15 - 18
- เดลินิวส์. วันที่ 13 พ.ย. 2541 หน้า 10

- ธีรภูมิ ปทุมพรรัตน์. 2526. การจัดและการให้บริการสนเทศ. สงขลา : มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- นพดล เตชวาทกุล. 2539. "การศึกษาสภาพและปัญหาในการปฏิบัติงานของอาจารย์
ที่ปรึกษาในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต. สาขาการบริหารอาชีววะและเทคนิคศึกษา, สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
- นวลจันทร์ รมณารักษ์. 2530. "พฤติกรรมทำให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษา
พยาบาลมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์". วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. 2537. "การให้คำปรึกษาในครอบครัว : มติใหม่แห่งการสร้างความปลอดภัยใน
สังคม." วารสารแนะแนว. 28 (154) : 34 - 40
- บรรจง ชูสกุลชาติ. 2536. "คำนำ" 46 ปีทองของคุณภาพ. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง.
_____. 2539. "การศึกษากับการมีงานทำ." บทความทางวิชาการ พ.ศ. 2530-2533
กรุงเทพฯ : องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- บุหงา วชิรศักดิ์มงคล. 2524. การแนะแนวเบื้องต้น. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒพิษณุโลก.
- ประทุมสุข อาชวอำรุง. 2523. งานมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : การพิมพ์พระนคร.
- ประมวล หมั่นดี. 2542. "คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่พึงประสงค์ตามความคิดเห็นของ
นักเรียนในวิทยาลัยอาชีวศึกษา ภาคตะวันออก." วิทยุอาชีวศึกษาอุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต. สาขาการบริหารอาชีวศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ประเวศ ยอดยิ่ง. 2537. รายงานการศึกษาวิจัยเรื่อง จริยธรรมของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียง
เหนือ. นครราชสีมา : ศูนย์นิเทศและอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- ประสาร ทิพย์ธารา. 2520. ความรู้เบื้องต้นเรื่องการแนะแนว. กรุงเทพฯ : ประเสริฐการพิมพ์
- ปราณี เถกิงพล. 2515. การแนะแนวและการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- ผกา บุญเรือง. 2528. การจัดและการให้บริการสนเทศ. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ บางแสน.
- เอกสารปัทม์ ละเพียรชัย. 2529. "ความสำคัญและแนวโน้มของการศึกษาเพื่ออาชีพ" การศึกษา
เพื่ออาชีพงานศิลปหัตถกรรมและอาชีวศึกษา '29 กระทรวงศึกษาธิการ
ประจำปี 2529. กรุงเทพฯ : อมรินทร์การพิมพ์.

พรรณนา มงคลวิทย์. 2527. "แนวโน้มของภารกิจอาจารย์ที่ปรึกษาในวิทยาลัยครูปี 2537."

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรรณี เกษกมล. 2532. "การให้คำปรึกษาด้านอาชีพ" วารสารแนะแนว. 23 : 9-14

พันธณีย์ วิหกโต. 2538. "การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มทักษะ

(ภาษาไทย) ระดับประถมศึกษา. "วารสารการวิจัยทางการศึกษา. 25(2-4) : 55 - 69

พิลัดนธ์ คงรักษา. 2536. "ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. "ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาจิตวิทยาการ

แนะแนว,มหาวิทยาลัยนเรศวร.

เพราพรรณ เปลียนนุ. 2530. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและ

วิทยาศาสตร์. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

ไพศาล หวังพานิช. 2522. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร

วิโรฒประสานมิตร.

มดิชน. วันที่ 16 ต.ค. 2541 หน้า 10

มนต์ชัย เทียนทอง. 2527. "การศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาเกี่ยวกับ

บทบาทหน้าที่ปัญหาและการดำเนินงานของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถาบันเทคโนโลยี

พระจอมเกล้าพระนครเหนือ." วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สถาบัน

เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

มยุรี สิงห์ไข่มุกข์. 2526. "บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาคณะศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ." ปริญาวิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

มิตรจิตร ทะโรงอาด. 2542. "หน้าที่และบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาตามความคิดเห็นของ

นักศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ." ปริญา

ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีพศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย, สถาบัน

เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

รวีวรรณ ชินนะตระกูล. 2539. หลักการแนะแนว. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์

รัตนดา ตันทุมาศ. 2536. "ความต้องการบริการแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 6

โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในจังหวัดนครสวรรค์." ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต,

มหาวิทยาลัยนเรศวร.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรวัตร์ แสงวิจิตร. 2531. "เปรียบเทียบการจัดการแนะแนวและผลการจัดบริการแนะแนวอาชีพตามทัศนคติของครูแนะแนวที่อยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในโครงการทดลองการจัดบริการแนะแนวอาชีพอย่างเป็นระบบครบวงจรของกระทรวงศึกษาธิการกับที่อยู่นอกโครงการทดลอง ปีการศึกษา 2530." ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. พิษณุโลก.

วจี ปัญญาไส. 2535. "ความต้องการบริการให้คำปรึกษาด้านการศึกษาและอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดอุดรธานี." ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต. วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว, มหาวิทยาลัยนเรศวร

วชิรญา บัวศรี. 2535. "แนะแนวเพื่อพัฒนาคน" สรุปผลการดำเนินงานของสมาชิกแนะแนวแห่งประเทศไทย ชุดที่ 8 ปี พ.ศ. 2533 - 2535. กรุงเทพฯ : พงศ์การพิมพ์.

วรรณนา ช่อดารากุล. 2540. "ความขัดแย้งของวัยรุ่นกับครอบครัว." วารสารแนะแนว. 31 (168) : 60 - 64

วรรณณี จำนงรักษ์. 2532. "บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาตามความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี." วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วลีวรรณ ศรีเดชะวิวัฒน์. 2536. "ปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ." ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยนเรศวร.

วัชรีย์ ทรัพย์มี. 2525. ทฤษฎีและกระบวนการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
 _____ 2523. การแนะแนวอาชีพ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์.

วัฒนา พัชรวนิช. 2531. หลักการแนะแนว. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์. กรมการฝึกหัดครู.

วัลลภา เทพหัสติน ณ อยู่ธยา. 2524. "หน้าที่และบทบาทของอาจารย์." วารสารครุศาสตร์ 3 (4) : 48 - 57

วิจิตร บุญยธโรกุล. 2541. "บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาอันพึงประสงค์...อยู่ตรงไหน" วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. 8 (3) : 4 - 12

วิรัช กุทุมมาศ. 2528. "รายงานการวิจัยเรื่อง รูปแบบความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและเอกชนในการพัฒนาอาชีพอุตสาหกรรม" เอกสารการวิจัยส่วนบุคคล วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร. รุ่นที่ 21

เอกสารวิจัย วิโรจน์ ว่องวรานนท์. 2539. รายงานการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะและหน้าที่ควรปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาตามความคิดเห็นของนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น ขอสงวนสิทธิ์ในสิ่งที่ปรากฏ
 ภูเก็ต ปีการศึกษา 2539. ภูเก็ต : ฝ่ายวางแผนและพัฒนา วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต.

- วิลาลินี เพชรขาว. 2536. "การศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์ที่ปรึกษา
กิจกรรมนักศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารมหาวิทยาลัย อาจารย์ที่ปรึกษา
กิจกรรมนักศึกษาและกรรมการนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์."
วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒภาคใต้.
- วิลัดักษณ์ รักสัจจา. 2536. "ความต้องการบริการแนะแนวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์." ปรินญาการศึกษา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2530. จิตวิทยาพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : เจริญผล.
- ศุภวดี บุญญวงค์. 2542. "บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาและเทคนิคการให้คำปรึกษา."
การประชุมสัมมนาอาจารย์ที่ปรึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต
ภาคใต้ 1 กุมภาพันธ์ 2524 โรงแรมวิว่า สงขลา
- _____. 2531. การแนะแนวเบื้องต้น. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- ศุภย์สุภาพจิต. 2534. "วัยรุ่นกับยาเสพติด." วารสารเยาวชน. 11 (2) : 13 - 15
- สถิต วงศ์สุวรรณ. 2523. จิตวิทยาการแนะแนว. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น.
- สบสันต์ อุดกฤษณ์และคณะ. 2535. รายงานการวิจัยเรื่องการจัดฝึกปฏิบัติให้นัก
ศึกษามีความสามารถในการทำงานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด
แรงงาน. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานยก
รัฐมนตรี.
- สมชาย ธัญธนกุล. 2530. จิตวิทยาวัยรุ่น. พิมพ์ครั้งที่ 2 พิษณุโลก : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- สมพร ชำอ่อน. 2532. "ลักษณะความต้องการบริการแนะแนวอาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล เขตการศึกษา 7." ปรินญา
นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพิษณุโลก.
- สมพร สุทธิสังข์. 2532. รายงานการวิจัยความคิดเห็นและบทบาทในการปฏิบัติหน้าที่ของ
ครูแนะแนวและครูที่ปรึกษาในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา : ตัวอย่างนักเรียน
ออกกลางคัน. สมุทรสาคร : วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2538. สรุปรายงานการวิจัยเรื่องประสิทธิภาพ
การอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : มปท.
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. 2530. การแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- _____. 2525. หลักการกิจการนักศึกษา กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- . มปป. ระบบอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุกัญญา สุวรรณนาคินทร์. 2537. "บทบาทของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา." พัฒนา
เทคนิค. 6 (11) : 30–33
- สุจรีต เพียรชอบ. 2520. "ที่ปรึกษาที่ทางสว่างไสว." ประมวลบทความประกอบการ
เรียนวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอนระดับมัธยม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุชา จันทร์อม. 2527. จิตวิทยาการแนะแนว. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต
- สุชาดา งามประภาวัฒน์และประมุข ธรรมศิริรักษ์. 2536. รายงานการวิจัยเรื่องความคิด
เห็นต่ออาจารย์ที่ปรึกษาของนักเรียนและอาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษา
มหาสารคาม. มหาสารคาม : ฝ่ายวางแผนและพัฒนา วิทยาลัยอาชีวศึกษา
มหาสารคาม.
- สุทธิพงษ์ เตือนแจ่ม. 2531. "สภาพและปัญหาการปฏิบัติงานแนะแนวอาชีพตามความคิดเห็น
ของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลเขตการศึกษา 7." ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. พิษณุโลก.
- สุมน อมรวิวัฒน์. 2518. "บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา" คู่มืออาจารย์การสอนและการ
วัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุโท เจริญสุข. 2520. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์
- สุรเชษฐ จิตตะวิกุล. 2526. "โครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร."
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสนาะ อุนากุล. 2529. "ความสำคัญและแนวโน้มของการศึกษาเพื่ออาชีพ" การศึกษา
เพื่ออาชีพงานศิลปหัตถกรรมและอาชีวศึกษา ' 29 กระทรวงศึกษาธิการ
ประจำปี 2529. กรุงเทพฯ : อมรินทร์การพิมพ์.
- อมร ไกรดิษฐ์. 2535. "การศึกษาพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่เป็นจริงและที่คาดหวังใน
ทัศนะของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุขในภาคใต้." ปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา
- อรพรรณ พงษ์ประสิทธิ์. 2537. "การศึกษาความต้องการบริการการปรึกษาของนักเรียนนัก
ศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกองงาน
วิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข." วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยบูรพา.

- อรชรพรรณ ประคองเวช. 2521. "การสำรวจปัญหาการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตการศึกษา 6." ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อรอนงค์ ธีบุญวัน. 2539. การแนะแนวอาชีพ. กรุงเทพฯ : โอเอสพริ้นติ้งเฮาส์.
- อาภรณ์ แก้วมาลา. 2537. "ความต้องการบริการให้คำปรึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7" ปรินญาณิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อาภา จันทรสกุล. 2535. ทฤษฎีและวิธีให้คำปรึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อาภา ถนัดช่าง. 2537. "การให้คำปรึกษาในยุคลोकานวัตร์." วารสารแนะแนว. 28 (154) : 20 – 33
- อารี ตันท์เจริญรัตน์. 2533. การแนะแนวอาชีพ. พิษณุโลก : ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- Champagne, Delight E. 1984. "The Impact of Career Counseling on Selected Career Development Variable of Adult Basic Education Student". Dissertation Abstracts International. 44 (9) : 2679-A
- Cronbach, Lee J. 1970. Essentials of Psychological Testing. 3rd ed. New York : Harper and Row.
- Good, Carter V. 1973. Dictionary of Education. 3rd ed. New York : Mc.Graw-Hill
- Mosher, James C. 1984. "Davis and Elkin College the Development Career Counseling with in a Liberal Arts Institution." Dissertaion Abstracts International. 44 (8) : 2363-A
- Krejcie Robert V. and Morgan Earyle W. 1970. "Determining Sample Size for Research Activites." Journal of Education and Psychological Measurement. 30 : 607 – 610
- Walker. Kennth. 1978. "Understanding the Teenage." How Parents Can Help. P. 96 – 97. Aylesbury, Bucks Hafcall : Watson and Vincy Ltd.,

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6.2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 จำแนกตามสาขาวิชา

สถานศึกษา	สาขาวิชา																				รวม
	ช.ย	ช.พ.	ช.อ.	ช.ส.	ช.ร.	ช.ค.	ช.ก.	ช.ช.	ช.ช.	ช.ช.	ช.ช.	ช.ช.	ช.ช.	ช.ช.	ช.ช.	ช.ช.	ช.ช.	ช.ช.	ช.ช.	ช.ช.	
1. วท.เทคนิคหาดใหญ่	27	26	21	29	9	9	12	3	8	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	144
2. วท.เทคนิคจะนะ	-	4	-	4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	8
3. วคส.สงขลา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	21	29	4	6	9	6	7	3	7	9	108
4. วชท.สงขลา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	18	-	18
5. วป.ดินสุลาเนท์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	21
6. กท.หลงประธาน	4	5	3	-	-	-	3	-	-	8	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	23
ราชบุรีนิกร																					
7. กท.นาทวี	9	10	10	-	-	-	-	-	-	9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	38
8. วช.สงขลา	4	3	3	-	-	-	-	-	-	5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	15
รวม	44	48	37	33	9	9	15	3	8	22	21	29	4	6	9	6	7	3	7	9	375

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่งคณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ 165 /2542

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของ นายสุรัชย์ แยมทิม

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นายสุรัชย์ แยมทิม เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์
ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

อาจารย์อัจฉรา	สืบสินธุ์สกุลไชย	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร.ศิริพรรณ	ชุนนุม	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.ปรียาพร	วงศ์อนุตรโรจน์	ประธานกรรมการ
อาจารย์อัจฉรา	สืบสินธุ์สกุลไชย	กรรมการประจำสาขาวิชา
ผศ.ดร.เนาวรัตน์	วิไลชนม์	กรรมการประจำสาขาวิชา
อาจารย์ไพรัตน์	พิกน้อย	กรรมการ
ดร.ศิริพรรณ	ชุนนุม	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2542

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งาน (รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์) ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้าง **คุณบตี** ของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2542

1. นายสุรชัย แยมทิม ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ศึกษาการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา” โดยมี อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย เป็น อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ คร.ศิริพรรณ ชุมนุม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ.2542

(รศ.ดร.มนัส สังวรศิลป์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/32๙1

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๕๒ สิงหาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.รักเกียรติ แก้วจำนง

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถาม ให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายสุรัชย์ แย้มทิม ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศึกษาการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี สิกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504/ 32๙1

คณะกรรมการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนจลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

Ab สิงหาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผศ. สุชา ไอยราพงศ์

ด้วยคณะกรรมการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถาม ให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายสุรชัย แยมทิม ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศึกษาการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา"

คณะกรรมการ หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504/ 3294

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๔๖ สิงหาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายบุญเรือง เมืองสง

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถาม ให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายสุรชัย แย้มทิม ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศึกษาการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษาลังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี สীগิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ลิขสิทธิ์ห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504/ 32๙1

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนจลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

16 สิงหาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายสุธรรม เดชนครินทร์

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถาม ให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายสุรัชย์ แย้มทิม ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศึกษาการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา ในสถานศึกษาลังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากผู้รับสงวนนี้ให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504/ 32๕1

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนจลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

16 สิงหาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางยินดี สมาริ

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถาม ให้กับนักศึกษาริญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายสุรชัย แยมทิม ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศึกษาการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อผิดพลาดประการใด ขออภัยและต้องอภัยถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504/ 32๙1

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

16 สิงหาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาววิญญา สิ้นศุภเสวต

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถาม ให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายสุรัช แย้มทิม ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศึกษากการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรระณี สীগิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดงานบัณฑิตศึกษามีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504/ 29 22

คณะกรรมการอำนวยการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๖ กันยายน 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพหลวงประจักษ์ศิลปาคม

ด้วย นายสุรชัย แยมทิม เป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อ
เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศึกษาการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษาลังกัดกรมอาชีวศึกษา
จังหวัดสงขลา"

คณะกรรมการอำนวยการฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณาอนุญาต
ให้นักศึกษาได้ทดลองใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรระณี สীগิจวัฒนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

เอกสารนี้โทรสาร 3269040 ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ ๒๕๖๒

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

/๖ กันยายน 25๖๒

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีวศึกษาสงขลา

ด้วย นายสุรัชย์ แยมทิม เป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อ
เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศึกษาการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา
จังหวัดสงขลา"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณาอนุญาต
ให้นักศึกษาได้ทดลองใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรพรณี ลีกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ ๔๔๔๖

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๖ ตุลาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย

1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์
3. รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ด้วย นายสุรชัย แย้มทิม ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัย
เพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศึกษาการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา ในสถานศึกษาสังกัดกรม
อาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา" ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2542

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา
สังกัดหน่วยงานของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรด
พิจารณาอนุญาตให้ นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาสังกัดหน่วยงานของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรระณี ลิขิตวงษ์ณะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

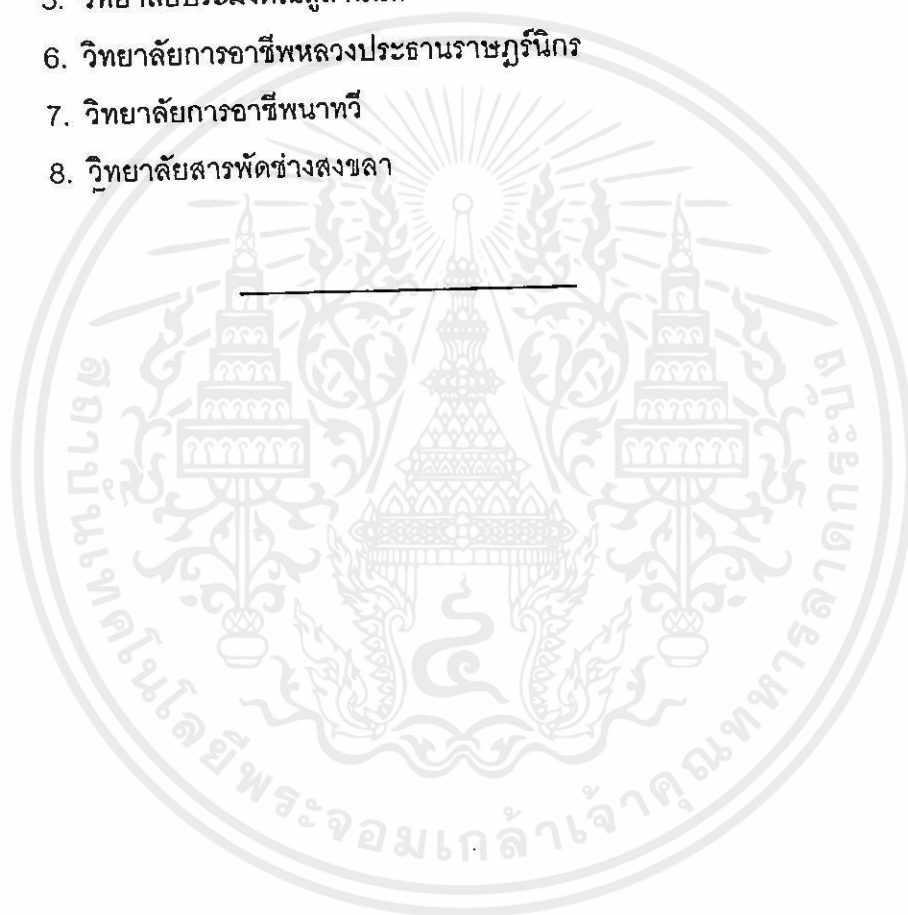
โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อสงสัยให้ติดต่อขอข้อมูลเพิ่มเติม และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
โดย นายสุรัชย์ แยมทิม

1. วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่
2. วิทยาลัยเทคนิคจะนะ
3. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา
4. วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา
5. วิทยาลัยประมงติณสูลานนท์
6. วิทยาลัยการอาชีพหลวงประธานราษฎร์นิกร
7. วิทยาลัยการอาชีพนาทวี
8. วิทยาลัยสารพัดช่างสงขลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0911/ 6931

กรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

๙ ธันวาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อ้างถึง หนังสือ ที่ ทม 1504/4443 ลงวันที่ 26 ตุลาคม 2542

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด
 2. รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า นายสุรัชย์ แยมทิม นักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา มีความประสงค์จะ
เก็บข้อมูล เพื่อใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศึกษาการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา ในสถานศึกษาสังกัด
กรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา" รายละเอียดทราบแล้ว นั้น

กรมอาชีวศึกษา พิจารณาแล้วอนุญาตให้ นายสุรัชย์ แยมทิม ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
เพื่อใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 8 แห่ง ตามรายชื่อที่แนบได้
อนึ่ง แบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตให้ใช้เก็บข้อมูล จะมีตราประทับและลายมือกำกับ
ที่มุมบนของทุกแผ่น เพื่อเป็นต้นแบบในการเก็บข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และกรุณาจัดส่งผลงานการทำวิทยานิพนธ์ให้กรมอาชีวศึกษา
ทราบในโอกาสต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

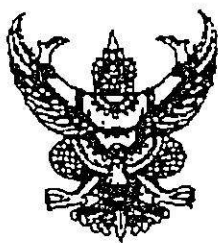
(นายจ่านอง อูไรรัตน์)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคचेียงเตตรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งาน วิชาการในตำแหน่งศึกษานิเทศก์ 8 ทำหน้าที่ ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องแจ้งหน่วยงานต้นสังกัดทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

หน่วยศึกษานิเทศก์

โทร. 2817166

ที่ ศธ 0911/ 6932

กรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

§ ธันวาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุรัชย์ แยมทิม นักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตร
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศึกษาการปฏิบัติงานของ
อาจารย์ที่ปรึกษา ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา" มีความประสงค์จะเก็บข้อมูลใน
สถานศึกษาของท่าน

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นายสุรัชย์ แยมทิม แจกแบบสอบถาม
เพื่อเก็บข้อมูลได้ สำหรับการตอบแบบสอบถามขอให้ตอบชุดที่มีตราประทับเท่านั้น และเมื่อดำเนินการ
เสร็จแล้วขอให้ส่งแบบสอบถามคืนบุคคลดังกล่าวด้วย จักขอบคุณมาก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายจ่านง อุไรรัตน์)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคจะเชิงเตรา

รักษาการในตำแหน่งศึกษานิเทศก์ 8 ทำหน้าที่

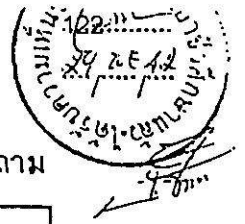
หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์

ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

หน่วยศึกษานิเทศก์

โทร. 2817166

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานที่กระทรวงศึกษาธิการ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เลขที่แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ศึกษาการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา
ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา

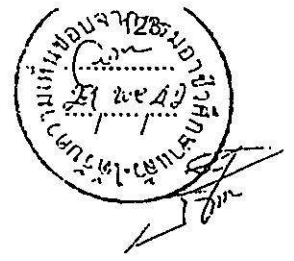

อาจารย์ที่ปรึกษา
อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย
ดร.ศิริพรรณ ชุมนวม

ผู้วิจัย

นายสุรชัย แยมทิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งนี้หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา มีการนำไปใช้
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ศึกษาการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา
ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา เพื่อประโยชน์ในการศึกษาการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา

แบบสอบถามนี้ มุ่งที่จะรวบรวมข้อมูลทางด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม ฉะนั้นคำตอบทุกคำตอบในแบบสอบถามนี้ไม่มีถูกหรือผิดแต่จะเป็นไปตามความคิดเห็นของแต่ละบุคคล ขอได้โปรดตอบข้อคำถามทุกข้อด้วยความคิดเห็นของท่านอย่างอิสระให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด ข้อมูลที่ท่านให้ไม่มีการนำเสนอ หรือเปิดเผยจะเก็บไว้เป็นความลับและนำไปใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้เท่านั้น แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียนได้แก่ เพศ และเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติให้คำปรึกษาด้าน การศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคมของอาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้วิจัยหวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือด้วยดี จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

นายสุรัชย์ แยมทิม

ผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน [] เกี่ยวกับรายละเอียดของนักเรียน

1. เพศ

[] ชาย

[] หญิง

2. เกรดเฉลี่ยสะสมครั้งสุดท้าย

[] สูงกว่าหรือเท่ากับ 2.00

[] ต่ำกว่า 2.00

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามตอนที่ 2 มีทั้งหมด 3 ด้าน คือ การให้คำปรึกษาด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม ลักษณะของแบบสอบถามแต่ละด้านจะมีตัวเลือก 5 ระดับ คือ

5	หมายถึง	การปฏิบัติให้คำปรึกษามากที่สุด
4	หมายถึง	การปฏิบัติให้คำปรึกษามาก
3	หมายถึง	การปฏิบัติให้คำปรึกษาปานกลาง
2	หมายถึง	การปฏิบัติให้คำปรึกษาน้อย
1	หมายถึง	การปฏิบัติให้คำปรึกษาน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

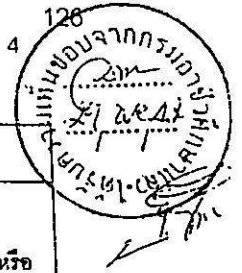
ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตารางที่ตรงกับระดับการปฏิบัติงานของ
อาจารย์ที่ปรึกษาตามความเป็นจริง ข้อละหนึ่งเครื่องหมายดังตัวอย่างต่อไปนี้

การปฏิบัติให้คำปรึกษา	ระดับปฏิบัติให้คำปรึกษา				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อยที่ สุดหรือ ไม่มี เลย 1
1. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนใน ระบบหน่วยกิต.....	✓
2. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการทะเบียนเรียน.....	✓

ต่อไปเป็นคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานการให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ ของอาจารย์ที่ปรึกษา

การปฏิบัติให้คำปรึกษา	ระดับปฏิบัติให้คำปรึกษา				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุดหรือ ไม่มีเลย 1
การให้คำปรึกษาด้านการศึกษา					
1. ให้คำแนะนำเรื่องหลักสูตรและแผนการเรียน.....
2. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนในระบบหน่วยกิต.....
3. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน การลงทะเบียนเรียน และการลงทะเบียนสอบเทียบ ความรู้หรือประสบการณ์.....
4. ให้ความรู้และคำแนะนำในเรื่องระเบียบการวัด ประเมินผล.....
5. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการสอบและเลื่อนสอบ.....
6. ให้ความรู้เกี่ยวกับการนับเวลาเรียนเพื่อสิทธิใน การสอบ.....
7. ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลาพัก การเรียนและการรักษาสุขภาพการเป็นนักเรียน..

การปฏิบัติให้คำปรึกษา	ระดับปฏิบัติให้คำปรึกษา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุดหรือไม่มีเลย
	5	4	3	2	1
8. ให้ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการขอเปลี่ยนแปลง ขอเพิ่ม และขอถอนรายวิชา.....
9. ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการชำระ เงินลงทะเบียน.....
10. ให้คำแนะนำและให้ความเห็นชอบในการขอ ผ่อนผันชำระเงินค่าลงทะเบียนเรียน.....
11. ติดตามนักเรียนที่ขอผ่อนผันชำระค่าลงทะเบียน
12. ให้คำแนะนำการขอทุนการศึกษาหรือกู้ยืมเงิน จากกองทุนเพื่อการศึกษา.....
13. ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทุนการศึกษาและ แหล่งเงินทุนการศึกษา.....
14. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการคำนวณหาค่าระดับ คะแนนเฉลี่ย.....
15. ให้คำแนะนำช่วยเหลือนักเรียนที่ได้ผลการเรียน 0 และ มล.....
16. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการตัดสินผลการเรียน.....
17. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการโอนผลการเรียน.....
18. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนระบบทวิภาคี.....
19. ให้คำแนะนำในการเรียนภาคฤดูร้อนในห้องเรียน
20. ให้คำแนะนำในการเรียนปฏิบัติการทดลอง.....
21. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการอ่านหนังสือเพื่อให้ เกิดความจำและเข้าใจ.....
22. มีการส่งเสริมนักเรียนที่เรียนเก่งให้เก่งมากยิ่งขึ้น
23. ให้คำแนะนำช่วยเหลือ ส่งเสริมและกระตุ้น นักเรียนที่เรียนอ่อนให้ปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้น.
24. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการเรียนให้ได้ผลดี.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ไม่สามารถนำออกจำหน่ายหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต

การปฏิบัติให้คำปรึกษา	ระดับปฏิบัติให้คำปรึกษา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุดหรือไม่มีเลย
	5	4	3	2	1
25. ให้กำลังใจและส่งเสริมนักเรียน ตามความสามารถความถนัดและความสนใจของแต่ละคน
26. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งวิชาเพื่อให้นักศึกษาไปศึกษาค้นคว้า.....
27. ให้ความรู้เกี่ยวกับข้อปฏิบัติในการใช้บริการและสวัสดิการต่าง ๆ ของวิทยาลัย เช่น ห้องแนะแนว ห้องโสตทัศนศึกษา ห้องสมุด.....
28. ให้คำแนะนำเรื่องการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น...
29. ให้คำแนะนำและหางานพิเศษให้ทำ.....
30. มีการประชุมเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับระเบียบการลาการมาสาย.....
31. ติดตามการมาเรียน การเข้าชั้นเรียน พฤติกรรมในการเรียน
32. มีการติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน.....

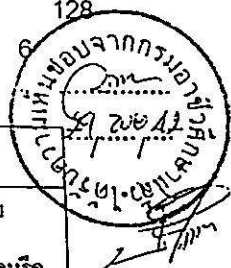
ท่านเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษาด้านการศึกษามีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปฏิบัติให้คำปรึกษา	ระดับปฏิบัติให้คำปรึกษา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุดหรือไม่มีเลย
	5	4	3	2	1
การให้คำปรึกษาด้านอาชีพ					
33. ให้คำแนะนำเรื่องการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ.....
34. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งงานทำให้นักเรียนทราบ.....
35. ให้คำแนะนำเรื่องการปฏิบัติตัวในการทำงานกับสถานประกอบการ.....
36. ให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องระบบการทำงานของสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชน.....
37. ให้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ.....
38. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมตัวเพื่อสมัครงาน.....
39. ให้คำแนะนำในการกรอกใบสมัครงาน.....
40. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมตัวสัมภาษณ์.....
41. ให้คำแนะนำในการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพอิสระ.....
42. ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาชีพในตลาดแรงงาน.....

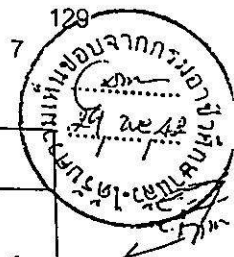
ท่านเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษาด้านอาชีพมีอะไรบ้าง

.....

.....

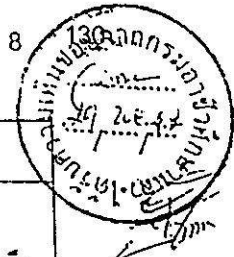
.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปฏิบัติให้คำปรึกษา	ระดับปฏิบัติให้คำปรึกษา				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุดหรือ ไม่มีเลย
	5	4	3	2	1
การให้คำปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคม					
43. ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียน.....
44. มีการติดต่อประสานกับผู้ปกครองเพื่อทราบปัญหาและความประพฤติ จะได้อาหาวิธีการแก้ไขปรับปรุงได้ถูกต้อง.....
45. ให้คำแนะนำในเรื่องการดำเนินชีวิตในวิทยาลัย.....
46. ให้คำแนะนำในเรื่องการแก้ปัญหาส่วนตัว.....
47. ให้คำแนะนำในเรื่องการปรับปรุงบุคลิกภาพ.....
48. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อนและการปรับตัวในกลุ่มเพื่อน.....
49. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์.....
50. ให้คำแนะนำและอบรมในเรื่องกิริยา มารยาท และคุณธรรม.....
51. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพกาย.....
52. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพจิต.....
53. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปรับตัวในสังคมภายนอก.....
54. ให้คำแนะนำด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ.....
55. ให้คำแนะนำในเรื่องการจัดหาที่พัก การปฏิบัติตัวเมื่ออยู่ในหอพักสำหรับนักเรียนต่างจังหวัด.....
56. แนะนำอบรมสั่งสอนให้นักเรียนตระหนักถึงการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์จากการค้าขาย การรับบาท หน้าที่และความรับผิดชอบต่อตนเอง และผู้อื่น.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารของโรงเรียน... ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์จากการค้าขาย การรับบาท หน้าที่และความรับผิดชอบต่อตนเอง และผู้อื่น

การปฏิบัติให้คำปรึกษา	ระดับปฏิบัติให้คำปรึกษา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุดหรือไม่มีเลย
	5	4	3	2	1
57. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัยฯ กิจกรรมชมรมต่าง ๆ
58. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการรู้จักแบ่งเวลาการทำกิจกรรม ดนตรี กีฬา ศิลป.....
59. ให้ความรู้ถึงประโยชน์และโทษของยาเสพติด
60. ให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการป้องกันสิ่งเสพติด เช่น บุหรี่ เหล้า เป็นต้น
61. ให้คำแนะนำการบำบัดรักษานักเรียนติดยาเสพติด.....
62. มีการติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองในการป้องกันนักเรียนติดยาเสพติด

ท่านเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคมมีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล	นายสุรชัย แยมทิม
วัน เดือน ปีเกิด	28 ธันวาคม 2504
สถานที่เกิด	เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 323/13 ถนนนิพันธ์สงเคราะห์ 5 ตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยการอาชีพหลวงประธานราษฎรนิกร อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
ตำแหน่ง	อาจารย์ 2 ระดับ 7
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2525 สำเร็จการศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ไฟฟ้ากำลัง) จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตนนทบุรี ปีการศึกษา 2537 สำเร็จการศึกษาศรศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ปีการศึกษา 2543 สำเร็จการศึกษาศรศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้